

 Edebiyat Defteri

CigdemGüner -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
12 Mayıs 2021 Çarşamba

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Gerçek ve Güzel

Gerçeksın
Güneş kadar, su kadar

Güzelsın
Güneşli bir günde
Suya girmek kadar...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/316180/gercek-ve-guzel.html>

ADAM

kirlettiđin dűşlerim
arınmıyor ne kadar yıkasamda
ve ne kadar yıksamda
daha sağlam olmuyor yalnızlığım.
Sen; ağladığım ilk adam
ben; dokunduğun ilk yaprak
sonbahardan önce dűştüm kollarından
hüzünden sarararak.
Açık denizler bile
kapatamadı acılarımı
ve ben en çok onlarla konuştum
açık açık.
Sen ağladığım ilk adam
duruyor mu hala yüreğinde
unuttukça kanayan yaram.

Şarap rengi bir sevişme
akıp gitmişti yatağımdan o zaman
bir çığlık batmıştı gözbebeğine
ipekce sarmıştım yalnızlığını
bembeyaz bir örtü gibi bedenimle.
Yüreğimle yazı tura oynadın
Tura çıktı, sen kazandın
Kadınlığım darmadağın...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/316484/adam.html>

Yüzün ve Çocukluğumuza Dair

Yüzün bir yaz günü gibi
Derli toplu
Yüzün mevsimlerce değişken
Bir fırtınadır alnının ortası
Sessiz sedasız sevişirken.

Bulaşıcıdır hüzn
Bulaşır bir gözden, kirpikten
Bana gölgesi olmayan bi ağaç göster
Cayacağım sevmekten.

Yüzün panayır yeri,
Hareketli, coşkulu
Allı pullu, rengarenk
Tam mesai yüzünü izlemek
Yaptığım tek ibadet.

Hala yerli yerindedir
Aynı karanlık korkusu.
Aramızda yatıyor çünkü
İkimizin de çocukluğu

Senin dikişli alnından, benim kırık kolumdan
Azarlanan anılarım yürüyüp gelir
O en kestirme yolu.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/316787/yuzun-ve-cocuklugumuza-dair.html>

Gözbebeği Konakları

İpek ayna
Şimdi yakışır
Bakışlarına.
Bu asalet
Bu gözbebeklerinde
Büyüyen konaklar
Özenle inşa edilmiş
Daha ben doğmadan.

Sevgilim çok oldu,
Yüzüne karanfiller yerleştirmedim...

Gittiğimde çocuktun
Çabuk büyümüşsün
Bir nefeslik arzularda.

Dilindeki zehir
Çarmıklı yılan
Akıp gitmiş
Döl tutmadan

Su gibi iniyorsun
Konuştukça
Sarı safran
Saçlarımdan.

Şirret zaman
Haylaz oğlan
Hadi git !
Ne farkım var
Aldatmadığın kadınlardan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/317758/gozbebegi-konaklari.html>

Çok uzak bakışlı bir kadın ile

Çok uzak bakışlı bir kadın ile
Çok yakın bakışlı bir adamın aşkı

Kandırdığın gençliğim duruyor
“Gülümseyin” denildiğinde ancak güldüğüm
fotoğraflarda

nadasa bırakılan sevinçler ne zaman
yeşerir beklerim

o güneşli yağmurlar
ne çok yıkadı gençliğimi
hayatım çekti boyundan
kısa geliyor zaman.

Bir adam sevdim
Anlaşılması güç
Ben en kolay düğüm, çözemedi...

Uzak bakışlarım
Daldı gitti küskün dağ yamaçlarına
Sığındı bir ihanet kabuğuna
Vicdanım
Sarsılmayan okyanuslar
Çatladı ortadan.

Gel gitleri bol bi gece bu yarından
Ayın ortasında duruyor bi kadın çıplak
Daha acınası bir şey yoktur
Mutsuz bir kadından.

[italik] yakın bir arkadasim adina yazilmistir... [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/318314/cok-uzak-bakisli-bir-kadin-ile.html>

KUKLA

Uyur, okşanmamış saçlarım yorgun uykusunu
Üstü açılır,ben örterim
Gözlerim hala yeşil akıyor geceleri
Ellerim uzanmış durur;ölü güvercin.

Öpülmemiş yerleri ağlar bu tenin
Zamanın kahverengi tırmığı doğrar saatlerimizi
Hayat yeniler mi bir daha
Bilerek yitirdiklerimizi

Tamamlanmamış hikayeler gibi
Alnımıza damgalanmış ayrılıklar, yaşadıklarımız
Sağa sola çekştirilen ipsiz kuklalarız...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/318707/kukla.html>

ELVEDA

[italik] “ayrılıklar; birleşip hepiniz, yeni bir sevda örün hüzünlerinizden [/italik]”

-adam giyindi gömleğini,
Kadın soyundu tenini
Tekrarladı yıllardır
Söylemediği ezberini
Elveda!

Öyle güzelsin ki sevgilim
Veda bile yakışıyor üzerine.
Ve giderken çok benziyorsun
İyi bildiğim bir filmin sahnesine.

-adam bir kelime söyledi
Kadın bir kelime sustu,
Adam bir gece yaktı mavi
Kadın üfledi yıldızları,uyudu.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/319058/elveda.html>

BAŞKA ŞEHİR

Başka bir Şehre gitmeli bu y¼rek,
havası başka hava olmalı,
suyu başka su...
Hiç görmediği Őeyleri görmeli orda,
tekrar aşka d¼Őmeli mesela.
Başka bir Şehre göçmeli
bu y¼rek,
denizi başka deniz olmalı,
ağacı başka ağaç,
sevdaları da farklı olmalı elbet!
içim boşalırcasına koŐmalıyım
bilmediğim yollarında,
tanımadığım insanlara selam vermeliyim
sıcacık
ve gece olmalı birde
yine rakımı almalıyım elime,
bir başka boğazı seyrederek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/320237/baska-sehir.html>

Ellerin Ceviz Karası

Kalbin duvarlarına çarpıyor gökyüzünün
Ellerini kimlere okuttun böyle
Sözlerini kimlere yazdırdın,
Çocukluğunu kim çaldı gözlerinden
Söyle kaç zamandır yalnızdın.

-Kuş tüyü yastıklarda kaç aldatma yaşadın
Kaç kez adına sövüldü küfürbaz dillerde

Ellerinde çocukluğundan kalma ceviz karası
Şarkıların anası ağlıyor birini terkettikçe
Tuzla ovuyorum yalnızlığının yarasını
Uslanmıyorsun asla aşka düştükçe...

Öyle sevilmez böyle sevilir der gibi
Batıyor hatıralar yüreğine yüreğine
Yerleşik bir acı var hiç eskimeyen
Bir masal gibi bakarken çocuğun teki gözlerine

Ellerin ceviz karası -çocukluğundan kalma
Saçların kına kokusu
Hiç büyümemiş yüzün,-yüzün alabildiğine kırmızı elma

Ne zaman bir ağaç baksa gözlerine
Korkarsın hatırlanmaktan
Ellerin ceplerinde...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/320560/ellerin-ceviz-karasi.html>

Tanrı'ya Mektup

Bir ruhtan üflenerek
Binlerce olduk, bölündük
Milyonlarca, milyarlarca
Ama bir olamadık hiç

Aynı göğün,
aynı toprağın çocukları
Paylaşamadı
Karşılıksız verdiği kaynağı

Gözyaşıyla bulandırdık denizlerini
Deldik göğün mavisini derinden
Asitlendirdik bereketli yağmurlarını
Dolaştık boynumuzu eğmeden

Biliyorum çok güç için
Affetmek bunca zulmü
Ve yine vermek sınırsız

Bu ne sonsuz tüketim,
Bir galipsiz yarış
Sana kaç ağaç borcumuz var,
Sana kaç çocuk, kaç barış?

Gel öp en kara yürekleri ne olur
Vicdan pusulası ver ellerine
Şayet varsa,
Hak edenleri al artık
Cehennemine...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/320891/tanri-ya-mektup.html>

Körebe

Sordu;
Neden hüzünlü bakıyorsun
Çünkü; hayat hüzünlü...

Köpük köpük cehennem
Gözünün değdiği yer
Hayatın körebesi ol
Kapasın ela gözlerini
Bu çıplak el

Ağzının içinde bir yerde
Sakladığın taş
Kopup çıkacak bir gün
Ve çarpacak en istemediğine

Şımarık ve haylaz bir çocuktur hayat
dizginleri sende gibi durur
ve sustukça bu uzun yolculuk
iyice çekilmez olur.

Biliyorum,
yalnızlıktır aşkın yan etkisi
Ama yine aşk değil midir
İlaçların en tesirlisi
-haklısın bu ikilem bile
Yeter çekip gitmek için...

Ah ! acılarımız;
en sağlam duvarımız
nice depremlerden korur.
inan çıkageldiğinde aşk,
acılar şerbet olur.

Avuç çizgilerinden tanıyorum
Bütün gidişlerini,
Değdikçe gözlerime o bela bulut
Yokluyor yüreğim yüreğini

Köpük köpük cehennem
Gözünün değdiği yer
Hayatın körebesi ol
Kapasın ela gözlerini
Bu çıplak el

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/321207/korebe.html>

Ellerinin Göğsüme Diktiği Güller

O gözümün bebeği adam
Ah o canımın içi elleri
Camın önünde pıtır pıtır gezinen güvercin misali
O telaşlı elleri, hiç gitmez gözümün önünden
Bir bardak çay dökerken kırılan esmer bileği.

İstanbulda bir kış, akşamüstü
Yorgansız kalmış düşlerim
Ne zaman canım sevda çekse
Şimdi olduğu gibi sırt üstü yatıp
Ellerinin göğsüme diktiği gülleri düşlemekteyim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/322075/ellerinin-gogsume-diktigi-guller.html>

Şairler adam öldürmez ki

Karartma geceleri
Saklıyorum kelimelerimi
Şiirler yakılırsa
Peşine düşer katilinin
Şairler adam öldürmez ki...

Yalnızlığın rakımında
Zorlanıyor alışık olmayan ciğerlerim
Aşkolsun sensizliğim
Böyle habersiz gelinir mi??

Dul kalmış mıydı İstanbul
Ölünce Orhan Veli
Alır başını gider en fazla
Şairler adam öldürmez ki...

Duvarları yosun,
Yerleri ağır kurşun
Kapısı sevda geçirmez
Düşlerime kira istiyor ev sahibi!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/322420/sairler-adam-oldurmez-ki.html>

Fütursuz

Düşleri kürtaj olmuş
Bir kadının,
Yeniden gebe kalması
Aynı umuttan, ne sancı!!
Dokuz ay bekleyecek gücü yok,
Biçare halim

Bak ne beyaz bu çıplaklık
Kapının sürgüsünden gözlediğin
Oysa aşk değil miydi
Ellerimizi arkadan bağlayıp
Yere çöktüren, baş eğdiren...?
Sevdanın semasında
Gözleri nemlendiren

Düşleri arkadan vurulmuş
Bir kadının,
kendi cenazesine ağlamasıydım, fütursuzca
Sendeleyecek bile gücü yok
Sensizlik, boylu boyunca...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/322934/futursuz.html>

En iyisi bugün git yarın gelme...

“giriş- çıkışı kapanmış hayatımın, çıkmaz sokağındayım sevdanın”

Kir pas içinde yüreğim, yıka mavi bir denizle içimi
Uykularımı çok derinden kestim, acıyor kapattıkça gözlerimi...

Şimdi yanımda böyle boylu boyunca duran
Hayatın ettiği beddualara karşı nazar boncuğum
O soluklandığım bir çift yeşil, batıyor yüreğime
Sevgilim en iyisi bugün git yarın gelme.

Yükte ağır, pahada hafif hayatımın bozgunu
Şehir kavgalarında anladım en çok
Ve korudum erginlerden
El değmemiş çocukluğumu

Hani söyledikçe aynı kelimeyi, dilin nasırlaşması
Ve hep aynı dileği taşıyan ağaç dalının yorgunluğu
Tüm seslerin top yekun aynı tondan susuşu
Şimdi hafiflet yükünü sevgilim, yürü bu suna yolu...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/323189/en-iyisi-bugun-git-yarin-gelme.html>

Küçük Peitho

Evire çevire sevdin de hayatı ne geçti eline
çok uğraştı da büyütemedi zaman bizi
Küçük Peitho;
denizine dökülen suyu kendin seçmedin mi
neden yüreğini bir kadının ele geçirmesine izin verdin
oysa gözlerin kanatlanmalıydı gökyüzüne
kuşlardan önce
ve elinin değdiği yerde bahar yayılmalıydı
Peitho, ne çok öteledin kendini bir aşk için
Ne çok borçlandın sevişmeyi öğretenlere
Hangi kadın bu, gözlerine kahverengi harelere koyup
avuçlarına yalnızlık bırakıp giden

Şimdi hatırla ilk masalını
Uzata uzata kısalan hayatların hiç bir işe yaramadığını.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/324105/kucuk-peitho.html>

Mahrem

İki gözün mahreminde
Dolanıyordu aşk illeti
Yakarak daha önce
Yalnızlık şehrine aldıkları bileti
Ve birden vurdu saat
usulca kıvranırken
On sekizlik eti

-kalk ta üstüne uygunsuz bir şeyler giy
Çekiştirdikçe görünüyor masum edebin

İki avuç arasında
Soğuk ve çıplak bir rüzgar ki
Yaladıkça tenini, rahmet yağdıracak
kırmızı gölgesi değmiş aşkın boyunlarına,
ortalık kan kokacak!

Ve işte kazanıyordu aşk
Eliyle zar tutarak.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/324966/mahrem.html>

Deniz Yangını

Yağmur ülkesi insanları
Gibi üst üste
Tutunarak gidiyoruz
Birbirimizin serinliğine

En çok mavisi üşür
Denizlerin
Gökyüzü ne kadar
Serilse de üstüne

Bir deniz yangınında
İlk kurtarılacak;
“dalga sesidir” aslında
O kaçamaz...
Herkes kaçsa da bi yere

Hadi tut sen de
bir ucundan mavinin
kaç tane su sesi, kaç martı
kaç delinmiş bulut kaldı geride

yaniyor deniz işte...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/325358/deniz-yangini.html>

Ölü

“biçimsiz orman bakışlarında
Göçtüğü yeri unutmuş kuşum
Hangi dala konsam
Başlar serüven”

-beyaz emprime kumaş,
Teğerenmişim üzerine
Ne de yakışıyorum
Su götürmez esmerliğine

Kervan geçmez yalnızlığımdan
Geçiyorsun, düğün bayram yaparak
yolumdaki yolcusun
Çağırıyor bir yandan yalnızlığım
Ellerini vurarak.

-güneşin dağlardan çekilmesi
Çekiliyorsun işte, duyuyorum!
Üzerimde ölü titremesi...

“biçimsiz orman bakışlarında
Göçtüğü yeri unutmuş kuşum
Hangi dala konsam
Biter serüven.”

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/326302/olu.html>

Rica Ederim

Kabalık etmek istemem ama
Bırakın elimi
Bir sonraki sözünü unutmuş
Cümleyim çünkü,
Prova edilmemiş oyun,
Haylice okunmuş bir romanım
Belki...

Kabalık etmek istemem ama
Kapalıyım bu gece
Sehven söylenmiş iltifatın
Alt yazısıyım
Her çağırıldığında giden
Küçük köpek yavrusu,
Bir çorap söküğünün ilk ilmeğiyim.

Üzgünüm ama
Sizin suçunuz değil
Doğru zamanda doğru yerde
Olamamak probleminiz
Bu da bizim tek ortak
Şeyimiz!

Kabalık etmek istemem ama
Gitme zamanı
İstasyonda unutulmuş
Eşyayım çünkü
Ve;
El sallanmayan o son yolcu...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/326608/rica-ederim.html>

Çok Kullanılmış Kimlik

“Hadi kızım topla,
Ortaya döktüklerini
Gözyaşlarını ve kalbini
Gitme vakti..”

Birkaç kat giysen de yalnızlığını
Isıtmıyor bu rutubet yemiş duvarı

Fazla yer değiştirmiş kalbimin
Çok kullanılmış kimliği
Çıkmak için gözlerinin vatandaşlığından
Hangi suçu işlemem gerekli?

Bir huzur evi arıyorum artık hüzünlerime
Arka kapısını açık bıraktım düşlerimin

Hadi kızım temizle
Aşkın bıraktığı çıkmaz izleri
Avuçla kalbini, yatır yere
Bastır bastırabildiğin kadar şimdi

Aşk depreminde hasar gören benliğimiz
Artçı yalnızlıklara dayanabilir mi

Boylamını kaybetmiş bir dünyada
Kendi koordinatımın ne önemi var
Çektiğim tüm acılar
Kendi iç açım kadar değil mi?

Hadi kızım topla,
Ortaya döktüklerini
Gözyaşlarını ve kalbini
Gitme vakti..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/326912/cok-kullanilmis-kimlik.html>

Kırık Tarak

Elinin tersi erleşir en çok
İnlediğinde kadın sesi
kadifesi yırtılır avazın
gözyaşı denizinde
vur ki sinesine, büyü
bir çift bacaktır kırılısın neye yarar

altında kalır hayatın
yatağında bir sessiz çığlık, avluda yorgun bir sabah

bağla başını boğazını, indir perdelerini
hücrelidir penceresi

duyar, duyar bütün söylenenleri de konuşmaz
susmuştur alfabetesi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/328342/kirik-tarak.html>

Suya Atılan İmza

Zamandır, öne eğen
bedenlerimizi
ölüm konuşturur yaklaştıkça
susan hikayelerimizi
gözlerin bir muştı
kim bilir ne zamandır beklediğim
gergefine dolanmış kaç heba parmak
kan ile delik deşik

yazılanlar kalemimin kiri
suya atılan imzadır ömür,
gözyaşında yıkamak güneşi

bir pembenin soluklanması dikende
ve şükretmek;
bin diken arasındaki tek bir güle
o ki münezzehtir her şeye

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/329186/suya-atilan-imza.html>

Çeşm-i Siyahım

Geceler koynuma yar
dolanmış da durur
yağlı urgan misali
zamanın yaşlı elleri
tenim; teninin gürültüsünü arar

gözleri emsalsiz bir renk ki
tek karanlık, korkusuz yitmek istediğim.
bilseydi gece, biz bölündükçe
uzadığını vakitlerin
kendini siyaha kurarmıydı hiç

Çözümlerim düşüyor
bir havar!
ey kemiğinden onup, beslendiğim.

İşte geliyorum çeşm-i siyahım
boşluğundaki kementim
atılıyorum esmer sularına.

Aynı kurşunla vurulmuştuk,
iki defa,
aynı yerden
Kalp atışlarımızdan buluyorduk yönümüzü
Tanıdık birbirimizde açtığımız izler

Onar beni, tamamla,
ve dağla dudaklarınla
üstümden hiç çıkarmadığım tenimi.

Şimdi gecelere kadınlık ediyor
içimde dövülmeyi bekleyen kızgın tav
değil midir ki aşkın şulesi
boynunda şahlanan sana en yakın damar
ne diye yalnızlığa sürgün gidiyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/330385/cesm-i-siyahim.html>

Hepsi Bu

Gerçeklerim acıtır
En az yalanlarım kadar
Daha derin iz bıraksın ne olur
Yaşamın ayak izleri, ölümün yakasında
Tutunabildiğim her an, kendime kâr.
Kalabalık bir şehir ki gözlerim
Yalnızlığın tüm odaları aynı caddeye bakar
Silik, cansız, bedbin bir sokak lambasıyım,
Anca yanar ve dağıtırım kendi karanlığımı
Gerçeğin hafifliğinde
Ağır bir yüküm var,
Omuzlarım bunun için yaratılmamış
Aşk çekilmiş önce altıma
Üstüme bir gökyüzü, hepsi bu kadar...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/331240/hepsi-bu.html>

Karbon Kağıdı

“Geldi vahiy !
Oku, hiç yazmadıklarını şimdi
Ne çok kanatır
Kanıp gittikleri
Sızlatarak yalnızlıktan
Tırnak etini.”

Karbon kağıdudur acılar
Hayatla aramda
Mutlaka hüznün izi çıkar.
Zorla koynuma sokulan
Yalnızlığa, rahat batar.

Seyrelen saçlarımın arasından
Daha kolay yol alıyor zaman
Ve bilemek için körelen dişlerini
Yeni kurbanlar arıyor
Saklayın beşikleri !!

Karbon kağıdıyım
Hayatla ölüm arasında
Mutlaka izim çıkar...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/331652/karbon-kagidi.html>

Kanamalı Hasta

Bazı harfleri düşer hecelerimin
Yorgunluktan
Şiirim doğru durmaz, kayar
Burada böyle yazarken,
Demin geçti gördünüz mü
Annemin göz altından yıllar...

Kelimeleri giydiriyorum
Üzerimden çıkan hüznlerden
Ne de güzel kokuyor,
Eskiyen zaman...

Kanamalı bir hasta için
Yürek arıyorum, kendinden pozitif
Daraltıyorum içine giremediğim çemberleri
Ve biraz pay bırakıyorum ağlamaya...

Bazı harflerim seker suda
Yüzme bilmez düşlerim
İlk önce onlar batar bu yüzden
Delik çıktı can simidim.

Anne ne olur önce ben gideyim
Soyunarak, giydirdiğin canı
Ve rahminde kırmızı bir gül misali
Sar, koru, daha sessiz doğur çığlığımı...

Daha yavaş daha yavaş geç zaman
Kuşlar daha yavaş uçun,
Sevgililer daha yavaş sevişin
Daha yavaş ağlayın çocuklar

Başımı döndürüyor avuçlarımın arasından
Şiddetle kayışın,
Alıp başını giden yaşım,
Yanaklarım yanıyor
Ne olur daha tuzsuz ak
gözyaşım, yılmadan

Bazı harfleri düşer hayatımın yorgunluktan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/333421/kanamali-hasta.html>

Sen bu mektubu okurken ben...

“Sevgilim,kaç durak sonra gözlerinde inmeliyim
Bilirsin adres sormayı hiç sevmeyen biriyim”

Bir yolculuğa çıkınca varamam
İstediğim denize, her mavi yanıştır çünkü
Gözlerinden başka
Bir aşk şiiri adına ne varsa bırakıp geride
Yani dümdüz, yani süssüz neysem o halde
Yine kalemime yüklüyorum işi

Bir kış mevsiminde gelebilirim belki
Yanaklarında unuttuğun gözyaşlarının
Donduğu günde.
Veya baharda, baldıranların üzerinde
Çıplak ayak koşarken
Çocukluğunu bir tek benim
Görebildiğim bir bahar öğlesinde.

Ya da yazın o “yaşamak ne güzel” dedirten nevası ile,
Kucaklaşırken koca bir kış ayrı kaldığım denizle
Çıkıp gelebilirim her şeyi bırakarak
yalnız sandaletlerim elimde.

Sevgilim bir türkü kadar gerçektir
İçimi yarararak geçen ama hiç acıtmayan
Bu Ceyhan, bu Dicle!
Şiirim sana gelmeden önce varacağım inan
Ellerinin o bereketli sevisine

Bil ki gözüne değen her yağmur kırığı
Önce benim gözümden geçip
Geliyordur akdeniz kokulu iklimine.
Bekle! ayağının altındaki çimen yürümeden
Biteceğim gözbebeğinde

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/335054/sen-bu-mektubu-okurken-ben.html>

Mai Su'yum

Bilir misin sevgilim
gölgesi daha büyük olur kendinden
küçük sevgilerin.
ve tek kişiyle başlar aşk önceleri
sonra koca bir şehre dönüşür
An gelir güzel türkçem yetmez olur
anlatmak için güzelliğini

Bilir misin sevgilim
gölgesi daha büyük olur kendinden
küçük sevgilerin.
Ve o küçük sevgiler ki aslında büyütür
Doğuştan küçük yürekleri

Zemherim, zemberegim, mai suyum
bir adım ötededir ölüm
ve hayattır sınıksız üstünde durduğum.

Ve kendimsizliğe rağmen
bir kardelen olabilirim
avuçlarının içine
çatlatacak ellerinin kayacını
vakitsiz bir iklimde.

Bilir misin sevgilim
Senden sonra da bu bataklık, izbe
Ama sadece yeşil ve mavi hatrına
Ve gökyüzünü selamlayan dağlar adına
hala sevebilirim hayatı
her gün camımı tıklatan tek güvercin için.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/337346/mai-su-8217-yum.html>

Yar'e Figanımdır

Gittim çünkü;
Kalsam, bir gidenim olacaktı...

Gözlerinin neferi olmaya
Ve her soluyuşunun,
Tenimde tütmesine hevesli iken ruhum
Ne diye uzaklığa böyle katmerlendim
Ne diye dinlenmeden yoruldum.

Akışıyla baş döndüren zamanda
Tek katlı müstakil yalnızlıklarımız
Ve apartman arasına sıkışmış çocukluğumuz
Şimdi hangi kapıyı çalsam, kim o bile demeyen
Kentli uzaklığımız, ne de yakındı bir zaman

O delişmen gözlerimize sığmayan
Büyüdükçe büyüyen şehir
Un ufak şimdi, bir kibrit kutusunda yolculuklarımız
Alaz vurmuş her yerime bağımın,
Isırgan otu avuç içlerim, tutma kanarım, tutma kalırım
Okşa biraz daha yalnızlığımın saçlarını, belki duyarım.

Kuruyan tebessümleri nevbaharımın,dökülüyor
İnceden ellerine
Gittim çünkü, kalan olmak zor
Acı bir göl gibi sızlayıp, dağının eteklerinde

Bir solukta geçirerek kanatlarımı göğünden
Delerek maviyi, ve seslenen rüzgarının
Kokusuna rağmen
Gittim çünkü; kalsam, gidenim olurdun
Ve her gün yeni bir buluta, mavi bir gökyüzü
arar dururdum.

Sevgilim; esriktir bundan böyle gülüşüm
Yanığım, buruğum, nadanım
Samanyolunda bir mum alevidir artık
Yanışım ve sönüşüm.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/337680/yar-e-figanimdir.html>

Suna

Gördüm de gömdüm aklıma gözlerini
Öyle yalnız, öyle derin, öyle çocuk
Suna'm, Suna'm
Bakışların; son nefesini veren ceylan

Ananın koynu mermer,
Üç güvercin daha duvar dibinde, yaşı senden ufak
Kim bilir nerde şimdi, ya da hiç oldu mu baban
Başın ötede, geçiyorsun selviler arasından.

Kalkmıyor bulutlara, yeri yerinden oynatan gözlerin
Öyle kara, öyle delici, öyle yalnız
Belki de dökülmemiştir daha süt dişlerin

Suna'm, Suna'm
Satılmış düşlerin çok ucuza
Açılmıştır kapanmayacak yaran.

Hüzünlü bir akşam selamlar sanki
Yüzüne büyük gelen tebessümün ardından
Belinde kırmızı bayrak, salınıyorsun
Al bir gül misali mezarlıkta açan

Yalnızlığın kepeneğindir zira omuzlarında
Simsiyah bir bulut gibi akarken saçların
Başka bir ömrün avlusuna,
Çocuk ellerin kadın olacak ilk önce
Bırakırken uçurtmanı avuçlarından

Suna'm Suna'm
Sana mı kaldı kadınlık
kızgın, kırmızı bir gelinciktir
akan, bacakların arasından

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/339579/suna.html>

Ne Değerli Şeydir Hiçliğin

Ne değerli şeydir hiçliğin
İçimde ılıklaştırmak
Üşüyen düşünüyü,
İkirciklenen ellerimin sızısını bastırmak
Seni düşündükçe
Ve tadına bakmak uzatıp parmağımı,
Yüzündeki tebessümün.

Ne değerli şeydir hiçliğin
Boynunun hayalini yatırıp omzuma
Kanının sanki içimden akışını dinlemek
Geceye dumanlamak sonra kendimi
Ve yine dudaklarının iğne deliğinden
Hüzünlü hayalimi geçirmek.

Ne değerli şeydir hiçliğin
Kallavi bir yalnızlık sofrasından
Aç karınla kalkmak misali,
Durup dinlenmeden yana döne
Hep geciken birine, erkenden varmak
Ve gözlerin pansuman etsin diye
Yüreğini kanatmak gibi
Ne değerli şeydir hiçliğin
Ve yarım yamalakken,
Sesinle tamamlanmak, ne iyi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/340778/ne-degerli-seydir-hicligin.html>

Sus Adımı

Başucu kitabımdır düşü
Kırılgan bir dudağın kanayan bir yağmuru öpüşü

Ellerinin oyasında kaldı siyah zülûf
Ve;
Yüzümün güllerden, küllere dönüşü

Sus adımı zaman sus adımı
Sessizliğinde kalayım uzun uzun ömrümün
Yaralı bir güvercindir, ismimin göğünden düşüşü.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/342020/sus-adimi.html>

Bağbozumu

Şarabına varmak için
Üzümümün çektiği bu eziyet
Ey yar!
Dahaysa, bağbozumu olurum
Ayağının altına
Her sonbahar.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/343508/bagbozumu.html>

Zaman Simsarları

Geçti gördünüz mü
Pür ve alıngan zaman
Ayaklarınızın altından
Kendinizden büyük düşleri
Taşıyıp durdunuz, ortalama gerçeklerinize
Denk düşmeyen
Ah gidenleriniz, hep gidenlerinizdi
Haksız olan!

Kardeşiydi aynalar genç yüzünüzün
Sonra uzadı aranızda yollar,
Evcilleşti o çok saldırgan diliniz
İyi çalıştı, zaman alıp satan simsarlar

Kime niyet kime kısmetti çoğu kez
Gelinlik kızdı, süslü yürekleriniz
Tutanın elinde kalan o çok boyalı,
İçi boş sözcükleriniz
Öyle kati ölmüştü ki
Ne uçurtma ne birdirbir
Dirilmiyordu tekrar çocukluk hikayeleriniz

Nasıl geçti gördünüz mü
Usul usul yanınızdan akıp
Üstünüzü başınızı ıslatan zaman
Kafa tuttukça içinizi oyup
Önce düşlerinizi ihtiyarlatacak
Dibeklerde dövüldükçe uzadı mı seneleriniz
Ah gidenleriniz, hep gidenlerinizdi haksız olan!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/343829/zaman-simsarlari.html>

Adın Aklımda Yara İzi

Aynı masaya oturuyoruz seninle
Aynı masadan kalkıyoruz
Yalnızlıklarımız değiyor birbirine
Hüzünlerin biraz büyük benden
Gözlerin iki kara duman, akıyor önüme

Gece ikiye bölüyor kendini
Şehir ikiye,
Kuşlar ikiye bölüyor kanatlarını,
Sözcük ikiye
Üçe tamamlanıyoruz
Yalnızlıkla birlikte

Aynı yolculuklardan geçiyoruz konuşmadan
Bekliyoruz ki sustukça düzelsin her şey kendiliğinden
Olmuyor.

Yaslayınca başımı göğsünün kubbesine
Bulaşıyor esmerliğin
Bir günah amberidir durur ve büyür kadınlığım
Yalnızca ellerin değdiğinde

Koyun koyuna uyuyoruz bak
Başboş gözlerin tenime kaçınıcı yara,
Aklıma çentik
Gece uluyor dışarıda
Uzuyor git gide kirpiklerin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/344155/adin-aklimda-yara-izi.html>

Son Nefes

-Hiç kimse, hiç kimseyi seyreltmez gidişiyile
Hiç kimsenin hiç kimseyi çoğaltmadığı gibi
Budanarak geçilen bahçelerde-

Kirli dudakları ile öpüyor gece
Yalnızlığımın çıplak tenini
Sanki hiç değmemiş gibi gözlerin gözbebeğime,
İzi yok
Şehirler mi büyüdü yoksa ben mi daha tenhayım
Dönülmüyor mu tekrar başladığın yere

Mesela ağzında çiğnenmiş bir şarkı
Ve göğsünde küf tutmuş bir gül
Üzerinden fazla geçilmiş bir gecede
Çıkıp gelse biri
Ellerim ilk öpüldüğü gün kadar
Beyaz değil ki
Olsun.
Yine de,
Yepyeni umutlar kundaklayıp bırakacağım.
Yıldızlar öpecek göğün göğsünü
Ay, akacak bembeyaz, gecenin içinde.

Çatık kaşlı şehir,
Sokak arasına sıkıştırdığı yalnızlığıma
Ayıp şeyler söyleyecek belki
Ve titreyerek son nefesini verecek aşk
Bastırıp karanlık elini göğsümün üstüne

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/345571/son-nefes.html>

Gül Yangını

İyi bakın
Tanımadınız mı beni?
Ya şu küçük ellerimi
Ağzımdaki sütü silip geldim oysa
Bir savaşın ortasına
Parmaklarım; Filistin'de taş atıyor
Gözlerim; karanlık ve öfkeli
Bir Afgan kadını.
Saçlarımdan sürüklediler yıllarca
Beklediler, kendi toprağıma Irak,
Başkasının saksısına çiçek olmamı...

İki bomba arası bayram havası
Bilmediler,
Anneler, önce yüreğinden öper çocukları

İyi bakın
Tanımadınız mı
Bosna'da sarışın ve hüzünlü bir kanamayım
Yıkık bir duvar dibinde
Ölüm bekliyor başımı.
Çanakkale'de kucaklıyorum iki kolumla,
Koca dünyayı, koyuyorum topun ucuna
Barışa doğru,
Tek başına vatanım!

Kanıyorum durmadan kendi içime
Yüreğim gül yangını
Mis kokuyor dumanım.

Çeçenistan'da derin ve kanlı gözyaşıyım
Akıyorum Kızıl meydana doğru
Moskova'da karışıyorum soğuşa
Dünyanın kalbindeki sönmeyen yangınım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/346978/gul-yangini.html>

Gözlerinden Arta Kalan

Durmadan bir ay batıyor içime, durmadan bir ay
Beni okuyor gece kalın camlı gözlükleri ile
Soluğundan tanıyorum gelişini yalnızlığım
Kahpesinden bir zaman bu, herkese farklı uğrayan
Dilimin yarası o bitmeyen veda öpücüğü
Kalbimin yamasıdır gözlerinden arta kalan

Durmadan bir yıldız batıyor içime, durmadan bir yıldız
Hangi geceye gitsem kapı duvar
Giymediğin bir gömlekte unuttuğun
Tükenmez kalemim, tükeniyorum
akıp zamanın içine ağırdan

Bir halk türküsüydü, yanık bir ezgi
Başladığı yeri bilmem ama, ırmağının bittiği yerim
Suyunun deltası belli.

Sormadan bir yağmur dolanıyor içimde
Buz mavisi bir yağmur
Dudaklarımın ayrıcağı isminden geçip,
Sesime yuvalanmak için.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/347902/gozlerinden-arta-kalan.html>

Yeşil Taflan Üşümeler

Bir adımlık boyda
Nasıl da uzuyor yollar
Uçuruma tutuyor yıllar
Sözlerimizi
Ah ne varsa hep
Bu aynalarda...
Ayağından yaralanınca kalbimiz
Tutup vurmamak mı
Hangi koyunda bırakıp geldik
Yıkadıkça solan, yeşil taflan
Üşümelerimizi.
Ki en taşınmaz mülkümüzü yüreğimiz
Soldukça gözlerimizin
Cezayir menekşesi
Bir adımlık boyda
Nasıl da uzuyor yollar
Uçuruma ters durunca
yaşama nedenimiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/349088/yesil-taflan-usumeler.html>

Talan

Ah kaç körpe çocuk yüzü bakıyordu gözlerinden
Saçaklı yağmur ışıması...
Kim öğretebilirdi ki suya
Kıvrılıp bükülmeden
Geçmeyi topraktan,
Ve bulanmadan yol almayı
Eteklerine değmeden öfkenin
Keskin dilini bala banmayı
Bir bıçağı kim azmettirebilirdi sevgiye
Ölümden erken davranıp

Sevgilim, edindiğimi böldüğümde
Azalmıyorum korkma
Dağıttıkça köklerimi toprağına sevinin
Çoğalıyorum aksine
Gel acılarımızı eşitledim.

Hiçbir dağ kıvıldamaz olduğı yerden biliyorum
Ancak her mevsim renk değıştirir
Soyunur, giyinir yağmurları ve güneşini
Yapayalnız görünse de gökyüzüyle birleşir

Ah kirpiklerin, tuzlu deniz yıldızı
Hangi yaşta unuttun beni, hala öyle bakıyorsun
Açık bıraktığımız sayfalara geri döndüğümüzde
Yarım kalmış satırları bitiremiyoruz
Odalar dar, acılar bol, yürek talan
Toy bir ömrü çocukluktan yaşlandırıyoruz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/349568/talan.html>

Sevda Yerlisi

Yaban sarmaşığım,
Mustafa çiçekleri indiriyorum tenine
Göğün kandillerinden
Nefesinin kadim yalnızlığı ile arınıyorum
Gün batımından doğuruyor beni acılar yeniden yeniden
Gözlerinin düz yazısıym, kendimi şiirin sanıyorum...

Herkes gider evet herkes
Sızlayan bir düş kırığı bırakıp ellerimde
Hünerli bir beklemeyi sürdürürüm
Kimi beklediğimi bilmeden
Sancılanıp da doğuramam
Yeni aşkların masum sevinçlerini
Hezeyandır tüm geliş gidişler evrene
Sağ göğsümden kardeşliği,
Sol göğsümden aşkı emziririm
Geniş bir yayladır yürek mevzim
Hiçbir yurdun vatandaşı olmadım
Bildim bileli sevda yerlisiyim.

Şu anki kadar dolu dolu olmadın içimde
Ve yorgunluğunu duymadım böylesi
Solumda tıkr tıkr çalışan ağır işçinin

Kumarda kaybetmişim aşkı
Sende kazanacağım ne kalmıştı
Neydi içimden adını kopardıkça onaran
Zaman acemi bir hırsızmış
Anıları ardında delil bırakan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/354187/sevda-yerlisi.html>

Seyyar Anılar

Dilimin altı jilet
Git dersem doğranacak sessizlik
Bir dağ yalnızlığıydı o bakmalar
Çocukluk izlerini taşıyan
İpliği pazara çıktı aşkın
Sona erdi kıt kanaat yüreklerdeki saltanat.

Omzuma vuruyor on yedi yaşım
Göğsünü güne açmış
Yeni yetme fideyim
Ayağımın dibine düşüyor
Kuş ölüsü gözleri
Sen; aşka verdiğim ilk canım.

Kanıımı harladı dudaklarının arası
Bir dal oldum ancak belki
Ya da kuru bir yaprak
Yonta yonta koca ağacı

Dize geldik diyorsun
Düze erdik demeliyiz
Yağmurdan şehirler kuruyorum
Henüz ıslanmadan kuruyorum
Sen bana bir çiçek olmaya uzak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/355331/seyyar-anilar.html>

Gölüşünün Değdiği Yer

Uzanıp tuttuğum değilsin
Hele bıraktığım hiç!
Dokunduğum; gidişinin elleri.
Hangi yağmur unutup sırasını
İslatmaya gelebilir benden önce
Saçlarının siyah kederini

Bazen kendimden çok
Yer tutuyorsun içimde
Ve ruhumun pembe kanatları ile
Geçiyorum arı mavinden
Fark ettirmeden.

Ah! aç gözbağını da bak
Daha kaç sabaha uyanırız meçhul
Kaç zamanı tüketiriz
Tenimizin körpesinde
Ve ağzımı doldura doldura
Öperim başka kimi
Sığınmasızken,
Gölüşünün değdiği yerlere

İsmin dilimde kırk Yasin
Gözyaşlarım gönlüme bir yeşil akardır
Ne esenliklidir sabahları sahil kasabalarının
Ürperten serinliğin; sırtımda hırkandır.

Düştüğüm kayalıklarsa, boşluğu sensin
Vurulduysam eflatun bir gecede
Kurşun aşksa, tetiği sensin
Ve kanıyorsam alı al
Bildiğim tek yalana
Tüm gerçekliği örtüp götürensiz

Var git yoluna, bu yürek hala yabandır
Ehlileşmeye niyetsiz
Bundan böyle her çakıl taşına
Bir kuru sapandır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/355977/gulusunun-degdigi-yer.html>

Uyumsuz Senfoni

Yararak yeryüzü toprağını
Başını uzatıyorsun
Olan bitene meraklı
Bu fokurdayan çanak
Kan sızdırıyor durmadan
Kalbinde yüklü bir ağrı.
Çocuklar ve kuşlar
Örtüşüyor birbiriyle
Buluşup gökyüzü evinde
Aynı kurşunla vurulmuş
Kanatları

Dön tohumuna geri
Çok var aydınlık yağmurlara
Ağrıtıyor başımı bu uyumsuz senfoni

Olumlamaya yetmiyor yaşamı
Sere serpe gülüşlerimiz,
Kapısı açık kalmış bu kafeste
Çocuklar bozuyor sırayı.

Ey kalbura dönmüş umutlar
Ey ipekten dokunmuş huzur neredesiniz

Ne çok verdik almadan tek kuruş zamandan
Evel ve ahir
Yuvalanmış gönül köşkümüze
o kanlı karanfil

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/357504/uyumsuz-senfoni.html>

Söğüdüm

İndir akdenizi gözlerinden,
Dudak dudağa bir şarkıyı bak
Ben söylerim uzun ince,sen ağzını oynat
Gökyüzünü düzenle
Kuşlar ve çocuklar yan yana dursunlar
Tara saçlarını söğüdüm, sularına gecenin
Buluttan insan yap, ağlamasınlar

Ömrümün bağı, bahçesi yüzün
Kendi tohumuna uzak çiçeğim
Ölümün dalından bir yaprak kopart
Gönder alnını beş mevsim öpeyim
Ya geçmişî durdur, ya zamanı çoğalt

Göğsünün beyaz mermerine değen rüzgar,
Yeşilini davetkarca sunan baharın elleriyim
Hangi dağa yaslasan sırtını, koyağına dolup
İçine inceden sızmayı beklerim

Ateşe boyuna su verdiler
Suyu harlayıp körüklediler
Unuttuğumuz kendi bedenlerimizdi
Yüreklerimizin yeri değil,
Uyudukça, birbirimize uyandı düşlerimiz.

Kar suyu yaktı yanağını sokakların
Gece çıkarıp son kat elbisesini
Girdi koynumuza, ısındık
İlk kez balta görmüş ağaç korkusunca
Sokulduk tir tir
Birazdan ortadan ikiye ayrılmaya hazır.

Üzülürüm ki heyhat!
Ne çok sevdiler ölümü ne çok
Biz seviştikçe, dirildikçe aşktan
Daha çok daha çok kinlendiler
Oysa bilmediler ki;
Bizi kurşunlayıp, kendileri öldüler!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/358431/sogudum.html>

GİTME VAKTİ

Gitme vaktidir
Çıkarıp renkli giysileri
Dönerek o arı o saf renge;beyaza
Tıpkı geldiğimiz gibi

Bir koyu kahvede buluşup
Dostlarla
Sevdiğimiz şarkıyı çalıp
Pikapta
Su verip çiçeklere
Gitme vakti

Sanki;
Yalan söylediğinde
Sesinin bulutlanması
Vakitsiz çalan saat,
Gününü göstermeyen
Takvim yaprağı
Gitmek;
Kalmaya yenik düştüğün için
Özlemekse en zor olanı

Ve gülüşünü de götürmek
Sesindeki bülbülleri susturup
Yaşadıklarını naftalinleyip gitmek
Titreyen gölgesinde soluklanıp çocukluğunun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/360323/gitme-vakti.html>

Mayam Aşk

Kapat kapağını sessizliğin
Ve ince kırılğan yüzüyle gecenin
Yüzleşelim.

Okumayalı ne uzun oldu
Gözlerinin söylemek istediklerini
Ve unutmayalı varoluş nedenimizi

Mayam mayandır
Kokun aşk!
Yüzüme yaslanan gölgesi gözlerinin
Işıklı yolum

Ya beni kendine kat
Ya seni bana bırak.

Sevişmek yakışır yalnızca
Üzerime branda tenine
Kuş sesleri geçer içimden
Elin gökyüzüme değdiğinde
Dinle!

Akan suyunun vurduğu
O genişleyen derin vadi
Bereketlenmek yalnız sana
Çığlık çığlık doğurup yeniden kendimi.

Bil ki düzeltemiyor hiçbir aşk
Doğuştan yaralı bir kalbi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/372512/mayam-ask.html>

Kırkilit

Böyle zamanlarda unutturum yaşımı
Önüm, arkam, solum nere
Aynalara çalışıyor tam mesai zaman
Bahçe kokusu yayılıp tütüyor
Burnumun direğinde.
Sular kırk kilit
Her köprü sınıyor adımlarımızı
Alttan baktıkça gökyüzü
Üstten baktıkça intihar
Doluyor ciğerlerine insanın mavi
Hangi yönde durursan bir doğrusu var.
Böyle zamanlarda unutturum adımı
Bir kuşa kanat olurum da
Kendi göğümden vurulurum
Dilsiz duayım, okunurum gece gündüz
Masum kişi niyetine
Beş para etmez satsam da sevdalığım
Pahasından ucuza bozdurulurum.

Çek karanlık dilini ensemizden sevgili ölüm
Kapat kötü kokan ağzını
Yudumlarken kan kırmızı şarabını
Ruhuma taktığın kanca boşlukta,
Bedenim içi boşalmış kuştur, hafif
Doldurabilirsin artık dilediğin acıyla.

Bir elim defne, bir elim nergis
Renkahlenkti soluduğum zaman
Parlamıyor nicedir gözlerimdeki ametist.
Çek soğuk elini tenimizden sevgili ölüm
Bir yaz daha borç ver üşümelerime
Bu son rüya olmasın, gitmeden gördüğüm.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/375407/kirkkilit.html>

SICAK

gölgeni bile severim senin
üzerine sığağımı serecek kadar hem de
dedi

üşüme diye
yakıyorum bütün resimlerimi
siyah beyaz akıyor gözyaşları zamanın

gözlerimin en mahrem yerinden
gözlüyorum ellerini dedi
ki öpölmek için yaratılmış bazı güvercinler

öyle soluksuz kaldı gece
çırılçıplak karşımda

ışıldı tüm sular, kabardı okyanus mavi
kavi rüzgarlar akıp geldi nefesinden

gölgen gölgemin koynunda
nasılda sıcak

ellerimi bıraktım yürüyorum sırat'ında
ki bozulmuş tüm yeminler okunuyordu suratında

üfledi bir dilek tutup içinden, söndü yalnızlık kandili
avuçlarında sabahlamak dedi, sürerek gövdemi namluna

gözlerimin yeri yok bakmazsan
kendim, kendimin kıyameti
nasılda soğuktu alnın yaz ortasında

ne yapılır bilmem, bana bıraktığın bu can'la...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/484933/sicak.html>

KİLİTLİ BARINAK

Yıldız çiçeği, sabır otu
Giydirmişler yaldızlı bir ruhu üstüme
Zamanın bu önceden ayarlanmış vuruşu
Dar, çok dar geniş görünen bu vadi bi aldatmaca
Unutturmak için gittiğin yolu

Civan perçemi, gün kurusu
Hamur küntlerinde parmak izi kalan Anadolu
Çocukça bir şey bekler hala bizi
Söğütlerin gölgesinde unuttuğumuz

Alacanım, günlük otum,
dut ağaçlarının topraktaki tablosu
Gözümün önünde hala bakışın
Büyüme bırakmıyor yakamı
Kimse kimsenin yarasına iyi gelmiyor
Aşkını himayende tut
Bu saatten sonra istediğini hatırla, istediğini unut

Anne bana bir resim yap
Mavi giysin tüm çocuklar
Geçmişin toprağı bol olsun, ölmesin şakayıklar...

Çünkü içim göçebe yurt
Geçilmiş ırmakları içtim, içilmiş ırmakları geçtim
Masalsızım, bir yanımda ay uyur
Çözüyorum gizil suskumu, işte soluksuzum
İşte korkusuz !
ölü kediler bulamaz ki yolu

Açıyorum kitli barınağımı bir sana şehir-i İstanbul
Kim çaldıysa gençliğini senden, git aşkından vur.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/486304/kilitli-barinak.html>

KONUŞMALAR II

[italik] Gitme mevsimin gelmiş
Konuşup tutmayım
Buyur burdan yak yüreğimi [/italik]

Zarif ve tedirgin
Gri ve mavi
Yağmurun topraklı dudakları alнімda
Yorgun bir gülüş kendini
Kahkaha sanıyor
Unutmasam da, seni hatırlat arada

Ateşi ağırlı bir hastalık bu
Nefesim yanık kokuyor
Git kendini kurtar, aşk bile bile sapar
Her çıkmaz yola...

Derinimde bir taş dönüp durdukça
Ağırlaşıyor
Şu ışılan cismini çek, gözümün gözesinden
Ki kendini kuytulara salıp ağılıyor

Bakışlarımın en orman yeşilini yakıyorum
Beyza minesinde duruyorsun tomurcuğumun

Siyah ve kuzguni
Ölümüne diri
Bir bardak suda can çekişen ışık
Ah gözünün ferі

Yüreğın beni kimlere yolluyor..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/487532/konusmalar-ii.html>

AŞK RAHATSIZ YATAKTA UYUR MU

Can, güzel can
Dünya koca bir yalan, sadece kendini kandıran
Ve sevgilinin, o çok sevgili özlemi ile
Akıyor zaman

O bilmiyor
Doldukça benden taşığını
Ki sözüm gökyüzüme dar

Ah güzel can
Kimine hayat verirken kimini boğdu
O çıplak ayak gezindiğin sular
Söyle şimdi yaşamaya kaç vakit var

Kirpiğimin ucunda duruyor hep bir bulut
Aklımdaki ırmak susuz
Yanarken güle dönmek bu mudur ey can!
Üzerimden geçiyor sonsuz yolculuk

Körele körele bilenir mi yeniden bu yürek
Keser mi eskisinden de iyi
Söyle, uçurumdan saldığım rüzgarlar adına
Hali vakti yerinde bir yalnızlık yine kovalar mı yoksa

Can, güzel can
Kendimi unuttuklarım,
Kendini bende unutanları bulur mu bir vakit,
Aşk ,rahatsız yatakta uyur mu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/489222/ask-rahatsiz-yatakta-uyur-mu.html>

Tanidik

Sokul gir içeri ey gün!
Defne kokularından bahar tak
Şehrimin saçlarına
Her aşk kendi yasağını kendi bozarmış
Öğrenmem geç oldu
Ki aşkın unutturduğu, öğrettiğinden çoktu...

Tut ve öp yanaklarından
Oyunu yarım kalmış bahçelerde çocukluğumun
Yumuşat;
Kaskatı kesilmiş, diri taklidi yapan olgunluğumu

Herkes bilmeli yerini
Gel uzan gözlerinin mavisini kıyılarıma
Ayıplamasınlar söyle
Yalnızlığınla oynaşan ruhumu

Döküldüğüm denizlerin delindi dibi
En körpe düşlerimle kapındayım hayat unutma
Her mavi, en iyi kendi bilir derinliğini...

Tanıdık; ey kendini bende unutmuş sen
Yasal mı sevişmek yokluğunla...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/490863/tanidik.html>

Şairler Adam Öldürmez

Karartma geceleri
Saklıyorum kelimelerimi
Şiirler yakılırsa
Peşine düşer katilinin
Şairler adam öldürmez ki...

Yalnızlığın rakımında
Zorlanıyor alışık olmayan ciğerlerim
Aşk olsun sensizliğim
Böyle habersiz gelinir mi?

Dul kalmış mıydı İstanbul
Ölünce Orhan Veli
Alır başını gider en fazla
Şairler adam öldürmez ki...

Duvarları yosun,
Yerleri ağır kurşun
Kapısı sevda geçirmez
Düşlerime kira istiyor ev sahibi!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/491896/sairler-adam-oldurmez.html>

GÖMÜ

Kırmızıdan kesmişler ellerini
Sözlerini ertelemişler
Anne kaç hikaye yazılır bir kalbe?

Alnımdan yakın geçiyor da
İsabet etmiyor bakışları ölümün
Ah ben böyle daha kaç ömre gönüllüyüm

Bütün mutlu sonları çalışmıştık
Oysa tepetaklakken bile
Düz akardı içimizdeki nehir
Yine senden doğar yine sana gömülürüm

Vaktinden evvel toplama hüzünlerimi
Acı olurum
Dilediğince oy aklımdaki gömüyü
Devrilsem de, içimdeki çınarı doğrulturum

Yırtmışlar gözlerini yüzüme
Karanlık bir mavi inler durur duyarım
Akıllanmam , ah nerde !
İçimin göğünü dışıma yürürüm

Hüzünden beslenirmiş yağmurun çiçekleri
Alnıma konunca denizin elleri
Güneşim üşür

Anne bir kalbi kaç acı bölüşür?

Boşaltmışlar içini gecelerin
Kupkuru uyur düşler yalancı uykuları
Yanağındaki yanağımın yerini kimler aldı

Deş bu leş yarasını tenimin sevgili ölüm
Adını sil alınyazımın defterinden
Ki dilim unutturken ismini yeniler

Ve yine yeniden kokunu getirse de
O sarhoş yasemenler
Beni bir ölüm iyi eder
Beni bir ölüm iyi eder

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/493195/gomu.html>

Yaşamak Çırağı, Yalan Ustası

-I-

Sulardan geldim
Sana kumlardan
Çamurludur üstümdeki yaşamak örtüsü.
Aklındaki düğümü ilk ben gördüm
Ve tanıdım sesinin yırtılmasından,
Yorgunluğun omuz başıma düştü.
Canını seven üzümün bağbozumunda
Hikayesi üç nokta ile son bulan.

-II-

Suyun kadife sesi serilince
Çoğalmıştı içimizdeki şelale
Yine de çok değiştirdim yüzümü,
Tanınmamak için ölüme.
Uzandığım raflardan düşüp
Kırıldı çocukluğum
Annem; biraz esmer, hüznü bir tül
Yetmedi ,tek başına yılları dindirmeye.

-III-

Koşmalardan geldim
Sana anlık duraksamalardan
Tutuktur rengi gözlerimin
Yüreğine dosdoğru akamam.
Milyon cesetli topraktır doğduğum yer
Belki uzun uzun yaşamayı anlatamam
Ve fakat ateşli bir ormandır göğsüm
Suyunuzun zehirli bıçağına
Alev olsa da sözcüklerim, bir kalemde yanamam.

-IV-

Ey yaşamak çırağı, yalan ustası
İçimizden kaç şilep geçer daha böyle
Bağrımızda kanlı karanfil sepetleri parçalayıp
Kaza süsü vererek hem de.
Babama sorsan, önemi yok
Der ki;- çocukken yaşlanmaya başlamış düşlerimi
Ters yüz edip kullanıyorum.
Kucakla beni gökyüzü
Zamandan boşalıp, mavine doluyorum.

-V-

Sulardan geldim
Sana kumlardan
Tozludur sesim, nefesim ıslak
Mazur gör, çıplak ayak bastım yürek evine
Bir karıncada unutmuştum yaşamak acelesini
Uzun uzun dinleneceğim
Koyup yıllarımı sırt üstü.
Aklındaki düğümü ilk ben çözdüm
Tanıdım sesinin yırtılmasından üstelik
Yorgunluğum omuz başına düştü.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/494169/yasamak-ciragi-yalan-ustasi.html>

KONUŞMALAR III (Zamanın Kan Dolaşımı)

Dün gece çok öldüm ben
Dün gece çok...
İki güvercin kanadı durdu gözlerimde
iki güvercin vuruldu
Tersine dönebilir dünya
Benim düzlüğümde
Boynuma bir bulut konabilir
Sütü bozuklar kirletebilir kanımı

Kaldırmak için gözlerimin nemli örtüsünü
Kimden medet..
Dün gece çok öldüm ben
Dün gece, bilerek

Felçliydi düşlerimin aklı
Kırk yamalı anılardan bulup çıkardım
Çocukken dinlediğim masalları
Sevgilinin kuş üzümü gözlerinde
Sohbete durmayı düşledim
Ballı ağzından bir ısırık alıp

Ellerimin yarasına iyi gelmedi zaman
Bedelsiz uykuların çukurunda kaç rüya çürümesi,
Kaç hayat arsız görürüm daha
Bir ömürden ne çıkınca her şey sıfırlanır
Şimdi bu yalnızlığı kime devretmeli

Ah dün gece çok öldüm ben
Dün gece çok
Yatırdılar ruhumu yeryüzü rahlesine
Çevirip okudular sayfalarımı
Bilmediler ki bin defa yazıldım
Tutup gövdemden ayırdılar bacaklarımı
Ruhumu adınla adımladım

Soysuz hikayelerini dinlerken yaşamın
Kanadı kulaklarım
Bir kez daha doğursalar beni
Doğarken ölü
Eksik bırakıyorum, tamamlayın gülüşümü

Sesimin tavanından dönüyordu
Gönderdiğin her çılgılık
İçimi içine katıp
Uzun boylu yalanlardan atlayarak geçtim
Sağlamdı yüreğimin sırığı

Dün gece yeterince öldüm ben
Toplayın cesetlerinizi, boşaltın kıyıları
Durdu zamanın kan dolaşımı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/500203/konusmalar-iii-zamanin-kan-dolasimi.html>

CAN

“Dostlarım, onun elini öpmek arzusuyla ölürsem,
Toprağımdan bir testi yapın ve sevgiliye onunla su verin.”
Fuzuli

Derinden akıyorum
O hoş kokulu esmer derinden...

Bir su zerresiyim beslenip
Büyüyorum, teninin en güzel yerinden

Yar, yarenim.
Ellerini yurt bellemiş
Hüzünlü bir dilberim

Bet'im, bereketim.
Nefesinle cana gelir,
Kokunla belenirim

İmdadım, ezelim, canhavlım!
Cepleri aşktan boşaltılmış
Yoksulun biriydim

Göğsüme fersah fersah
Çiçeklerini ektin

Düştüm, beni kendinde tuttun
Ellerimdin.

Can kuytuda, can nöbette
Yürüyecek dermanı yoktu bulutlarımın

Ateşimdin.

Sevişirken, ay ışığıyla yıkadın
Kimsenin yıkamadığı kalelerimi
En ayık sarhoşluk halim

Çok uzaklardan hoş sedanla Hoş geldin!

Erim, ereğim.
Kendimden bile sakladığım hazinem
Tenimin beyazına serilen esmer kadifem.

Yanında suskularımı çığlık bilirim
Aşkın keskilerini, öpüşlerinle bilerim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/500831/can.html>

DELİ

Tanrım;
Bildiğın bütün yağmurlarla acıt içimi
Yarattığın cehenneme kaç ruh gerekli

Tanrım, bir güvercine su taşıyor denizim
Ayaklarını bastıkça insanlar
Mavisi taşıyor denizin
Aklım yürümüyor bunca acı ortasında
Kilitlenip kalıyor bildiklerim

Bembeyaz dişlerini gösteren özgür çocuk gülüşüyüm
Ne olur bana ağlayan bir eylül gibi bak
Ne olur düşlerimizi kararmayan gümüşten yap

Küçükken,
Reçel kavanozuna uzanamazken mesela
On beş yaşını çok çok yaşlı bulurken hatta
Birini çağırmıştın yanına, hani gözleri devrilmiş bir laleydi sanki
O daracık saksısına
Hatırladın mı?, ona iyi bak....

Çok şey mi istiyorum
Ne de olsa bir faniyim
Giderken de, gelirken de
Bi top beyaz kumaş kullanıyorum
Durmadan insan biriktiren bir deliyim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/513367/deli.html>

İMKANSIZ YABAN SARMAŞIĞI

Yorgun ve isteksiz bir öpüşme midir yaşamak
Kalbime uzanan elin mi yoksa
Kaybettim en sevdiğim şeyimi
Sevmeye devam ediyorum hala

Aşk neye iyi gelir
Kısık ateşte kaynatsak
Geçirir mi gözyaşını mesela
Ölüm neyin olur hayat
Bana biraz anlat

Temmuzu sevmiyorum artık
Giderken kaç yazı zehirledin
Temize çekemedim.
Demir paralar gibi
Soğuk ve gürültülü
Sağa sola savruluyor zaman
Bütünleyin kalbimi

Kimse kimsenin demirbaşı değil
Ne yaşam sözünde durur
Ne yalnızlık haddini bilir
Çilek reçelini de unuttu
O dibi kararmış tencere
Mutfak dolapları esneyip duran kedi
Her şeyde bir rehavet

Ne kadar düzeltsem de
Aynı hizada bakmıyor gözlerim
Toprak rengi bir gömlek giymişsin
Yakışmıyor ten rengine
Al bende emanet anılarını
Unutmak; imkansız bir yaban sarmaşığı
Sarılıyor gün be gün boynumun direğine

Eksik duruyor o “anneler her şeyi bilir” yanım
Ben demiştim’ler, telefonun açık olsun’lar
Adın; ağzımda uçuk gibi duruyor
Hep aynı yerde çıkan, acı veren,
Geçse de izi kalan

Bu yaranın kapanmaya hiç niyeti yok bilesin
Gecikirsem merak etme
Hayat işte, her yan trafik...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/516248/imkansiz-yaban-sarmasigi.html>

Evcilik

Dağınık, onca dağınık
Hayat kirlilerimiz, hepsi bir yerde
Acılar için lütfen biraz yumuşatıcı

Bir Amy Winehouse şarkısı kadar ölümsüz belki
Kendine yardımcı olmazsan, ben hiç olamam
Deyip çıkmak için içinden
Kolaylaştırmak için zor olanı

Sahte gülüşler şehrinde
Kaç düşe mezar gözlerin
İki sayı ile kaçırdık hepimiz, yaşam sevincini
Bir yaz, bir yaz daha
Her şeyi bir başka hayata erteledik

Şimdi toptasak tüm anıları
Yığsak gözyaşlarımızı, gülüşlerin altına gizlenen
Kalbimizin yelkenlisi rüzgar tutmuyor artık

Affetmek; binlerce parçalı yapboz
Bir araya gelebilse bitecek her şey
Olmuyor
İçimde bir şey hep eksik!

Et kesigi bedenimiz, birinden diğerine sürüklediğimiz
Kalbimiz ah kalbimiz
Artık yadırgama yerini

Soğuk ve gri bir taştan yontmuşlar
Çocukluğunuzu sanki
Gözyaşı izi yok yanaklarınızın üzerinde
Ah! çok katlı bu yalnızlık
Midem bulanıyor
Birbirine değmiyor gölgeleriniz

İçimizin odaları güneşli gülüşlere baksın
Sararmış tabak altları, sigara izmaritleri
Sulasam da hayata dönmeyen zoraki menekşe
Hepiniz dışarı
Dümdüzüm sana sevgilim
Aldırdım içimin yokuşlarını.

Kör bi makas
Zorla hep aynı yerden kesmiş
Yan yana duran bileklerimizi
Düşümde öptüm seni, kırıldı şehrin ışıkları

Karışık ve zormuş meğer
Küçükken oynadığımız evcilik
Kimimiz yaşama doğuştan yetenekli
Gülümseydiniz, bunca lafı etmezdim belki.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/517871/evcilik.html>

Aslında üç kadını ben

Gök incinmiş, ağlamıştı
Ve ihtiyar bir kadını dünya
Eteğinde milyon çocuk

Dudağımın üstü duman
Ne zaman adını ansam,
Bir karanlık yağmur takip eder beni

Ölçsüzlüğün ölçüsünde
O hafif ama sağlam dengede
İki kolumuz açık geçiyorduk bu yolu
Ve ölüm hala kendine rakip arıyordu...

Kuralsızlık alfabesinde
"A" yine kurulmuş baş köşeye
(Aşkın "A" 'sı büyük yazılır her zaman
Senin için özelse)

Haydi kalbim
Hüzünlerden hüzün beğen
Besle ,sesindeki gitmekle ilgili
Tüm fiilleri
Ki bi fiil gizli öznesiydin
Eski ayrılık hikayelerinin

Yüzünü her gün yeniden yazıyorum
Yeniden yeniden
Sevgilim; ah ! iç çekişi gecelerimin
Kanımlı çürüten yokluğunun bu koca boşluğu
Yer bırakmıyor hiçbir şeye

Yer yarılısın ve içine girsin gözlerin
Ve gözlerinin o hep değişen adresleri
Ki hala özleşem de vurup kaçan
Kısa soluklu depresyonlarını,
En hasarlı yerimdir kalbim.

Aslında üç kadını ben
Birini bakkala gönderiyorum
Sigara dumanı almaya,
Diğeri; kırılan dökülen yerlerini topluyor devamlı hayatımın
Muz kabuklarına basıp düşmeden yürümeyi öğreniyor öteki
Yalnızlığın dar sokaklarında

Aslında üç kadını ben
Üçünde de aynı beden

Sonra gök incinmiş ağlamıştı
Hala ihtiyar bir kadını dünya
Ölümlü çocuklar doğurma yarışında
Bu masal da böyle bitmiyordu bir türlü
Kimse kimsenin umrunda...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/520750/aslinda-uc-kadinim-ben.html>

SÖZ

Yüzüm; bir sersem yağmurdur
Akar, olur olmaz sessizliğin kaldırımına
Hangi şimşeğin aklından geçti yine adın
Mavi bir tokat ki gökyüzü
Ansızın patlaması ondan

Kendini bana himaye etmişti
Yalnızlık sözcüğü
Yaralarım, yalnız gözyaşının tuzu iyi gelirdi
İhaneti sevemedim aşk kadar

Dilim bileylenir gönderirken seni
Bilmediğim çöllere
Kumsa kum, serapsa serap
Bende de var
Ufalanırım ismimden başlayıp
Sonra ellerim kesip atar kendini
Gözümün yeşili dibine akar.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/537038/soz.html>

KASIMLAR PATLADI CAMIMIN ÖNÜNDE

Buzun kanaması erken diner mi
Alın içimin tüm yangınlarını, dakin toprağınıza
Ağaçlarınız dal dal alev versin
Yağmurlar, ağır ağır öldürün beni
Merhametsiz bir hikayeden dönmekteyim.

Ve susarsam bir daha and olsun ki
Bardak bardak ateş içerim
Göğün kapılarını açık unutmuş biri
Işık olup süzülürüm,
Buluttandır gülümseyişim

Yalancı bir şerbete değmiş dudaklarım
Yanıyor acı içinde
Kalbime gemi indirdim
Kalbe gemi iner mi
Şiir yazarsan iner işte

Kanımı dondurdum
Eksi bilmem kaç derecede
Atın içkinize, demlenirken
Buz niyetine..
Bilmezsiniz, sarhoş olmak nasılda yakışır
Çorabı ayak bileğine düşmüş,
Askısı omuz başına,
Makyajı bozulmuş bu yosma şehre.

Sözlüklerden öğrendim okumayı
Acının bir çok anlamı varmış,
Aşk ayrılıkla bitiyormuş hangi dile çevrilse
Sonra öğrendim ki iyi olan kazanmazmış hep
Ve geçip gidermiş ömür
Topuğundan vurulmayı bekleyen düşlerle.

Devirin içime hiç kullanmadığınız gülüşleri
Kullanır mıyım yerinize, söz veremem
Alın avuç avuç gözümde pusu kuran yaşları
Yaşlanmaya niyetim yok eskiden beri.

Buz kesti ellerim, buz kesti ellerim
Kanaması erken diner mi
Öksüz bir çocuk doğurup versem yalnızlığınızın koynuna
Bir şey fark eder mi
Kendimizi toplasak veya kendimizle neyi toplasak
Sıfır şimdi.
Anneler uzun etekler giydirin kızlarınıza
Yeter ki çırılçıplak kalsın hayalleri

Kasımlar patladı camımın önünde
Yaralandı zamanın tenimi okşayan eli
Her anne bir dünya taşımış ya
Bir dünya kaç anne?
Kaç ölü çocuk sığsın
Mavisini bunca yırtılmış göğze

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/537743/kasimlar-patladi-camimin-onunde.html>

Kelimelerin Kalbi

Gül, gülelim ki
Gözleri şiire açılmış çocuklar gibi
Şenliği duyulsun sesimizin
Ve yüzümüzdeki bu uçurum yere insin
Gögümüzün kanadı maviye çarpsın kendini
Sessizliğimiz bıçak sırtı,
Alnımız yazılıp çizilen karalama defteri
Aklımız yerinde değil çoktan
Olsun yine de
Ağzımı dayayıp su içer gibi
Çoğalıyor içimde sevgisi, bilmediğim bir şeyin
Kolaydır çünkü sevincim

Gül, gülelim ki
Karası öldürsün kendini gözlerinizin
Çünkü birer yoklama kaçağıdır
Kullanılmayan yürekler
Türkçesi yok bu unutulması ezberinizin

Korkularınızın hakkından gelse gelse
Aydınlık gelir,
Birbirinizi duyduğunuz yerden
Daha uzakta değil kelimelerin kalbi
İzi kalsın
Ne olur, güneşte kurut öptüğüm yerlerini

Birlikte düşelim varsın
Siz kalkın yerimize
Etine dolgun yalnızlıklarda
Bir deri bir kemik olalım
Sonra sofrayı hep kuran kaldırsın...

Gül, gülelim
Gözleri şiire açılmış çocuklar olsun yüzümüz
Darmadağınık yaşasak ta, derli toplu ölelim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/547580/kelimelerin-kalbi.html>

Genişleyen öl

Yalnız bir okul bahçesinin sarışın hüznüyüm
Ve toprağıyım o taze gonca sevgilinin
Yağmurlarla söz birliğı ettim
Yağ kederim yağ
Ama yağmalama içimin ganimetlerini
Ki bilirsin beş parasız gezerim.

Can havlim!
Acımıyor korkma
Kapayınca gözlerimin perdesini
Uykusuzluğun üzerine
Ateşimin eteklerini toplar, öyle suya girerim.

Susarım, dilim paslanır
Sıva tutmaz duvardır mısraları şiirlerimin

Sözcüklerim dövölür yalnızlığın havanlarında
Uzakta bir ırmak boşa akar durur,
Ben çölümü genişletirim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/548976/genisleyen-col.html>

Seni Beklerken

Seni beklerken
Ellerimin yükünden kurtardım bileklerini
Taşıma bundan böyle ruhumun o çalkantılı denizlerini
Gözlerinin limanında demirliyorum
Yüküm ağır
Üşüyemezsin sokulduğunda
İçim dışım Akdeniz

Herhangi bir kadını
Binlerce karanfil göğsümde, yaralı
Dudağımda sönmüş sigara dumanı

Seni beklerken
Bir martıya emanet ettim gökyüzümü
En iyi o sahip çıkar maviye diye
Özgür bıraktım sendeki tutsaklığımı

Sonra bir çocuk ;gülüşü öyle sen!
Yerden çocukluğumu kaldırıp attı
Bilmedi hiç, iki koca boşlukta gözlerim
İnce bir nehir, kızıl bir deniz
Boynu vurulmuş papatyalar gibi saçlarım
Sınırlarına uzanan sarı bayraktı

Seni beklerken
Sessizliğin havanında kelime dövüyordu ustalar
Bir kadın yağmur seriyordu ipe
Balık, kovayı deniz sanıyordu
Yollar; çingene olup yayılmış şehrin göbeğine
Zaman mıydı uzatan adımları?

En çok, sen uçurumken sevdim düşmeyi
Sen yağmurken üşümeyi
Gelincik tarlalarıydı ya gülüşün
Kırmızıyı sevdim işte

Düşünürken ,yavaşça geçtim önünden şehrin
Kaybolmayı sevdim, belki sen bulursun diye
Beklerken, beklemenin erdemini sevdim
Ve vurulmayı
Ölüm sensen!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/553011/seni-beklerken.html>

Yalnızlık Makinası

Anlaşılmamak için kestim dilimi
Yorganının altında yaramaz çocuklarız ey gökyüzü!
İçime olabildiğince yıldız indir

İyi işliyor bu yalnızlık makinası
Elden geçirip yeniliyor her giden,
Kolayca bulunuyor yedek parçası

Yaşamın sadakası zaman
Avuçlarımıza bırakılmış birkaç bozukluk
Sevgilim ellerini kapat!

Ne fayda sol yanımı kaybettim
Bulana büsbütün teslimim
Hoşçakalın sevinçmelerim

Kurtardım dilimi kelime kalabalığından
Sevişmek için en uzun geceyi seç
Gitmek için en kısa günü
Onarılmış kapılardan bi daha geç bi daha
İyi olur seni unuttuğum yerde bulmak

Diri mavi, gri hüzün
Kimin koynundan geliyor bu yalnızlık
Aynadaki yabancı, yeter artık olduğun gibi görün
Tahammülü kalmadı acıya şerbetin.

Şehir; arkadan vuran bir ayakkabı
Tüm ızdırabına rağmen üstünde duruyorum
Sabrı tükeniyor kendine bu göçmen kadının

Tut ellerimi, ellerim; kayan yıldızlar gibi
Düşüyor iki yanıma
Sustur şu gözlerinin bana söylediklerini

Bilmez misin, nefesin nefesime değince güzelleşir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/565480/yalnizlik-makinası.html>

Uyu

Yeni içilmiş su gibi yarımdır
Yanımdan az evvel geçilmiş deniz gibi hareketli
Görölmüş mektupların mahcubiyetiyle
Sırtını dayadığın o güvenli mavi
An gelir kararır
Uzanıp öpsem dudaklarını derim kendime
Bütün baharlar çıplak ayak

Sesime yerleştir nefesini
Her kelimemde içinden geçmen için
Gözlerimin yeşiline kar karasını teninin
Binlerce uğruna, uğruna milyonlarca kereyim...

Suya soymuşlar gökyüzünü
Çırılçıplak alabildiğine mavi
İçimize tırmanan kuşlar yanlış yolda, hadi
Yan yatır başını omzuma

Bir karanfil patlaması ile uyanmışız
Yahut uykuya dalmışız güller öpüşürken
İliklerimize kadar iliklemişiz yalnızlığı
Sarsalar da geçmiyor üşümemiz

Bana uzanan elinden daha uzak değil
Ki daha beyaz, bir çocuğun gülüşü
Uzak kış köylerinde sıcacık bir türkü gözlerin
Damı sağlam kendi viran

Neresi eksilse aşktan yana,
Çoğalır bendeki yalnızlık nüfusu
Boşa gitmez zamana karşı attıklarım
On ikiden vurur gece kendini
Hadi uyu...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/568237/uyu.html>

Aşkın Elinde

Ateş dedi ki;
Dilimle bilerim
Suyun ağzını
Kesmesi için yolumuzu

Suyun aklından geçti
Yanıp kavrulmak
Aşkın elinde
Unutarak akacağı yolu

Sustum.
O, sözdü çünkü

Gün dedi ki;
Soyunur, yediye bölünürüm
Sen yine de tak yıldızları saçlarıma

Aynı ben, bir diğerine başkasıydım
Bir başkası bana aynı kendi!
Suyun ve ateşin elinde
Bir yandı, bir söndü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/573836/askin-elinde.html>

Kalbinin Kiblesindeyim

Gözlerindeki köprüden az evvel geçtim
Yüklerini gökyüzünde bırakan
Hafiflemiş güvercindim

Bir başka oluyordu serinliği
Üzerimde aşkın hırkası varken
Akdeniz gecelerinin

Çiçeklendim sana
Bilsen ne çok şehir
Ne çok insan
Ne çok kederli yağmur kuşanıp geldim

Yalnızlığın saltanatını bitirdi
Ki baykuşun gece nöbetiydi
Sana varma isteği
İç denizlerimin

Kalbinin kiblesindeyim.

Rengine bezenerek bahar sabahlarının
Unuttuğum her şey adına
Gidip aldım kendimi düşürdüğüm yerden
Getirip atıyorum önüne
“aşk” sandığın kadar büyük bir kelime değil

Bilsen nasıl kederliyim
Ve nasıl yumuşak bakıyordu bazen
Sevdiğim adamların gözleri
Nerden bilirdim...

Sen de bilme.

Bir şunu bil;
Seni alıp yanıma gezdirdiğim
Yıkık şehirlerde
Kokunla sözleştim.
Uzayıp gidiyorken yalnızlığın gölgesi
Aşkın makasıyla zamanı kestim
Ve dedim ki ; ölüm, makyajsız daha güzelsin...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/585842/kalbinin-kiblesindeyim.html>

Bir Lokma Gökyüzü

Gitmek çok yakıştı tenine bir şey demedim
Islaktı şehrin saç rengi
Öyle bir mermi ki izi kalmasa da acıtıyor sözlerin

Kolaylamıştık bir hayli yaşamı
Hani uyanınca sabahına gözlerimizin
Derdimiz karnımızı doyurmaktı önce
Bir lokma gökyüzü, bir parça bulut
Herkes kadar maviyeydi açlığımız.

Hadi bir selam yolla yürek dolusu
Tanımadığım biri ile
Bir nefes gönder hüznünden
Yıkar duvarları, içimde kalan cılız su damlası

Ah şimdi bu yalnızlık dikenli tel
Dolandık içine, her yanımız kesik
Anlamıyor, canına yandığımın adamı

Sıralamıştık yalanlarımızı önceden
Çırılçıplaktı gözlerimiz en mahrem düşlerimize
Bir kot bir gömlek sıradanlığında
Neyleyim ki acıların resmi geçitindeyiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/604188/bir-lokma-gokyuzu.html>

İPEK GECE, KIRLANGIÇLAR

Kanatlarım taşıdı rüzgarı önce
Sonra rüzgar, kanatlarımın özgürlüğünü
Bir bardak suyaydı
Aklımdaki bunca çöl
Ve dağıtır gibi
Ve toplar gibi saçlarımı
Ömrünün ortasına serildim.

Geceyi kınaladım avuçlarıma
En gelin kokumla,
İçimdeki ben'leri sıraladım

Seviş benimle
Geçmişin kabuğunu bırakır gibi ardında
Bir yılandan oç alır gibi
Suyun sessizliğince dökül avuçlarıma...

Ah, yüreğimize gökyüzü değmiş
Maviyiz nice
Ve kırılğan kırlangıç tenimizde
İpekten bir gece

Birlikte okşayalım hiç sevilmemiş
Çocuk saçlarını
Zihnimizin bulanıklığı
Bir bulutun insafına kalsın
Yanarsa bu şehrin saçları
özlemekten yansın

Zamanın uzatalım boyunu
Bir sen çek akrebin ayaklarından
Bir ben sarılayım yelkovana, e olduğu kadar...

Sesinin selvi boyundan
İn dizlerimin dibine,
Belki tekrar yasallaşır sevişmek
Unutmaya çalıştığın biriyle ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/605325/ipek-gece-kirlangiclar.html>

Kanımın Gürültüsündesin

Alnı, açılmış esmer karanfile benzer
Ve gülüşü ile dağıtır dumanını hüznün
Ölüme selam söyle
Bu durakta yolcu inmiyor...

Kara saçların kıyameti
Patlıyor gözlerimin önüne
Ve kapıyorum her şeye gözlerimi, bir tek sen!

Omuzlarından tırmandığım bu kutsal yol;
Boynunun o sessiz akan nehri
Hemen dudaklarımın ucunda son buluyor

Gözlerindeki inciler için sevgilim
Yalnız onlar için derinlerden çıkıyor kalbim
Soluksuzum
Ve böyle ölsem şimdi, nasılda güzelim

Zamanın tanımı yok.
Ufuktaki mavi şu an,
Zaman; avuçlarımızda inleyen kırmızı mercan

Ve gölgem gölgene diyor ki;
Tutunduğumuz bu dalın yerini hiçbir rüzgar bilmiyor.
Öperek al dudaklarımın alevini
İstanbul gözlerini kapıyor.

Yitik sandığım kadınlığımı kapanıyor
Bin yıllık yaraları
Vız geliyor nankörlüğü
Sabırla emzirdiğim düşlerimin

Parlayan nedir yüzünün efsunlu tılsımından başka
Kanımın gürültüsünde sevgilim
Açıyor gonca güllerin

Diyelim ki ölüm bir varsayım
Hiçbir gerçekle uyuşmayan
Yanımdan kalkıp gidiyor ya nefesin
Daha fenası yok, yaşamak denilen şeyin

Anladık ki
Bu koca denizde
Birbirini tamamlayan iki çırpınmaydık
Nihayetinde kıyıya varan, sağ salım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/609848/kanimin-gurultusundesin.html>

Özlemek Kokusu

Ah çocukluğumu çalmışlar, anamın kucagından
Gecenin siyah sütü beslemiş büyümeyen yarınları
Bir ayağına gülü dolanmış yaşamak denilen şeyin
Topuğu dikenli yürümüş onca yolu

Babamı çalmışlar anamın koynundan
Otuzluk çiçek gibi kalakalmış

Yıkandıkça büyürmüş ya çocuklar
Yetişmeyince gözyaşı borçlanmış

Gömdükçe çıkıyor toprağımın dibinden
Özlemek kokusu.
Sevgili gidenlerim
En çok vedasızlığınızdı bileylendiğim...

Kağıttan yapmışlar sevincimizi
Dayanmıyor meltem esintisine
Arkam; dibine kadar gece
Gel sevdiceğim bembeyaz
Düştüğüm yer ; yüzünün düştüğü yerdir.

Güz birikintisine basmışız
Yalnızlık sıçramış üstümüze biraz
Çok sevmek baş ağrısı yaparmış

Ver bulutlarımı bana, gökyüzüm sana kalsın
Tepeleme doldurdum hüznü bu şiire
İsteyen bir kaşık alsın.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/616879/ozlemek-kokusu.html>

Sana ellerimden başka memleket yok

Tarih, koca bi yalnızlık aramızdaki
Bu kanayan duvar başkasının evi
Ağzını bileyen bıçak kimin
Ya bu durmadan yürüyen yol
Cesaretli sevmelerin şehirlerinde büyüdüm
Kendi gökyüzümden sesleniyorum arala pencereni
Kırık bir taraksa elin
Ayna niye göstermiyor diye üzölmeyeceksin

Üşüyen saçlarım mevsiminde dökölmüyor
Kalkıp giden ve oturup bekleyen yine kendim
Ne kadarsam, ne bulduysam, ne kaldıysa
Avuçlarına serdim
Sana ellerimden başka memleket yok

Gözlerinin suyu boşa akan
Bu yalnızlık ikimizin şarkısı
Zaman alnımızda koca yara
Aynı uykuyu uyur tanıdık ve yabancı
Seni aşka çok ucuza verdim

Sevgi kıtlığı bu büyüyen çıban
Ölüm sapanda taş,
Yanında patlayan kırmızı karanfil kimi zaman
İnsan kanı sokakları yıkamaz

Her dövüşün yumruğu aynı, cam kırığı sesimiz
Parmak uçlarımla geçtim uçurumlardan
Ellerin beni kendime itti
Çürüyor yaslandığımız omuz
Yaşamak hangi silahın bedeli

Kendimi yüklenip geldim
Taşdığım başkasının yorgunluğuydu
Akşam vardiyasından dönen
Upuzun uzanan kirlı hayaliyle geçmişin
Sana ellerimden başka memleket yok

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/832212/sana-ellerimden-baska-memleket-yok.html>

Meğer

Meger dünya bastan ayaga senin o yanan etinmiş
Genzimizde dibi tutmuş güllerin kokusu
Sırtlanların hain öç lerinden öne gecmiş
İnsan olma utancı elim ayagım...

Saçım gecenin sigara dumanı
Yayılr gögsünün karanlık dağına
Ki öyle rutubetli iki yesil orman
Yoluna bakadurur.

Simdi şurdan katledilmiş bi cocuk düşü gecse
Alıp koynumuza sarsak yarınlarını,yarımlarını

Bu çivinin derdi belki köprü olmağı
Bu damlanın derdi akarsu
Bu sesin derdi cıglık...

Bu şaheste yıldızlar yalnız gecenin mi
Yar saclarını boynuma devir

Gel birlikte gecelim kaya tuzu taşıyan kervanlardan
Suya yolu düşmeyen göçlerinden kavimlerin
Işıklı yollarını süsleyerek ölsün diye gelinler
Kan icen kılıclarını erkeklerin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/833010/meger.html>

Desem ki

Üstümden sıcağın çekildi
Gözyaşları ne ağırmış meğer insanın
Yüzünün gölgesinden
Ters cevrip harfleri yeniden yazıyorum ismini
Sessizlik..

İçimin topraklarını sana versem
Can çekişen şehirler gibi öpsen beni.

Her yaz göğsüne kiralıkmış bildim
Oradaydı kendim, kalbim
Üşüyerek şarkıların can koparan hüznünden
Mayısların sıcak ağzından güneş içtim

Gözlerim buz tarlasına dikili
Biraz sessizlik...

Adımların uzaklaşıyor
Gidebildiğince
Hangi kentin canını yakmaya şimdi
Sana kendimi getirdim, zahmet etme

Yağmur yağar, kısalır yollar
İnsan gelir kendine çakılır bi gün
Bir metre uçamadan...

O ürkütücü vakitler şimdi
Yalnızlık sapa, dar, girmeye giremezsin
Bizim ki bir savaş yıkıntısı
Başkasının içine tertemiz devrilemezsin

Kendinden yanadır çektiğin en çok
Bir barış şarkısı patlar gider dudaklarında
Kuraklığın içinde çölü özlersin

Ağzımın kanayan yarası,
Dilime bastırılmış sessizlik
Bilirim dünya bunca dönerken
Bana dosdoğru yürüyemezsin....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/833899/desem-ki.html>

Hem kendimde hem değil

Sıcak öpüşlü adam kokusudur gece
Acıtırken kalbinin iğnesi
En karanlık sulara batırırlar beni arınmam için
Yaslandığın o duvar başkasının bedeni
Zaman biriktirdim belki de sende
Çalarak kendimden
Acıdan ağırlaşmış, kıpırdamıyor yerküre

[italik]Haydi dön erkeksen...[/italik]

Yağmur kanatlarım var
Ki her kadının göğsünde
Yaralı bir bulut ağlar
Bundan dağların diklenmesi
Rüzgarın esnemesi bundan

Kolumda zaman durdu
Saat boylu boyunca ceset
Kalk al hadi gülüşünü
Masaya kim koydu
En kirli yeri kelimeleridir insanın
Ağzından önce
Ancak yaslanarak yürüyorum
Kendime...

Ağzım karanfil,
ya bu gezdirdiğim uykusuzluk kimin emaneti
Doludizgin yaşımız
Saçlarım kırmızı şarap

[italik]Yazı, kulağıma fısıldıyor seni....[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/834791/hem-kendimde-hem-degil.html>

KANZEHIR

**

Taşın soğuşu yanıyor yüzünde,
içindeki karanlık kuyuya bağır, hayatın yankısı geri dönsün
her kelimede ağzımızın içi kum, hangisini tükürsek
gecenin içi oyulup esmer bi gülümseme konulmuş yerine
gözlerin dağınık, göğsün mermer
siyah bir at gibi vurulup düşüyor,
kıyılarından geçiyor yaşam
üstündeki karanfil kurumadan
Açsın, oysa bütün dallar uzakta
Susuzsun, denizler çekiliyor
Vedasın, kıpırdanıyor dudakların
An, çeliktir saplanır alınların ortasına
Nerede olsalar tanırız bundan böyle
Uyumaya gider gibi erkencidir çocuklar...

Bir hayat kırıntısı zaman, varla yok arasında
kanını sakla avuçlarına
sakalina yıldız takmadan
güzel güler bazı adamlar, bazı adamlar güzel ölür
şimdi hiçbir yerde değilsin gibi
artık buraya uğramaz yağmurlar

Söz, bozguna uğramış komutan,
susmak ki en büyük çığlık içimizi deviren
bu nazenin karanlık yetmez
üzerini örtmeye
hiçbir çukur "kanzehir" le dolmaz
bu kurşun, bu tekme, bu hiçbiri değil getirdiğiniz
canıma batıp çıkan bu öfke
dirilecek dağlar, kabaracak sular
daha kuvvetli, ben gidince

Kaybolduk biz, harita da sensin, yol da
kuşlar çırpınmaya gitti, belleğimiz uçmaya
onlar mı
dinamit oldu, barut oldu, lacivert bir pusuydu
kapımızı açmasak ta içimize dökülen yanık
süt kokusu
uğraşmak gerek kaldırmak için göğün silahlarını
ve tanınmamak acıyı paylaşırken

Semavi, derin, uzak bir yol
öyle pür ve telaşsız
dikenli tellerle çevrilmiş, dokunulmasın
giderken gülüşün yakanda duruyor.
Bir haziran türküsü yüzümüze patlayan
Bu utancı nereye koysak
Kendine yer bulamıyor.
Bütün diller yokuş, boğazımızda tıkanmış vakit
Bir ezan sesinde kalkmış üstümüze atılan toprak
Yeni kavgaların yumruğu olmaya gitmiş
O terli avuçlar

Akbabalar bölüşüyor sokakları
zapt edilmiş hürriyet, yıkılan devir, toz duman nefes
çıkıp göğsünü gösteren biri, ölüme adres

oğul vazgeç, kehribar döşegine koyar anan başını
boynun gül yastıklara uzanır
belki yarın diye bir şey vardır....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/835648/kanzehir.html>

Zamanın akli durmuş

bana yeni geceler yaz
gözyaşı yanık kokan çocukların oradan
uykusu rüyalar mezarlığı,
ipi intiharına kısa gelen insanların
dağılan kelimelerinden
yeni bir hayat yaz bana

gülüsü çıplak, belinden kırılmış karanfil
asılı duruyor yüzünde
bakınca böyle...

ah kanıyor icimdeki sular
akli yaslanıyor kalbine şehrin
sıtma bi yalnızlık duygusu

kilidi kırılmış zamanın,
bu sular kimsesizlik
al yüzümü yerleştire hüzüne
birlikte gülümseyelim

bilsen ki kurşun yerde daha ağır,
ölüme gönüllü çocuklar
elleri yanık türkü kokusu

kalbimi bi yerde indirdim,
neresiydi unuttum
yalnızlığın hamallığını yapar geçinirim

uykusuzluğa yazmışlar bizi
bir geceye yaslanmış da ana oğul güzelliği
ey fikrimin güneydoğusu,
karışıyor ezberim....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/836116/zamanin-akli-durmus.html>

Ben artık iyi giyimli bir ölüyüm

[italik]
zamanın küfü bu fotoğraflardaki iz
yaşamaktan kalan tortu
o çok sevgili zamanlar,
özenle gülümsediğimiz
birbirinin anılarını sırtlayıp giden
ve bir gün, bir daha hiç göremeyeceğin birine
yeminler tuhafılığı
çok yorgunum her gün ölümü düşünmekten
gitmekten, geri dönmekten
hızlanıp tükenmekten...
avucumuzda uçurtma izi
hiç"lendiğimiz
bu büyülü düzen
yırtılan ve küçülen gömlelerde
bi zamanlar ısrar ettiğimiz beyazlık,
dağınık örtüler
nerdeler...
durmaya da vakit yok
peşimizde bir atlı rüzgar, çölde adımlarımızı yok eden

ikiye ayrılıp sınıksız örülen saçlarım,
aynada görünmez saat suskunluğu
yan yana koymuştum en son
ikisi de yok
topuklu ayakkabı giyen o küçük kadın

bir bardak sıcak çay ya da buzlu martini
ikisi de çarpıyor
göz altlarımı yoruyor hayat
kısa bir ölüm denemesi
her gece uykuya yattığımız yatak
[/italik][italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/836832/ben-artik-iyi-giyimli-bir-oluyum.html>

Üç vakte yattı sular

Ey ekili toprağım, dikili taşım
Tenine değen su, alnını yasladığın rüzgar
İçimde dolanan sevgili hayalin
Sevgilim, yolumun içindeki yol
Kıymetli evim.
Buralar hep ıhlamur kokusu
Büyük bahçelere açılıyor balkonlar
Çocuklara değıyor sabah ilk.

Aktım aktım aktım
Doldum mu peki,
Hiçliğı güzel, kendi güzel adamım

Haydi yaşlan yine oralardan içime, duyarım
Böyle gecelerde susmak en iyisi
Bi ileri bi geri sürmek zamanı
İkimiz içindeyken
Sırtımda üşüyen akşam için
Yanmalı şimdi yıldızlar
Yoksun ,yoksunuz, başı devriliyor dağların eteklerime...
Gitmelere benziyor bazı sabahlar

Selam ve sefa olsun uzağına
Kalbim kalbine ikramım olsun,
bi şey ki, durup durup kaybettiğim
adım gibi bilip, dua gibi ezberimde
her ne ise yanında olsun
dışından kendini izlemek için
sokulduğun içim
yorucu günlerde taşıdığım kollar
uzanabilmek adına tenine bi adım daha
yüküm kendime
soluğunu soluğuma boşalt ki
gülşenler dökülsün canımıza

ne güzeldir Ermenek”te bi bademe benzetmek seni
Şarkışla kilimine sarar gibi yalnızlığını
Ve serin bi sonbahar sabahına açmak penceremi

Leylim olmak ardından
*Ve divane aşık,
ne güzelmiş sonrasızlık

.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/838127/uc-vakte-yatti-sular.html>

ÇÖL GÜLÜ

Kaktüs susaması ağzın
Ne zaman öpsem
Al bu gözlerimi ve göm kendi çukuruna
Sormam maviyi
Bak göğeyi yaslamış uçurtmasını
Ölü çocuklar
Hadi inandır içindeki kuraklığı yağmur sesine
Aşk ayakta alkışlasın
Tüm ayrılıklar
Kalbin yolunu kesen eşkiya
Ellerindeki Akdeniz benim...
Ve ölüm yorulmasın için
Kendi bileklerimi keserim
Bozkırın ayazında
Gelin tabutu gözler,
Dudaklarıma en kırmızı kederi sürerim
Yalnızlık saçımda kırık telkari
Kan yorulmaz akmaya
Bıçaklar, kendini bileyleyler
Çocuk çılgılığında
Upuzun bir ömrü bi çırpıda giderim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/840679/col-gulu.html>

Koptu Yağmurun İpleri

Biraz daha daraltalım içimizin odalarını
gün ışığı için
avucunda sım sıkı tuttuğın neyse bırak
unutmaya çoktan varım yine de
bana kendini olur olmaz hatırlat

suratımızda patlıyor bak Akdeniz in kokusu
yaslanmaya gelir gibi bir dağın omzuna
öylece bırakalım içimizi
en azından bir duvar başına

sözler ah adını ördüğüm aralıksız
sözler adım başı nefessiz kalakaldığım
koşmaktan yorulduğum gözlerin için
suskun iç çekişlerde buluyorum kendimi

bulut keşiği şimdi zamanlar
koptu yağmurun ipleri, sağanağın
kalbini kalbime gömmeyi unutma....

birazdan caddelere doluşur
safran kokusu mutfakların
ve dönüş yorgunluğu insanların
sen akasya ağaçlarına uğra yine de
bahçelere dökülmüş lavantaların
eflatun kokusunu al

biz bu büyük oyalanmadayken
uzakta sık ve zümrüt ormanlar büyür
yeşil kendini yazar yeniden
gece yakamoz döker, göz kapakların uykuya uzanır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/840921/koptu-yagmurun-ipleri.html>

Sana Üşürken

İyi ki sevmişim seni
Billur ve aydınlık günlerinde şehrimin
Aşk tenimde akkor parlayan mercan imiş
Ve kalabalığın ayak izinden bilmişim
Tekrar kendine dönülmediğini
Bir mendile bırakmak gibi ağrısını gözlerinin
Öylece silip geçmişim

Yaşlı kadınlar ve yaşlı kentler
gencecik ölürlər,
-vahşi kurttur vurulur lakin durulmaz hikayeleri-
kadınca gülüştür yaşamak
hayat aşk ile zapt edebilir mi bizi

iyi ki bilmişim seni ömrümün ortasında
ne çok söyleyeceğim var hiç kelimem yokken
ölüme aldirdık ikametimizi
mevsimsiz içimize serilen
o çok sevgili sevgiliden

bağışla bunca dağınıklığı
sedefli yalnızlığımızla göz kamaştırdık
buz gibi testi kırdılar içimizde
hayat geçerken ruhumuzun üzerinden

sevgilim korkma, nehirler yatar yolumuza
özlemin bu toprak tadı
yaban tohumlarını bırakır
bilir misin nasıldır okyanusun saçlarını okşayıp uyandırmak
ve laciverti öpmek dudaklarından
dedim ya iyi ki sevmişim seni
uzaktaki bahtsız öykülerden,
çoluk çocuk tek bir ağız söylenen türkü gibi
daha başka daha çok
daha dan daha fazla
başka adamların üşüyen ellerinden

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/841242/sana-usurken.html>

Yağmur alıp satanlara...

Bu defa gitmek gitmek değil
herkes kendi bulutunu taşır kendi gökyüzüne
bundandır
gelip sürtünmesi Dicle nin Akdeniz e
üşümesi Harran ın gök kubbeli evlerinin

Bu defa gitmek gitmek değil
bir taşın ezilmesi yumruklarda
Ergani bakırında sessiz yatan su, avluda bir çift boş iskarpin

yine de büyüsün ya, canıma dökülür gülüşün...
Yüzümüz cehennem deresi,
* dön beri dön beri de yüzün göreyim,
İçimin al yaşmağı, adını kime tövbeledin

Yok benden almadın bu hüznü, benim değil
çocuk uykunda kadife düşlerin
Ki kendini mor sümbül gecesinde bu şehrin
karalara beledin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/841427/yagmur-alip-satanlara.html>

Kuşan da gel kendini, kabulüm

Yazamam, ellerim kirli dokunmaya kelimelere
İncitirim, yaslanamam hem
Omuzların dar kalır gölgeme

Ağzımızda kırılğan bi aşk tadı
Kristal sularda salınan zaman
Olamazdı esmerliğin tenime denk
Ki zaten renkler başa belaydı

Olsundu göklerimiz birdi uzanınca
Ve bu saçına dökülen yakamozlar içinde
Öylesine ölü öylesine diri
Söylediğim tüm sözler darmadağındı

Okuyamam, kilidi kayıptır dilimin
Kızıl bakraçta dövülmüştür yorgundur sesim
Yıldız içinde sırlıklam ve soluğunun göklerinde seferi
İçre içre gezen kayıp kuştur tutuşmuştur hem

Kaç kere vurdular, sırtımdaydı kalbim
Susar gibi yaz sıcağına, bak bulutlar da soyundu
Akdeniz, gecesini bırakınca omuzlarıma
Zaman bi tek sana dururdu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/842709/kusan-da-gel-kendini-kabulum.html>

Kaldır gözlerinin nemli örtüsünü bak

meğer yağız bi atın terkisinde
yolmuşum, uzunmuşum, yokmuşum
toprakmışım biraz
deryadaki balıkmışım, susuzmuşum

yüzümü göğsüne gömdükçe, kadınmışım
çocukmuşum, tebesümmünün kırıntısına
ve gönüllü, gözlerinin uçurumuna

onarır mı dersin deniz mavimizi,
nehirler gölgemizi,
birbirine tutunarak giden düşmeler gibi

gözlerinin imzası atılır tenime
ben ki baştan başa pür ipek,
bahçelerde çürüyen mür, ağzının değdiği
tatlı akarsu
nefeslendiğin dik yokuş, bir çırpıda geçtiğin köprüymüşüm
boynundaki terli ibrişim, arka cebinde katlı duran
kendine yazdığın mektupmuşum

meğer dilmişim, dilsizmişim,
dört yanım denizlerle çevriliyken kuruymuşum
tüm o oyalanmalarda beklememişim seni
yazmışım, çözmüşüm

meğer ney”mişim dudaklarına yaslanmış dururmuşum

kazımışım kelimeleri ağzımın içinden
kalbinin kaynağına gömmüşüm
ölmeye gelir gibi gelmiş, ilk kez görür gibi
gözlerine düşmüşüm
soluğum, kızaran bir mayısmış dallarında
tepeden tırnağa hürmüşüm.

Dönüşmüşüm durmadan, ne olmuşum
Kayasını çatlatan oyukmuşum, ikinci yağmurlarında
Dumanı tüten Anadolu”ymuşum.

ben sana hiç imişim, sen bana tek
yek, yegane
ne dersen o”muşum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/843023/kaldir-gozlerinin-nemli-ortusunu-bak.html>

Terennüm

Aşk, hiçleştigin, hepleştiğin
töze kavuşup, tözün saydamlaştığı yer
bana içeri ve dışarı çıkış kapılarını göster

uzaklarda yorgun sesiyle öykü anlatanlar
mutfak masaları ve asma çardakları
süthanelerde hamur açan yaşlı kadınlar
Asyalı göçmenler, hatta güneyliler
Sadece aşk için dururlar

Bu vızıldaayan gece düşleri, terennüm
Ruhuma ait araziden geçerken arkamda koca bi ayak izi...
Durmaktan korkmak, gitmekten korkmak
Hızlanmak ve yavaşlamaktan
Sen, dünyanın ekseninde dengeleri bozan
Uçurum ışığı
Arkamızı ne zaman dönsek ruhumuzdur
Fırlatılıp atılan

Aşk parçalar ki o bir dağınıklık hali
Eleğinden geçirir göğümüzü, güneşimizi
Yağmuru ıslatmaya gitme zamanındayız
-sahip çıksın diye gölgesine yalnızlıklar

O kulağımıza okunan büyülü şarkı
Gökbahçe dalbudak baştan sona huzur
Hem kavga kıyamet içimizi döven demir
Ve üzerine serildiğimiz yorgunluk

Yoğrulan, dokunan, kaynatılıp, süzülen
Çelikhanelerde terleyen koyu renk ellerde
İşleyen ve parlayan
Solumuzda gürültüyle çalışıp
Sessizce uzaklaşan
Soluk soluğa dudaklarımızla çekiştirdiğimiz
Hem hatırlatan hem unutturan

Sesimizde bombalanıyor su kuşları
Öperek ardımızda bıraktığımız sevgili zaman
Annemiz oluyor, çocukluğumuza değişiyor
Ölüme benziyor uğurlamak gidenleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/844302/terennum.html>

Uyumsuz

Güzel acılarım var
Yagmur yaprakları saçların,
Kalbim tek odalı

Sesimizin ısıyla yanar kelimeler
Biz şimdi senle yokuz
Dünden öncede.
Biz senle şimdi köpürdükçe kuduran
Azgın dalgası nehirlerin
Ve yaşamın ağzında çignenmeden yutulmuş
Lokmalar gibi
Ağırlık yapıyoruz dünyaya

Köşelerimiz var burası ile uyumsuz
Yuvarlağında yerkürenin fena halde dikdörtgeniz
Gözlerindeki nakış ve esmer bileklerin
Ölüp gömülmek sonsuz gülüşüne, amin.

Azıcığız hala,
Geçmiyor içimizin soğuğu
Ne kadar da öpüşsek ve ateşler söndürsek dilimizle
Isırgan uykularda bir yaralı düş,
Düştüğümüz hep aynı çukur
Yazsam da bitmiyor kalemim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/845160/uyumsuz.html>

Kalpgögüm

Sırtımızda boşalmış aşkın kabukları
Taşıyoruz kendi ağırlığımızı
Zaman gölgesini üstümüzde unutmuş
Sesimiz kırılarak giden bir dalga
Yazdıkça bir sözcük daha azalıyoruz
Ölüme yaranmak için mi bunca gürültü

Ne verebilirim ki sana
Hayat bu kadar eksiltirken bizi
Uçurum giydirdim gözlerine en fazla
Düşmemen için
Sesinin kül rengi değince
Mutlu ayrılıklarla dolar için
Kapı telaş, cadde telaş
Gözlerin telaşlı mavi
Bi hoşça kal ile gönderilmiş o "hoşluk" hali
Dibine kadar kırmızı dudaklarım oysa
Haramı yudumlarken
Sen yine de ara kendini oralarda
Ben baştan başa deniz feneri

Güneş te kendini kirletiyor
Sokup arkasını dönüyor hayat
Zehiri zaman
Ya annem ölürse...

Suyun ateşi bu bak dinle
Uzayıp giden hikaye benim değil
Çok büyük bir şey eksik
İçinden sıyrılıp çıktığım yara
Tanıdık değil
Dili tutuşuyor kelimelerin aşk söylüyorsa
Sen kendinde kal için
Ben kendimde değil

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/847320/kalpgogum.html>

Kimseye

Akşam biriktirmişim farkında olmadan
Göğün kalbinde yönsüz bi bulut yolcusu
Neleri bitirmişiz seninle başlamaya çalışırken
Mavi üstün gelmiş hep gözlerinde
Büyümeye gitmiş bütün çocuklar
Anneleri imza atmışken göğüslerine
Ya şimdi onar beni
Soluk benizli gecenin alıp içinden
Ya da bırak
Bırakmak büyüktür bazen aşkın kendisinden
Bilir misin yağmur ovası göğsün öptüğümde
Kendime ne ilave etsem sen!
Açık kalmış tüm kapılar
Üşümeler sıcak bi soba başında belki
Kimselere gitmeye değil
Kimselerden dönmeye hiç yok halim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/853208/kimseye.html>

Yol arkadaşım

Yüzümü yasladığım sular çok olmuş geçeli
Sabrımızı sunarken zamana
İçimizde bi yankı düşüşü
Kavgamız tam ortasından kırılmış
Barışı öğrenelim diye
Ne öğrendik meçhul, o kadar çok şey unuttuk ki
Uzlaşmaya halsiz, doğrulmaya üşengeç miyiz
Yanıla yanıla bulduğumuz doğruların
Şimdi çok uzağındaki çocuklarız
Gel sevgilim alnımın çatısı çiçeksiz
Ve ayağıma değmiyorken hiçbir deniz
Kursun değmemiş hangi göğü içimize çekeriz

Belli çok yüksekte düşmüş insanlığı evrenin
Menekşe küsmüş mutfak camlarına
Kimse öpmüyor yıldızlı gecenin saçlarını
Uykuya gitmeden
Bi bizdik ,ceviz kınasını süren avuçlarımıza
Ve ağaçların oyun arkadaşı

Sana ne diye anlattım şimdi
Naftalin anıları
Yaşlanmak geçmişin peşine düşmek belki
Bugünü düne sindire sindire işlemek

Sen yine de gazoz kapağı biriktir
Çakıl taşı topla, çiçek kurut
Adını bana hiç söyleme gideceğin yerin
Gölgeni güneşimin aydınlığında uyut

*uzun zaman yazamayabilirim, yurtdışına taşıyorum,yeni hayatımı oturtana kadar sevgiyle ve şiirle kalın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/856242/yol-arkadasim.html>

Duydun mu sesini gözlerimin, giderken

dili kırılıyor sessizliğinin
içimdeki o çok cılız kızın
düştüğüm bu sular, mavisine alıştırmalı kendini
sanki bağırısam buradan, orası İstanbul...
ellerinin tersi düzleştirmiyor uykumu
dağınığım yeni bi şehrin eski kaldırımlarına
gölgemi bıraktığım yerde bul ve öp
kurşun sesi ne hafif, suskumun kendisinden
bilir miydin?
bilmediğim ne çok şey bırakıp geldim
kanayan gülü öpmeye çıkan ağızlardan
martı gülüşlü kadınlardan
ve en çok bir ekmeğin kırılma sesinden dönüp
kalbimi yol yapıp yolculuklara
geldim

duydun mu sesimi gözlerimin giderken
çıplak ayakta gözyaşlarım hiç ses etmedim
sarı saçlarımı kestim lavaboya
kalbimin ateşini göğsüne indirdim

ama çocukluğum hala orada
iyi bak
ikimize
iyi giyin, ben yirmidört saat güneş
sen bu sıralar yağmurlu bir eylülüsün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/861822/duydun-mu-sesini-gozlerimin-giderken.html>

Mor Salkımlı Gökyüzünden Bahsederken

Bi kapı hırçınca çarpıldığında
Kırılır içimdeki sözcükler
Sevgilim, düştüğü yerden
Kaldırır uykumuzu gece
Ve temizleyip koyar yerine
Korkma!
Kendinden korktuğun kadar bir şeyden
Ve uzandığın o çatallı ayrılık sesi
Çizildi bi çok yerinden
Zaman yine yol alıyor arasından geçip
O çok kullandığımız yolun, bahçenin
Mor salkımlı gökyüzünün
Ve nereye gitsem benimle gelen
Şu özlemek duygusunun
Burada sabahın sızısı vurur cama ilk
Ezan sesiyle örtünür günahları şehrin
Kitap karıştırır, gazete okur insan
Oyalamak için yalnızlığını
Bana yeni bi ölümden bahsediyorsun, etme
Bıraktığım herkes duruyor aynı yerinde çünkü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/862357/mor-salkimli-gokyuzunden-bahsederken.html>

Kan Sadece Gül ün Rengi Olsun

Gözlerinin turnası vurmak için nereyi
Bu yaşamak denilen taş ağırlaşıyor avuçlarında
Rahat bırak...
Bilmeye gittin mi hiç
Sevmenin gökyüzü nasılda açıyor kapılarını ardına
Bastığın mavilik bulaşıcı, her kişi yanlış
Gittiğim şehirler uzak mı hep
Kaldırımlar vuruyor bak çocukların başına yine
Sessiz bi sokak olsun bizim uykumuz herkesinkinden
Ve kan sadece gülün rengi olsun
Kimin şarabı akmışsa aşka sarhoştur bundan böyle ruhu
Çölün yağmurlu kanatları neden olmasın
Göğsüme dolanmışsa esmer kolun
Ve unutmuşsam yönümü çoktan
Neresi dersen orasıdır doğu

Yok aslına dönmüyor hiçbir şey
Başkalaşıyoruz daha
Rüzgar taşıyan kadınlar hep bi yorgun
Kırpikleri ağır geliyor uykularına
Kendini ne kadar bölse o kadar az
Ağlamak için bekliyorum geçmesini gülüşümün
Kapılarını elden geçirsin biri dünyanın
Kendi bedenimde güvenliğim yok
Çığılığımın boyu uzun
Kulaklarınız çakıl taşı
Keşke ile başlanan hiç bir cümle işe yaramıyor
Gömüp nazik boyunlarımızı sevgiliye
Haydi herkes kendi kuş tüyüne

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/862728/kan-sadece-gul-un-rengi-olsun.html>

Uçurum Sesi

Unutmak içindi sadece
Yaptığım bi çok gürültü
Leylağın mora durması mesela
İçimin kanatsızlığı hep
Yana kaymak her gece
Yataktaki çukura yer açmak için
Unutmak içindi, olduğumu
Herkesin gümüşüydü oysa en çok parlayan
Kötü kokan ağızlarda pırıl bi altın diş
Buna mı benziyordu yoksa yaşamak
Yoksa yaşamaya mı benziyorduk hepimiz
Hızlı, aksi, tedirgin
Kendi kumsalında herkes aynı kumdan kale oysa
Aynı deniz kıyısına,
Bilmez gibi bunu
Sımsıkı tutuyor avuçlarında kumunu
Sen eflatun yan yine
Ben mora meyilli
Düşmeden önce o hep duyduğum
Aynı uçurum sesi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/863206/ucurum-sesi.html>

Bir avuç korkuyuz

Her deniz yırtılmasında
Aynı sesi martıların içimizden geçen
Fiyakalı zamanları bunlar sevdanın
Gerisi sigara külü
Dipdiri sevişmelerin sessiz sedasız örtülüşü
Koyu uykularda biriken anlamsız yalnızlığımız
Ne ağır şu uzak denilen zehirli kuyu
Yıkandığımızda içimizden yükselen
Dumanlı koku ki dindirmiyor rengini siyahın
Hiçbir gökyüzü.
Bir masada unutulmuş gibiyiz
Saatler sonra ihtiyaçtan dönüp gelinen o çok zavallı
Bekleyeniz sadece bekleyeniz, kendimize geç
Upuzun bir sıra sonuyuz kimi zaman
Önümüzü göremiyoruz, arkadan iten biri hep
O korktuğumuz yorgun gözlere
Kime kanasın şimdi kadının öpülmeyen dudağı
Yastıklarla bastırılıp öldürölüyor her gece
İçinde o sessiz yankı
İpek ten kanatları oysa uçmaya zayıf
Hangi esmer eli tutsa ölüme öyle yakın
Şimdi sadece bir avuç korkuyuz
Başkasının cesaretine

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/864812/bir-avuc-korkuyuz.html>

Yaramın Tuzu

Hangi şehre yakıştırırsan oralıdır yalnızlığın
En çoktan biraz daha az belki biraz
Zehirli kül teninin tenime ettiği bu zul
Bekliyorum kendimin senden dönmesini
Gülmezsen silinir dudaklarım
Ardından bakmak ne ağrıtmış gözleri
Zaman, üstümde debelenen terli hayvan
Mesafelerden bahsetmeyin bana
uzaklığın yakınımdaysa böyle
Kimsede kalmıyor yalnızlığımın kokusu
Zaman denilen hırçın deniz
azaltmıyor yaramın tuzunu
Geldiğim yerden miyim, olduğum yerden mi
Gideceğim yer neresi
Hangi adamın boynuna astıysam ipimi
Ölümüm senin gözlerindi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/867517/yaramin-tuzu.html>

Ben İyiyim

Bulut yanığı gözlerimiz
Kime yağacağını bilemeyen iki şaşkın yağmur
Rüzgarına yabancı üşümeziz.
Yoluna odalar koyuyorum, biraz da ışık,
Şurası ellerimdir, çıplak değilsin artık...
Sanıyordum ki;
Dikene dokunursa kalbim gül olur
Olmadı
Parmak uçlarımı yonttular taş bi gecede
Çatlayana vurdular başımı sevdana
Bi karanlık başında bağladım saçlarımı ya da açtım
Göğsünün ortasına kurdum evimi
Yanmak için donmak gerekirmiş meğer
Suya söylenen herşey sır
İpeklenen kadınlığım hafifler ,dokun o zaman
Şimdi şarap bile yorgun akıyor....
Adının zıttı ayrılıksa, ruhuna eşlerim ruhumu
Siyahı bilmem başka yerde, upuzun bak ne olur
Şehrim uyumaya gidecek birazdan
Ben süt ısıtacağım kaldırım bebeklerine
Yanımı yönümü bulamayacaksınız
Hiçbir şey acıtmıyor mesafenin kestiği kadar
Sığınmak için tenine, bunca sözcük...
Doluşup gitmek kalabalıkla yalnızlığıma yine

Ustaca seçilmiş “ben iyiyim” elbisesiyim
Üzerime ne giysem üşüyoruz sevgilim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/869012/ben-iyiyim.html>

Çok yaşlı bir zaman sarayı

Yaz bahçelerinde çocukluğunu bulmak gibi gülüşün
Yeşil bir elmaya ortak etmek yokluğunu
Aynı salıncağın koynunda düşmek uykuya belki
Özlemek yarını çok
Kendinden geçerken yokla kalbini
Bak bu yol ikimize böyle uzun
İçimin ağırlı güneşi
Kazdığım kuyuların suları sığ, içimi buruk
Bi sana utanmasız bi sana arsız
Dili aşkımın...
Dilim dilim dilenen, bilenen kör bıçak
Adım sürülsün kalemimin ucuna
Ve aklının namlusuna
Yüzümün orman örtüsü gözlerin
Ağzıma balını bırakma mevsimi
Susuzluğumdan geçtim nehirlerini
Susuzluğum geçmedi

Bütün kapıları aynı şehre açılan
Çok yaşlı bir zaman sarayı içim
Zeytin karasından tara saçlarını ve göm
Dudağımın uyuşuk iklimine
Omzumun tüm ağrısı ellerinde kalsın
Kalbinin ağrısı, göğsümde
Ellerimi birleştirdiğimde alnının göğü işte
Etimde zamanın sızlatan dişleri
Ağzında oyalanan birkaç sözcük
Kal, sırası ile gitmiyorki kimse
Su olup yürüsem toprağına
Yaseminler kırılrsa dudaklarımda öpünce
Şuncacıkdır canım al, ölümün koynu serin
Şimdi ordan bi kuş kalkarsa
kanadı bize değsin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/869818/cok-yasli-bir-zaman-sarayi.html>

Şimdi hiçbir yerde yoksun gibi

unutmalı yosunun üzerinde bir parça okyanusu
kırılıyor mavi her kulacında uzaklığın
uzuyor zaman geçerken yanından sessizliğin
sanki değsem tüm taşlara ellerim onca ağır...
üşümek istemiyorum ve darmadağın ölmek
yaslanır gibi eski bir ağaca

şehirler değişti, biz aynıydık hep
nasılda sağır bağırmaları çocukların
körlüğümüze parmak sokuyor
acıtmak için canımı öp ve geç
şuracıkta kıvrılır kalır kadınlığım

söyledim, çok söyledik
söylendik de....
üzerimizde bir parmak toz,
ve nasıl mutluyuz aslında dağlara vurunca
sesi kardeşliğin

ardımızda ne kaldıysa yarına tamamlansın
kırk yerinden oyulsun zaman ve tekrar dolsun

maviyi unut!
bir kız itiyor içindeki tüm kırmızıyı denize
dudağının kafesinde kaldı özgürlüğüm
varsın büyüsün çocukluğumuz
bahar birazdan gelir
dağtır rengini dallara, güzel günler için
omzuma koy kolunu, başka türlü omuzlanmıyor
acılarımız

sanki hiç orman büyümemiş gibi gözlerimizde

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/870639/simdi-hicbir-yerde-yoksun-gibi.html>

Ruhumuz bir ıslık bitimi

sesinin duvarlarına çarpıp dönüyor nefesim
ah ben bu köprüyü kaç yükü geçtim
bilsen güvercin kanatlarını ruhumun
taşımaya gelirdin yorgunluğumu
bir kalbini değil, gözlerinin karasını emanet aldım
gidiyorum,
uzunca gitmek ne güzelmiş
başını yaslamak bir otobüs camına
yaslanır gibi yokluğuna

alnından öpüp yatırıyor oğlunu bir ana
yeryüzü beşiğine,
su taşıyor bıkkın kuyular dindirmek için
içimizin çölünü
sen bana gönüllü kurşun
bunca ölümün içinde...

adımlar yetmiyor gitmek için
açmak gözlerinin siyah hediye paketini
ve düzenlemek gününü yepyeni bir sözcükle
ve bir çocuk, içinde çarpınan gecenin
nefesi okyanus mavi
sana yazsam ismimi o kadar okunaksız
bu uzaklık, etinin gürültüsü gibi
gelip zonkluyor kulağımın çatısında!

daha da yükü, belimin sağlam iskelesi
ve boynum göğüne dönük
telaşımız her ölüm gününde, ruhumuz bir ıslık bitimi

yırtılan yerlerini onarıyor bıraktıklarımız
gölgemize değen bunca güneş lekesi
çıkıyor, uykumuza duran sesi yalnızlığımızın
dünyaya inat için, seni çağıran şarkılardan
hayat tuttum yepyeni, boşluğu doldurdum, martı çığıllıkları ne için
daha ne anlatabilir böyle, denizin varlığını bize

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/871357/ruhumuz-bir-isluk-bitimi.html>

için için

aşk belalı sıtma
örtüsü boyumuza kısa gelmiş
yaşamak denilen uyku, tutmuyor bizi

gözlerimiz her türlü söylencede efelenir
aşk, çocuk kalbi gibi küçültür bakışlarını
yere eğilir içinin nehirleri

şurasından tut koy kenara göğsümü
bembeyaz teni uzaklığın, geçiyor aramızdan uçurum
alnımız yazısından muzdarip
buruşturduğun şu hayat ütü tutmaz
yenisi için daha çok eskime
iyileşiyor kanattığımız bütün yaralar
gökyüzünün akli karışık, bulduğu her boşluğu dolduruyor
aşk denilen kelime

gülün dikenine saplanıp kalması tesadüf mü
çok uzağa fırlattığımız ok dönecek,
kendi kalbimizdir hedef dediğimiz
ve aşk upuzun sessizlikten sonra
aniden kalkıp gitme hali
dağınık bahçeleri düzenlemek, çiçeklere yedirmek yalnızlığı
bir masa ile bakışmak saatlerce
ateşe vermek içimizin bütün suyunu
artık herkes kendi bıçağındaki cinayetten sorumlu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/873117/icin-icin.html>

iz

yan yana biriktirdiğimiz bahçeler de soldular
bu kuşkuyu kim bıraktı gözlerine
gününe yakışan bir renk seç, çocuklar taşısın gülüşümüzü
yere düşürmeden
sesini cam kırıklarından temizle
kimse beni dünyanın koynunda tutamaz
akışında suların, zaman gibi bir yalana bulandık
tanımak için içimizi, değiştirmedik yolumuzu
kuşandığımız kahraman sevişmeler de bittiler
şimdi kırmızı bir dudak izidir ayrılık
nereye koyarsan izi kalır

yüklenip gittiklerimize ağır geldik
yakasında uzun bir yağmur türküsü gecenin
bir oğlanın başını okşamaya durur
içindeki annelik
zamanın ayarı sen kalmak istediğin kadardı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/873777/iz.html>

Sırtüstü bıçak

**

hangi dağdan inilirdi içindeki nehire
kanamak için doğmak yeterdi,
söz sustukça bıçaklandı kendi içinde
ellerimin yası uzun sürdü
gözlerin süngüydü, uykuları deşen
doğraya doğraya geldim kendimi
dilenenlerin önüne...

niye azım hala peki
dolmaya taşmaya böylesi aç, hep aynı yerde rastlıyor kendine
şimdi sen de açmalısın renkli panayırını çocukluğunun
uğramak bazen iyi gelir unuttuklarına
unutmaya çıkınca upuzun bir yol şu hayat
aynı pencereden bakıyor oysa, dolanan sensin

hangi ölümden geçince varılır tekrar sana
ey beyazı öğrendiğim güvercin ten,
karayı ezber aldığım gözler, ve uzun bir koşu ise senden geçiş
bak nefes nefeseyim

Akdeniz çırılçıplak yatınca dağlara
bakamam, gözlerim yanar
damarlarımı birbirine vurduran bu kan
akmaya artar sana

evet su da yırtılır, söz gibi, incitirsen
ve kaybolur yüzünde kalan son bakışın da izi
sırtüstü bıçaksın güzel kardeşim,
ötelediğin kelimelerdeki acı ve yara hep aynı yerde açıyorsa güllerini

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/874570/sirtustu-bicak.html>

O çiçek sapı

**

zamanlardan bir zamandı
avluda serin beklemeydi mevsim
bacaklarımı karnıma çekip,
bir bir ısıtmak vardı gitmeleri
İçimden çok deniz temizledim, ellerim hep mavi

küçük kızlara dokunmuyordu büyük eller,
ölümün yüzü kına kokar mı
iğde ve ahlat ağacı rüzgarlarca vurur,
bulmaya kaybolur kendini çocukluğun
içimden çok ölüm temizledim
Senin de yarana hep karanfil bastılar, dinmedin

fikrimin ince gülü
her gece sırtüstü düşer uykulara yaşamak yorgunluğum
zaman inceden aynalara dokunur
kanımızda kırmızı bir uyuşukluk
bir oğlana çılgık olur, yer olur, yurt olur, ana olur
esmer bir mermere gömülür yüzü
kasığında dinmez ağrısı yağmurların

içi boşaltılmış kuşum, aşkla doldurulmuş
kanatlı bir mendilmiş ağlamak
başını nere yaslasan aynı soğuk

kaç deniz kenarından döndü intiharlarım
yaşamak; daha kanlı savaş
hatırlayarak bulurum unutmamanın yolunu

*bir çiçek duruyordu orada işte
bir yanlış düzeltircesine açmış
tüm ormanlar bir adım boyuydu
ellerimizin arası o çiçek sapı

* Cemal Süreyya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/874968/o-cicek-sapi.html>

herkes kendi yalnızlığının başrolünde

--
yağdığımız yağmurlar da üşüdüler
kilit kendini açtı binlerce kez, beyaz kendini boyadı
gökyüzü takıldı ayağıma, durdum
uçurum düştü başıma, rüzgar kanatlarımı yaktı
yavaşlamadım
ille de aşk, yine de aşk

ki yağmur ne güzel anlatır kendini konuşmadan
istesen hiç kurumazdı gölgelerimiz
uzak ne menem söz, seni yakınıma düşüren
ellerim sadece bir mevsim uzak
meğer ben seni, serin bahar sabahları sanmışım
ağzımın yokuşunda anlık soluklanma,
bilcümle kendimle çıkıp dönemediğim o yolculuklar sanmışım
bir tas suya tövbeledim kendimi
ardımdan dökmek için kıyamadığın
güzel rastlantılar da yaratırımış hayat
gözünün kapısına bir düş bırakırımış
sürüp gitsin diye gözlerin kapanana dek
sar ve hiç bırakma içindeki kayayı
yuvarlandıkça büyüyelim, dağımız hep orda
dimdik bakmak ne güzeldir, çekinmeden
bilsem çok önceden uğrardım diyebilmek gibi

su usulca okşadı kendini, yan yıkıldı hüzün
buradan daha önce de geçmiştik dedi birileri
oysa ardıma bakmak için gelmedim ,
ve hiçbir köprü yeterince sağlam değildir, korkun aynıysa
şimdi çok geç silmek için, kendinden önce getirdiğini

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/875613/herkes-kendi-yalnizliginin-basrolunde.html>

Kalabalığın kenarında

--
hazır değilim elinin kolunun geceye dökülen sesine
yine de bir yabancıya gitmesin gülüşün
denizin gözlerine bir şeyler fısıldarken ben
taşı ırmaklarımı bir adım ileriye
bulutlar sessizdir aslında düşündüğünden
yine de gökyüzünü kilitle
vedası kendinden büyük aşklar için
adımları sırtlayan yorgun kaldırımlar,
acıasını kanata kanata sevenler için
uzandığın tüm yatakların uykusunadır ortaklığım.
yoksa dinmez dışarıda gecenin uğuldayan sesi
nefesimde orta boylu bir kadın çığığı
yer açmak için yalnızlığına
kalabalığın kenarında

yüksek duvarlı evler sandım ya gözlerini
orda düştüm aslında, bırakmadan önce
inanmadım hiçbir şeyine gitmenin
ellerimi taşıdıkça yanımda, yüzünün kokusu benim

kızıla kesiyor ya bazen şehir, öpmeye uzanırken
o sıra unutuyor kelimeler boşaltmayı anlamını
kendime uğramaya çok varken
ölüm diyorum nasıl kötü olabilir
upuzun bir uyku göğsünün karanlık kubbesinde.

hazır değilim bir narı patlatıp ortasından
darmadağınık olmaya
yine de avucuma ıslak bir örtü gibi serilsin sıcaklığın
kırmızıysa kırmızı işte mercandır içim
akmaya gider gibi uzağına

uzağına çok uzağım sevgilim,
yerleşsin ya şuncadır bedenimiz
evrenin tertemiz yatağına,
toprağına bereketinin belki Nevşehir'de taş bir evin
Ermenek'te badem yüklü dallar yüzümüze doğruyken
neresiye neresi güzel memleketimin,
daha gerçek değil hiçbir şey
bir aşkın ortasına çırılçıplak düşmekten...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/876704/kalabaliginin-kenarinda.html>

Zaman Öpmüş Dudaklarımızdan Uykudayken

--

köprülere yakındık
sulardan önce
asmada üzümdük,
toplanıp dağıldık
soldu denizin yeşil kalbi
dudağında dalgın bir gülümseme gibi kaldık çocukların
yüksek sesli sıcak sohbetlerdik,
baş göz üstüneydi hayat,
hayat; ölüme giden en kestirme yoldu
ve göğsümüzdeki nehri alliturnalar süslüyordu
gençti geçtiğimiz yol
yaşlandığımızı kimse bilmiyordu
kağıdın kalbi kırık
şimdi ne çok sözde geçiyor adı yalnızlığın
sen hala deniz kabuğu topluyorsun her yaz sonu
ben yağmur sürüyorum saçlarıma
büyüyüp gidiyoruz durmadan
toza, dağıla

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/878483/zaman-opmus-dudaklarimizdan-uykudayken.html>

Yağmurun demir kapısı

--

yorma kağıdı, anladım
söz; üç ayaklı masa
bundandır sallanması durduğu yerde
yüzüne çizdiğim yüz, yüz çevirdi
kuş kendini yükseklik sanıyor
insan kendini her şey
gök gülümsüyor yukarıdan

çoğalmak için dağıtalım içimizin odalarını
sessizliğin uçurumundan atıp kelimeleri
üzerimize kapanınca yağmurun demir kapısı

tam da bu yüzden açtı çiçek orada
bu yüzden yan yatıyor onlar
üşümek iniyor gecelerine,
düştü gözlerinizin paravanı
şimdi ne söylesem, o kadardır anladığı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/879312/yagmurun-demir-kapisi.html>

Herkes yarasını sevmek zorunda değil

--
içimde dağlar paralel uzanıyor yokluğuna
sana dimdik iniyor her defasında soğuğu alnımın
aramızda kalan o ince sızı bulamıyor hiçbir şehirde yerini
toz, toprak, boran değsin, yaksın yağmur gözlerimi
demir kapıdır kapansın üstüme sessizlik
kopkoyu bir çığığım hala o bitmeyen sağırlığına

hataymış bütün doğrularım
gel, tüm doğrularımdan olayım
harcamadan bitmiş biriktirdiklerim
yolun kendisiymiş içim
vermediğim cevap daha cesurmuş sorusundan

bir gülümseyişi parçalamış dudaklarım
şehirler takmışsın yine peşime
demem o ki; herkes yarasını sevmek zorunda değil
ve bazen toplu iğne kadardır aslında
gemiye batıran kıymıklar

haydi yüzünü sakla gürültü ormanına doğru
tenhadır aklındaki ses oysa
hep soyunmaya gidersin üşüdükçe
gözlerinin karasal iklimini
öyleyse ayakta vurulmalıyım ve ölmemeli
aynı dağ duruyorsa ardımda

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/879805/herkes-yarasini-sevmek-zorunda-degil.html>

Gecenin Rayihası Sürülmeden

Ciğerim elastiktir, soluğunda geçtim üzerinizden
sessizdiniz, ses etmedim
gürledim fakat yağmadım inceden, incedir nefesim
konmayı hiç bilmem derin giden suyuna sözlerinizin
kurudur yaprağım, bağışlayın lakin avuçlarınıza kırılıp dökülemem

kapım duvarım yok, esir olmadım aşktan öte
durduğum yer dilinizin ucu, öyle tehlikeli
düşüveririm kimse itmeden

ölümün yokladığı yolcuyum, usul'um, razıyım
önünü kestiğiniz kaynak içim, yolumu değiştiremem
toplayınız kendinizi üzerime dökülen yerlerinizden
bölünemem, bulaşamam
genzimde kurşun kokusu ve fakat gül emziririm göğüslerimden

tanıyamam çok çizdilerse yüzümün üstünü
sürmeyin yırtılan gülüşlerinize, yamanamam
çok uzaksınız kendi kalplerinize, yürüsem de yetişemem

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/881687/gecenin-rayihasi-surulmeden.html>

Sah

sular tırmanıyor geriye,
tasmasını düşürmüş aşk eyvah
omzumuzda yaralı kuş düşü
taşıdığımızı unuttuğumuz bu yük
kendinden büyük
arası aralandı gülüşlerin,
ensemde bir üşüme bomboş durur
değmiyor uykular aynı yatakta birbirine
yine de olurdu,
bir başka eşkiya yiğitce
yine aynı türküye konu olurdu
aynı öperdi annem başka çocuğu,
gevşeyen ve daralan odalarımda
aynı ağrı yine inerdi içime, inlerdim
sular kirletiyor bu kez bizi
toprak uyku peşinde
yapayalnız ölmek gibi yaşamak
bir başka deneme
ah bu kanatlarıma sürülen yükseklik
içime serilen serin döşek
nere koysam başımı dönen ve bulanana
değdiğim her yağmurun alev alması kadar gerçek

(Sah: bir şeyin doğru olduğunu anlatmak için kullanılan söz/işaret -arapça sözcük)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/883249/sah.html>

Kavganın "la" sesi

yağmurdan uçurtma yapmış çocuklar
demirden silah yapmış birileri
bahçeler ne içinmiş ellerin yoksa
bak trenleri kaldırdılar, hızlandı vedalar
kimse kimseye göstermiyor gözlerini

uykuları doğranmış kadınların
aşk yanında yatan bir horultu kadarmış
sonra öpüp göndermek sevdiklerini
hayat, kapı arasında yaşanmış
incecik bir merhaba ne iyi
ne iyi, kahvenin yanında o çok sevdiğin sohbet
yağmurun ardından selam veren güneş
bir çocuğu havaya kaldırmak güzelliği
sonra aniden aklıma çakılması koca bir boşluğun
ve dolduramayan o musluk kendi içini

yağmurdan uçurtma yapmış çocuklar
demirden silah yapmış birileri
toprağın ağzına sürülen beyaz mermilerden başka
yaşamak ne içindi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/884413/kavganin-la-sesi.html>

Sustalı Şiir

herkesin haritasında bir kayıp yol
ah gözlerimin rengini dövmüşler bir sürgün gece
mermi ayazı dilim
ah dilim kendini kesip biçti sessizliğiyle

sürülmüşüm bir dilencinin kamburuna
eğildikçe eğilmiş içimdeki dağlar
ah yüzüm her çeşit dua
ellerimle birleştğinde

çiğnenip tükürülmüş adı ölümün
koyu kalın duvarlar çökmüş omuzlarına
evvelyan içinmiş bunca doğru
kanattıkça başkasında büyüyor yaram

ipek yağmurlarca iniyor göğsüme sağnak
unuttuğum şarkının dili tenimi okşuyor
ben ki kısaltırım geçmişin gölgesini
ben ki küfürün ağzında bir sustalı şiir
en iyi kimbilir
bir yalnızlığın ortasına nasıl usulca inilir

al bu yarayı öp koy koynuna
başını yastığından yana çevir,
biz seninle bir ömrün sonunu başa aldık
aramıza ancak bir mavi hüznün devrilir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/888032/sustali-siir.html>

Emanet

**
Nereme dokunsanız ağır bir gül kokusu
Öldüğümü kimse duymasın
Su sessizliği iniyor gözlerinizden, üşümeye gidiyor kuşlar
Durmamakça yavaşlamayacak adımları dünyanın
Kanattığım bütün yanıklar kabuk tuttu, herkes kendi gürültüsünde
Bir taşı kaldırırsam altında uyuyan toprak
Yeşerir mi çiçek unutulduğu yerinden
Her şehir bir yalnızlığa emanet
Her emanet sahibini özler
Gözlerimizde kırılan uyku parçaları
Batmaya durur siyahçıl bir gecede
oysa yalnızca bir dua geçecek üzerimizden

**

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/892323/emanet.html>

Ötekiler

teninin yağmur gürültüsü dökülendi üstüme
nefesinin uçuşan ışığında ağır ağır ölmeli
kaynağından kop, çıplağıyla ört, yağ yağmala
korkum yok
can dediğin nedir, bin yıllık uzaksa yolun yoluma
gülüşünü ters çevir değmesin yakasına gömleğinin
bildirdiğin yerden, kendi yönümden doğru seviyorum seni
sakallarının gül bahçesine dolandı aklım
yağmurlar çok kısıydı ayrılıklar için, otobüsler hep dolu
şehir hep yorgun
hep bizim için bir "hiçti" en fazla
ölüm en iyi oyuncu
işleyen bıçak gözlerin
tenimi diri diri kesecek
dokunsam ah kirpiklerin tuzla buz
öyle soğuk bir camekanın alnı gibi
toz ve mavinden hallice birikmiş onca mürekkep
yayıyoruz evrenin toprağına el ele düşerek

kapımızı da kesti işte rüzgar
masamız sağlam mı yaslasam yalnızlığımı biraz
koynun kanatlı korkuluk, korkum yok kovalamaya kendimi
sarı bir perçemim en fazla ,fırtınaysa ellerin
biliyorsun ne azsa o kadar lazımdır
ve bitecek bir gün kargaşam
balkonda çiçeklere su verir gibi yapıp
dökeceğim karanlığımın dibine
o uzun gemiler yırtarken renkleri
bir gün ;yeryüzünün koynuna iner gibi düşeceğim toprağına sevgilim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/892469/otekiler.html>

aklımdasın, bir çiçeğin nazlı uykusuna devrilir gibi

özlemek, sıyrır atar içini insanın
çıkardım buluttan elbisemi,
yaralarımın kaç geçti zaman
kendimi uğurladım çoğu kez arımda kalan kapılardan
ve seni karşıladım
uzun soluklu bir mahkumu, görüş günü karşılar gibi
çıban uykular battı, süngüler deşti
aklım; yandıkça yeşeren ormandı
korkunun atlasında kaybolmuştum
bir merhaba kadar gerçekti dokunmak
gel acıları üleşelim dedin
herkes kendi derdinin kıymetini bilsin
yağmur yasaklı sokaklarda ölüyordu durmadan bulutlar
susmayı çok konuşanlardan öğrendik
ve yattık sol yanı boş odalara

bir çiçek değse akli oynuyordu gecenin
simsiyah düşüyorduk zamanın çelmesine
ve ne güzeldi kanmak bir parmak bala, yalnızca açlıktan

suya terliyordu içimizin çölü
ırmaklarımızın paçası kısa kalsa da boyumuza
insan dediğin yeryüzü tohumu,
eşelediği toprak kadar akli yok
her şeye kafa tutuyor durmadan
bunu bir tek ikimiz biliyoruz
aramızda kaybolan o mesafeden hiç akmiyor zaman

ölümün yüzündeki gevrek gülümseme rahatsız
kumumuz geçmiyor eleğinden denizlerin
ki denizler öyle dar, rüzgar böylesine yan yatarken koynuna

ters çevirmişler içimizi dışımızı
kir göstermiyor ruhumuzun kumaşı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/893531/aklimdasin-bir-cicegin-nazli-uykusuna-devrilir-gibi.html>

Naylon yağmurlar

--

makası enlemesine kesip geçti zaman,
ağı açık unutulmuş sular örttü uykunuzu
uykunuz derin,
bir kedi açlığınıza dokunup gitti...
buluttan naylon yağmurlar indirdi gökyüzü
masayı topladı anneniz, yalnızlıkları üst üste koydu
dizdi çocukluğunuzu kenara, elleri nasılda mordu

bakraçlara kan biriktirdi dünya
ve elleri mermi kadar küçüktü
adından çok, küfür duymuş çocuğun
yine de ağzın karanfildir çocuk uyuyageldiğinde

naylon yağmurlar yağdı, üşüdü kalbi zamanın
ve tornasında düzeltiyordu geçmişini ihtiyar
açıldı mezarlar, yaşamın üstüne
toplasan ölüm ne kadar yer tutardı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/894721/naylon-yagmurlar.html>

Gerek

ey düşlerin bu kahverengi döngüsü
ey çiçeği bıçak gibi tutan elim,
açgözlü ağzımıza dar kalan musluklar
nehirlere ağlıyorum, nehirlere

yüzünün resmi dağılıyor şurada
düşer gibi tırmanıyor zaman varıp yanıma
karanlıkta nasılda parlıyor mavi
evlerin ışıkları silinsin gecedен
ve bir tek karnımdaki bu yara izi kalsın istiyorum senden
uykusuna bir düş tutsun herkes
bir ölümlüyü severek ölmek ne ironik

denize bir deli mavi gömlek,
aklıma paraşüt
kalabalığın içinden geçmek
değdirmeden yalnızlığını
ve bir kadını en çok gözlerinden öpmek

sonrası ekmek ve zeytin,
masamıza muhabbet
hani olursa bir de kırmızı şarap
yanına ızgara levrek.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/894960/gerek.html>

Bir kalem ve bir kağıdın dedikleri

altına ve şaraba dönüyor rengi günlerin
saçlarımı almışlar alımdan, haberim yok
sigarada elim kalmış, uykumu uğurlamış birileri
fişini çekseler ya dünyanın

yanıyorken gecenin koyusu uzaklara
kendim kadar yerim yokmuş yatağımda meğer
meğer sen dursan da, zamanın belleği işlermiş göz altlarına
ne çok konuştu, sözünü kesseler ya dünyanın

öyleyse unut beni İskenderiye fenerinde bir gün
bir elimde zavallı Baudelaire kitabı
“sevelim denizi her zaman, deniz aynamız bizim” ,ağlama
sadece masmavi bir gülümseme ol ardımdan.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/896800/bir-kalem-ve-bir-kagidin-dedikleri.html>

Acımı umursuyorum

.
terleyen kelimelerinde en çok akşam
müzik resmimi çiziyor yine
göğün yerlerine dağılmış bir gülüş boynumdan
hayatın dibini de gördük evet
gümüş bir ilkyaz yüklendik, kıştı kaçırdığımız
sonsuz merdivenle çıkılırdı uçurumuna
aklım hatırladığım kadardı
beyaz bileklerime dolandı çözülüp bağı ipek gecenin,
senin susan ağzında bir makas, gölgesi eflatun
kanını durduruyordu belki tek başına dünyanın
ey sevgili, elindeki tek aşk benim
elindeki tek ölüm
kendi yönünü bilmiyor henüz
bizi kendine çeken o yanlış uzaklık

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/897681/acimi-umursuyorum.html>

iyimserce

ah bu an; kavgacı, geçimsiz
ve bu an; ötelediğim kendimden
üstümüzdeki toprak bir orman cesedi, kıpırtısız
üzre ilişmişim ki gidenler hep gri

kendi söyleminden korkan kelimeler krallığı
ah bu sözün kitabı da kapanmış, ne geç
yine de; bunu kendini yakan elleri için taşra çocuklarının
otur şu durağan iklimine yerleşik acılarının
ne hoş, ne hoyrat, ne düzenli bi dağınıklık yeri eviniz
yine de ışık var mı, parmak aralarım öyle dar
zorlasam kalbim dünyanın kalbine sığar mı

ne çabasız, kaynıyor kendiliğinden kemiği kırılrsa da
öyleyse bu kavganın çılgılığı kaç ayar, iyi ve doğru ve
bu kez ölümü gömmek için diri diri
her şeyi belki ama ışığımı satmam hiçbir karanlığa

ah bu an; kendime en uzak mesafeden
hedefliyorum ışığın kalbini
bu an; geçitsiz, korkuya uğrak
ve yine kimsenin barınağında barınamıyor
insanlığın kırılan direnci

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/898639/iyimserce.html>

Kağıt kelepçe

İçimin tüm koşmaları dursun mu
durmadan rüzgarı alnımın, yeşiline mavisine sarılmadan daha o dağın
ağrılı bir yaşmak gibi kaymadan boynumun baharından
hayat asılı kalsın mı zamanın parmaklarında
kibri serilsin varsın dilimizin
kendimizi biraz daha uğurlayalım

öpsen şimdi, kalbimin kapısı yanardağ ağzı
doğunun kavgası gibi bazen kendime ne kadar da ağırım
yamacında saçlarımı kuruttuğum güneşin eli,
taş olsun, dağılsın un ufak, göğsüme vuran aksi o dağın
trenlere el sallayan çocuklar için, dua gibi kıpırdat dudaklarını
belki de yokum hiç, varsayımım

daha da mı koşsun yoksa, sırtımda şaklamadan ölümün kılıbacı
durmayı ölmek sayan ellerimin aklı,
yurdunda her dem güneş dağıtırlar senin ne güzel
meğer bir masal boyu yol gitmişim, yürüdüm sanıp

sesin düşmüş şuraya ,alıp temizledim, takındım boynuma
gümüş bir rahle üzerinde kalbimin üzerinden geçtim
ışığından aldım rengimi kimi,
kaskatı etim kemiğim, ipek rüzgarlar için bir tek
bir tek ormanında kardeş türkülerin
sazın ağıtına hürmeten yerlere dek eğilirim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/900427/kagit-kelepce.html>

Sorguya cevap verme çabası

.
Kuş uçurtmaz bir gökyüzü yaptılar
bir buğday tanesi yüksekliğindeymişiz
haydi kur saçlarıma çocukluğunun salıncağını
iki örüm, bir kara orman, buğusu kadar ılık düşlerin
bir perdeyim en çok, örtmeye gitmişim göğün göğsünü
paçavradan yapılmış meğer bütün kederler
özünü akıt, doğur, besle sonsuz kanat sonra içinin nehrini
yönünü en çok bana unut

kumdanmış elleri Kahire'nin, çölünü dağıtmış durmuş
bir kez durursak sanki zaman yürümez olurmuş

üzerimde dene bütün aşkları tanırım
ki bütün acıları okşayarak severim ben
topuklarımda kaktüs çiçekleri
taşımaya gitmiş benden habersiz ruhumu

burada, kıyısında bu çölün
nasıl bir akmak coşkusu bitimsiz
ulaşamadığım her çocuk gülüşüne
bir karanfil bırakıyor ellerim kendi payından
esrik, uçumsuz ,korkulu
kendi yönüne hep kuzey
sorarım ,bu güneşin başka rengi yok mu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/904546/sorguya-cevap-verme-cabasi.html>

hesap

.
yedi adak yak
yedi güneş şarkısı bul getir
dilimizin sivri dilini bilemesin hiçbir sözcük
yergök köprüsünü adımlayan
şu zavallı dörtayaklılar, duvarımız yok artık
toslamak için

akarken bile ne uzun zaman
ırmak dibi ağlamalarında nilüferler
görmekli ağıtlarla acısını satan kadının gökgürültüsü
vuruşur gibi şimşek sessinin kanatlarında
lal'den bir türkü söyle, sözü karnından deşsin
seni en çok ardında bıraktım, önüme sürüklerken
ateş sönermiş, gel dilini değdir
yutkun şimdi bir alev deliği
etinize sürten kumaşı boşvermişliğin
gün gelir erir
öde, dirimine olan borcunu
hesapla ve unut niyeydi varsayımın
bir boşluk değil misin tüme tamamlanmayan
suya dök içini, o nasılsa unuttur
kazandıklarını dağıt, giy kağıttan gömleğini
sırtımız artık yaslanmak için değil
ağzımızdan öpmüyor eğilip
uykusunu sessizce bölüştüğümüz gece

bir hiçliğe koşar adım gitme telaşı
yavaşça yiyip bitiriyor etimizi, kemiğimizi
yine de as gülüşünü kuruyan bir ağacın gövdesine
yeşil hala en güzel renk değil mi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/906027/hesap.html>

ki

.
günümü aşka bölerim de, yolum yine sana düşer
gece, nasıl da kirletmiş üstümüzü
yüzünü ellerimden kurtardın evet
şimdi bir sırtlanın can çekişmesinin
uyku dehlizlerinde
masa başı bi hayat çalışması bu
kahramanı korkak bir kertenkele
duydun mu ,çağırımı su sesi dışarıda koşan
boğazımıza kadar tükürüğüz
silip at ruhumuzu

o mavi okyanus yası, uzanmış aramıza
ne getirdin der gibi bakıyor bana
geçtiğin yolların tozan hikayelerinden
gümüş bir yaz, öpmüş al dudaklarını, ne hazin
ısınmak için ölmek istiyor yine de bazıları

burası her dem cehennem evi
ve yine uzun bir ara veriyorum sana kendimle
zamanın korkak elleri sırtımda derin yara
kaynağından kopmadan kaybolan o şifa
ah eti taşlaşmış aşklar mezarlığı,
yok kalbinizin yerine koyulacak bir başka hikaye

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/906438/ki.html>

lisan-ı kalb

.
Peki al törpüle dudaklarımı sessizliğimle
masada filtresiz sigara izmaritleri, çizik plaklar, kırık viski bardakları
bulaşıcı hastalığın yalnızlığımın, yıkasam geçer mi
enlemler boylamlar öğrettiler önce, yerimizi bilmeden
biz zavallı coğrafya mağdurları
ertelenmiş çocuklarıyız yer gök evliliğinin
sarsılarak geçiyor üzerimizden dünya
ilk neyi düşürdüysen içinde ,önce onu tut
bir çılgığı kırıp bölüp kullandık birlikte
sonrası hep zifir zemberek, tövbe dönüşler
ne olduğumu bilmem ama bilirim ne olmadığımı

tahta bir taburede upuzun oturmalara benzer
bazen üşüme nöbetleridir içinin kapıları gümbür gümbür inler
kendini kendine kilitlemenin infazı

yanlış için fazla doğruyduk belki
doğrulamadık ya da yeterince, yavaştı adımlarımız yerküre için
kimse öğrenemiyor, zor bu kalbin lisanı
hayat daha yavaş sür üstüme nankörce dağıttığın zamanı.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/908943/lisan-i-kalb.html>

Kimse kimseyi çok uzun unutmasın

.
Bıkkın bulutlardı kış, kestaneydi avuçları çocukların
bilmiyordun bir gecenin yarısı ile neler yapıldığını
aklımda zehirli soğuk bi bıçak
ters çevirip koysam diyorum illa bir yere batacak

içli bir özlemek besliyorum hemen dudağımın kenarında
memleket kokusu uzanıp yatmış gibi şurama
kızırıp bacaklarını, ah annemin eline sağlık
bakıyorum bin yıllık uzaktan kendime
yıldızların süslü ışığı saçlarında, öyle cömert ki rengi siyahın
gözlerinden saçlarına darmadağınık
er düğümleri boynunun, gülüşünden geçince o gürültülü otobüs
yaslıyorum alnımı uzun uzun

sesimin çıplağını giydiremiyor yine de
ardımdan dökülen sular, yönsüz
sen hiç bilme istiyorum kimseyi
kimse kimseyi çok uzun unutmasın

tahliye edildik , dünyanın kelimeleri de yandı
kalmadı kalbimizden başka yürünecek asfalt
ağacın aynasına bakadurdu dağ,
yıkılıp geldi avuçlarıma sonra ,meğer azıcıkı

gümüş ağızlı kırlangıç, bi mevsimdi aslında
yasemenler taşıdı boyuna, boyundan büyük
bir şiire hep sonundan başladım,
ekmeği ortasından kırmayı sevdim,
dişlerimi bir elmadan toplamayı,
gülümsedik, yüksek balkonundan şehrin
çocuk bizdik, oysa saat yüzümüze bakıp dil çıkardı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/909734/kimse-kimseyi-cok-uzun-unutmasin.html>

İçime atlayan uçurum

.
mümkün değil midir sevişmek
uzvu olmayan bir sözcükle
gevşettim elimi
bırakıyorum boynunu kalemin
kan ve ter karışıyor,
ilmeğini çözmüşler, aklım sökülmemekte
desem desem, yine hiç duysan
uyruğu yok ki acıların ,
kımıldamayan bir anıyı oynatmak ne mümkün yerinden

sevgilim, mükemmel kusurum benim
ay tarlasında yıldızların şarkısı,
boğazımıza kadar şarabız, kırmızı yanıyor şehir
bazen koşarak kaçmak geliyor kendimden
avazına kat, dilinde döndür, nefesim titreyen mum
zaman; o sırtımızda taşıdığımız ağırlı yorgunluğu
koyup kaçsak bi yere

sevgilim, sana kaç milyon kez seslendim böyle
köprülerden atladı rüzgar, karanfilin kokusu tenime değdi
bil ki ;aşkıım yegane süsümdür gözlerimde
kaçanağı avuçları kalbimin
şu gavur yalnızlığı çek üstümden

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/913200/icime-atlayan-ucurum.html>

Kapı

.
alacanı
bilsen yumruk kadarım
bir sessiz kavga, kargaşanın ortasında
yön göstermiyor gözlerinin tabelası
bahçem yok, iki göz odayım

doğudan batıya kanayan bu toprak
başımızdaki bu sessiz mavi
ve dudaklarda o tütün şerbeti
bir sözün beline vurup su olup dökülmek türküye
ağzımıza dikilen bu sahte gülüş
ya ellerimiz kimin unutup gittiği

al ve ötele benden zamanı
sana tazeleniyor bir tek, sana eskiyor
tenimin tozuyan şehri

yerim gözlerindeki kavganın ortası
dönüp dolaşıp geldiğim
önüne attığım kalbimi, o en son kapı
yüzün: çoğalan bir orman pusu
gece: rengi solmuş bir çarşaf uykusu
ellerinden döndüm yine az evvel
karanlığın dibi tutmuş
kaldırımlar teneke çalıyor sessizlikten
topuklarımdan sürüklüyor aklımı
dışarısı çingene şarkısı

göksel ağzını değmeden geç hadi
düşürdüğüm tek bir söze
uzaklık ayarını iyi yapamıyor kalbim
kalbim: göğsümün ortasında altından süngü
yüzün: binparça ayna sesi
.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/915024/kapi.html>

Hiç işte

nasılda kendine yontuyor şehri insan
kendi sessizliğine söz çoğaltıyor durmadan
her merdiven tek adımlık oysa, ayaklarım en yorgun işçisi ayrılıkların
yosun kuşları temizliyor denizi, mavi tıkanmış aklına birinin
ortalık su yangını, lütfen daha fazla ağlamayın
kaldırın çöplerinizi kalbinizden, kapımın önü sadece hoşgelmeler için
gözlerimin ucunda bir buz pembesi, bir kırılğan yeşil
dudaklarımı değince kaybolacak gibi dudaklarının yeri
bu an; adını sonradan hatırlayacağım
bu an; omuzlarımda başı boş gezen saçlarım için
ucundan koparıp kaçtığım taze ekmek kokusu
hatırlamak; kendini düşürdüğü en kaygan zemin
buzlanan kalpler ansızın çatlar ve soğuğuna donakalır aklın
o hep sıcak tuttuğun yatağın bir köşesi, intihar yerin
ve bu an itelendiğim, yörüngesi kaymış evrende
yolunu korumak uğruna neleri denge ettiğim
hayat: üzerimden kalk şimdi, daha fazla çığığım yok
siliniyor kara kutu belleği

sonsuz deniz yolları açılmıştı oysa önümüzde
aşkın o mermer inadı olmasaydı ve kan inadına kırmızıda durmasaydı
toprak kapaklanacak uğultuyla , birileri tekrar yapacak bu taslağı

küçük kesikler atıyorum acılarıma
geri dönüşümden yapılmış her şey gibi elleriniz de
bir hiçlik için, bir derin mor uyku, bunca şamata
ve kesin dönüş yaptığım o yer hep bulutlu

gökyüzü bahçesinden bir salkım üzüm uzanır
işte cennetin yeri ,avuçlarını yukarı kaldır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/915269/hic-iste.html>

Uçurtmaya gökyüzü takmışlar

beni işaretliyorsun her baktığımda, bilmeden
kalbim buzul bahçe, iliştilmiş ve unutulmuş
saçlarının dağınıklığına ara bul yolunu
sonsuzluğun unutkan dilini,
ceplerimde sakladığım bir avuç denizi,
ara bul tane tane dökülen önüne
vefakat uyuşuk etine değmeyen
bir masal kuşunun sesini
şurada dövünüp duran
sessizlik ne çok gürültü yapıyor içimizde şimdi
kendini her seferinde haklı çıkarıyor hayat

yok yine de toparlayamam uykumu,
ağacın göğe değen yeşil yangınına,
bir gülüşte unuttuğum çocuğu bulamam artık

ellerim bundan denize serili
ne çok ağlamışım, bulamam istesem de, ruhum çekmece
kirlenip temizlenen o varsıl bahçelerde kaç kelebek ölüsü
ağzın içi çakıl taşı, gelecek ağırlı bıçak
nefesini kaçır aklın varsa yangınımdan
çağıldayan bu azgın nehir ikimizi de yakacak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/922267/ucurtmaya-gokyuzu-takmislar.html>

Yazdan kalma

-
uçurum kokardı ağzı gerçeğin
değdikçe tenime yakardı
pek çoğu yaralarını sakladılar,
uçsuz ama keskin rüzgardı
vurdu duvarımı yaladı geçti
kırmızı ve som bir bitişir aslında önümde uzanan yol
parlak, dönenen, soyduğum yalnızlık efil bir kumaştı
dudağında şenlenen o kuş sesi; kafesimdir camdan, pür, pırıl
yine de ne iyi ve niye ölümlü şeydir
sana bakmak zamanları

öyleyse kanatla beni, kessin rüzgarlar başımı
düşsün önüne
zaten yolumu bir uçtan bir uca yürüyüp gelmişim

gör dağların ardını, göm göğsünün mahşerine
koca bir yalnızlık boşalacak birazdan
tanışıklığımız bundan, belki aynı kaynaktan çoğalıp durduksa
bil ki yorgunluğum boyunca ellerin kalmış ceplerimde

güneş gibi değer pencereye, geçer
yılların yaşamadan eskir, o tuz tadını gidermek için
ağzını dayarsın denize kana kana kanarsın
geçmez
bakarsın bir gün bütün yazlar, bir yağmurla biter

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/925120/yazdan-kalma.html>

Çok daha, daha'dan da çok

-
damlıyorum
yine de dolmuyor içimdeki boşluk
geldiğim yol gitmeler için değil
aklımı kaldığı yerden çöz yolla
açılsın artık ağzımın demir kapısı
ruhum için gökyüzü bak, ayaklarım için toprak
son gemi de gitti artık, son yol yüründü
son aşk unutuldu çoktan
kendini hayata çok alçaktan bırak
çarpıp parçalanalım varsın, neye bu kanatlar
bu rüzgar neye yoksa, bu göğse sıkışmış gümlen yumruk niye
söz geçmez bir tek suya ve aşka
orda sönüp gidersen , burada yana yana dönen pervane benim
kalabalığın gücü yetmiyor unutturmaya
hiçbir şeyin gözlerini andırmadığı bu evrende
silinmeye yazılmış gibi yüzüm, ellerim benden öyle uzak
bir toz tanesiyim eskisinden fena

“yine de seviyorum aklımın toprağında köklenmeni”

-

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/925766/cok-daha-daha-8217-dan-da-cok.html>

Kendimi ihbar denemesi

.
üzmemeye çalışıyorum kendimi, üzmemeyerek kimseyi
kumsalda bir adım bırakmıştım, kurudu mu
bir adam gözlerini örtünmüştü en mahrem yerlerime
kuşlar dolmuştu sonra çatısına alınının
sıcaktı göğsü, barınaktı

bırakıyorum zamana zayıf bedenimi, sonramı ve öncemi
kendime yarınlar uyduruyorum bi bakmışsın
hala hazıranda doğuyorum

kalbimi bağlayıp ağırlığınca bedenime
evrene atmışlar gibi
gibi uyanıyorum bazı sabah, bazı sabah herkes kadar ölü

şarkılara keman sesi bırakıp kaçıyorum,
şımarıyorum, susuyorum, ağlıyorum
diyorum kim koymuş kapıma yabancı bir selam
bu aralar ne çok yer değiştiriyor dünya
oysa bir damlaydı herşeyin evveli,
büyümek ne çok yara bıraktı

Bu kadar zahmete değer miydi Tanrım

merdivenler yığılıyor, bedenimiz her depremde bin hasarlı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/933748/kendimi-ihbar-denemesi.html>

Yüzüne benzeyen mevsim üzerinden

.
iyiler korkardı biraz,
üflemeden yarayı tazeyken daha
kaçırmaktan ve kuşları, adımları tedirgindi ondan
sen bunu gördün, erken indi yağmur yüzüne
kalbini kilit altında tuttun on bin yıllık cehennem
yıldızı kaldı avuçlarında kayarken zamanın
o kadar vakitleri yoktu oysa durup bekleyecek

iyiler korkardı biraz,
ateşe çıplak değmeye
ve geçmeye asma köprülerden
sen bunu gördün, kaçtı düşlerin ayarı
beklesem olur sandın, sırtını vererek dağa
asıl dağılıp duran dağdı

rüzgar kadar yeri yoktu ellerinin, kimseye değmeye
ortasından geçtiler yine de biçerek hayatın
sen bunu bildin, götürdüler kapıları
her yan duvardı

iyiler korkardı biraz,
suyu incitmeye,
bundan, denize değmeden inerlerdi maviye
alnını gökyüzüne dayayıp, sessizliği duyarlardı

bazıları iyi olamayacak kadar korkaktı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/934449/yuzune-benzeyen-mevsim-uzerinden.html>

Sana gökyüzü diktim kullanmadığım mavilikten

.
kendimi okuyorum , yazdığın yerden
bana iyi bir şeyler söyle, seveyim yalnızlığımı
korkmuyorum, cesaretim var sana bile
dudakları öpsen de utanmıyor gecenin

sevgilim, demir kapıların soğuk yüzüne benziyor bazen
bazen omzumu kesip atsam da geçmiyor yorgunluğu hayatın
ölüm diyorum ne kadar yalnız olabilir bunca kalabalığın içinde

kendimi oyuyorum, zaman koca kaya parçası
ne koysam dolmuyor, bazen şehirler sığdırıyorum kendime
varsam ve avuçlarında patlayan nar gibi tane tane
ve kırmızı ve bereketle
yayılsam, dağılsam, izim kalsa diyorum

ne gayretli şey yaşamak, ve unutmak yaşarken gayretle

kendimi soyuyorum, çıplağın öyle çok esmer
ve ben bunca konuşurken susmalar için
durup bakmaya birbirimize
yeterince vakit var mı gerçekten

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/935911/sana-gokyuzu-diktim-kullanmadigim-mavilikten.html>

Kahkaha Bahçeleri

.
ağlarım okyanusumca, kıyım karşıda beni bekler
bunca incinmişliği korumaya alamıyor insan
edindikimiz kahkaha bahçeleri ve yorgun gülümsemeler

sözüm kendini söndürüyor olduğu yerde
ağlarım çocuk ,göğün çoktan yağmursuz
kime uzak bu sevinç
işte elimizin altı mavi, yüzünün sakalı uykulu diken
parlayan ve sönen ışıltılı ay hepimizin

kuşkulu beklencelerin yeri soğur
ısıtmaya yetmez kalbinin taşı
alınının ilmekleri sökölüyor çocuk
bu yük sana çok gelecek

sırtını bırak masaya, bir bulut dökümü söz
yüzün güldükçe genişleyen ırmak
islan ve geç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/939228/kahkaha-bahceleri.html>

göğsünde okyanus taşıyanlara

kan içiyor dünya
cocuklar, güneş çocuklar
toz gömüyor yüzünüzü

hayatı deniyoruz üzerimizde
mavi acılar yakmışlar duyuyor musun öte dağda
deniz vuruyor şimdi sırtımıza dönüp baksak ya

muskaya sarılıdır adı boynumda
cennetini kendim ekip biçtim de öğrendim
iki adımlıkmış hakikatten

kavgasına kapıldığınız yerde,
yankısı derin dönüyor gidenlerin
sesimiz avucumuzda patlayan o kızıl volkan

cocuklar hem cicek hem atestiniz
yaklasamadı korku yine de öyle büyüktü ki gözleriniz

yok bu kıyamet bizim değil, bu figan, cehennem
bu derin uykudan ölünce uyanacak mıyız gerçekten

elim bağrımdaya çığlığını bölüşüyorum yalnızlığınızın
kan içerken dünya
kaynayıp duran tencereden

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/951884/gogsunde-okyanus-tasiyanlara.html>

Uykuların küflü söylencesinden geçiyor iken

şuramda göğsümün üstünde bir gül yakmışlar sanki
kokusu öyle ağır ki tüm ölmelerin
üzerine serilen karanlıktan kurtarmak ve
aydınlığını kendin dikmek özene bözene bir gece alevinde
makasının canını almış kara saçların, haberi yok
benim de yok, olmasın da bilmediğim yerdeki acılardan
unuttukça şişiyor ya karnımız, midemiz
biliyorum artık karanfile benzemiyor çocuklar

taşı sıksak, un ufak şimdi ellerimiz
toprağın dili kemiği kan!
uzan uzan da kopart volkanın ucunda açmaya hevesli
bu boz bulanık gülü

kimseyken ne çokmuşum, herkes den biraz azalarak
ne çok taşmış ne çok dolmuşum
sevgisizliğimiz soğuk demir
kapanıyor gözleriniz yüzüme
bir başka dünyaya kendini kuruyor zaman

ne ustaca bi yalan bu bize söylenen
ey yaşam, suların acı tadı düştü artık ellerimizden
kaldır başını bak göğe kadar geliyor vakit
uzanıp yatsam toprak, koynun mis
annem için uyku yaptım en güzel yerinden

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/952525/uykularin-kufly-soylencesinden-geciyor-iken.html>

Mavi Kan

zaman uyuşmuş etimizi almaya gel
almaya gel kanamadan ölen bu zavallı uyku budalasını
bi dolu laf için susuyorum
üstüme çektiğim kanlı yorganınızdan daha yorgunum
uyuyorum

sesime uçurum kondu, çılgımlım düşüyor ağzımdan
yuvarlanan bir taş nasılsa çarpıyor okyanusuma
üstü başı mavi kan, al akan zaman
gülümseyerek iyilik ettiniz birine evet,
ekmeğinizi bölüşmekten daha kıymetli belki
basmadan geçtiniz karıncaya yine, ne kadar iyisiniz

sesime kan oturdu, adınız neydi diyemedim
iki ölüm arasında gidip gelmekten,
yaşamaya yetişemedim

bazı şarkılar gibi kısıldı ya da unutuldu
güzel insanlar neredeydiniz, uzanmaya boyum yetişmedi
tutmaya kolum, ne kadar ötedeydiniz
uzun bir sarhoşluktan ayılmadan geçiyoruz,
dokunmadan yürümek ne zor omzuna dostunun
ve siyahı ipince giyinir gibi gözlerine
susmak en çok konuşma vaktinde
yine de siz bilirsiniz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/955209/mavi-kan.html>

Hiç çıkılmamış o yolculuk için

yol, üstümüzden geçen o koca adım
kendinden düşen uçurumsun
maviye koşan içinin rüzgarlarıdır hep
hiçbir kederi koparma yerinden
bak yine ayakları açıkta kalmış çocukluğumuzun

kalk, az evvel itilmemiş gibi
kes, kanat, doğra sessizliğimi
uzun bir son'uz biz, başlarsak eğer
kırk kere vursun tahtalara elin
dilini eğit, etini dirilt
çekmecedен çıkar eski zaman kuşlarını, uçur
ve sev karanlığın asık yüzünü geceden

ağzından öptükçe büyüyor sanki
içimizdeki orman yangını
yitirmek için uzaklaşmak gerek değil
gitmek için kalman da yetermiş, geç öğrendim
sevgilim, sırlısıklam kara bir düşünüm
kim görse o yöne düşüşüm

başucumuzda devrilmeye yüz tutmuş yaşlı ağacı yaşamın
altında kalmamak içinmiş acelemiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/956451/hic-cikilmamis-o-yolculuk-icin.html>

Sesine değip dağılınca nefesi ölümün

sebepsiz yanışlardı ucunda dilimin
tözün kırmızı varoluşuydu, suskuydu
o çok konuştuğum
sizin hiç dinlemediğiniz akşamlardı
çatık kaşlı uykulara verip sırtınızı
başıma uzak omuzlardı yalnızlık
bir çocuk bir hıçkırığa ne kadar tutunursa o kadardı
yarım yarım tamamlanmaktı yüzünün rengine
kendimi hiç tanımadan anlatmak
kimin rahminde şu dönenen çığlık
boğazımızda yumrulanın sözü ölümün
yutkundukça tersinden düzüne uzundu yol
gökyüzünüz mavime dardı
yeşil, yolunu şaşırmış bir renk
dilimiz her sözcüğe hazır,
kalbimiz kırk odalı saray
ne söz, ne saray ne yeşil düşündüğünüz kadardı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/957529/sesine-degip-dagilince-nefesi-olumun.html>

Mermilerimiz yeni, savaş aynı savaş oysa

ince bir uğurumsa aklın,
sırtını sıvazlayan o dağ benim
koparıldın susmayan ęavlan sesinden
bilmiyorsun hala coşuyor içinde
kırılan onca camın taşıdır, görmeyen gözlerimiz
sesimizi rüzgar mı savurmuş yoksa
henüz öğrenemediğimiz bir oyun mu hayat

al avuçlarına ısıt zamanı, gel sonra sür yüzüme biraz
bu satır benim sesimdir, bu şarkı dilim
beni dilediğince bağır

aşk, yine aşk, hücrenel ve zihinsel yıkım
direnci kırılıyor kollarımın
dudağımda kızıl sarmalı gülünün, dikeninin
göğsün mermeri ise ölümün
oraya gömülmeliyim

güneş ęıkartmaları takmışsın alnının gökyüzüne
soyun, demirden gömleğini üzerinden
dilini yormuyor mu senin de bazı kelimeler
upuzun bir ölüdür hayat, nefesini kuvvetli üflemezsen

gri bir gülümseme bırakıyor ardında artık ölü ęocuklar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/958562/mermilerimiz-yeni-savas-ayni-savas-oysa.html>

Bana güzel şeyler söyleyin

öksüz çığlığım, unutulmuş yeminim benim
duvarlara değse yanar yalnızlıktan elleri
bu sinsi gecenin
ipini unutmuşlar boğazımızda özgürlüğün
sesimiz bundan aynıdır
kalkıp kılıfını değiştiriyorum dünyanın
yine uymuyor kendime
ne çok acı, ne çok
nefesimiz batıyor göğsümüzün tellerine nicedir
sevgilim, gülü kanatır gibi sevenlerden koru ellerimizi,
ellerim göğsüne emanetim
dağılan yerden sen topla
kalan zamanı
zaman yatıyor usulca arasında
hikayelerin

ne çok başa dönüyor, ne çok boşa dönüyor dünya
uçurumdur o plastik korkularınız
merdiveninizin titriyor bacakları
masanız devrik, hayatlarınız ucuz
çöküyor kocaman mavi gözleri ülkemin

yine de koyu kumral bir gülümseme gibi
yayılıyor yüzüme hayat
barışça yaşamak için, ölmeyi beklemeylim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/960122/bana-guzel-seyler-soyleyin.html>

Aynaya söylenip silinen sessizlik

kalın bir çığlık dünya, tutsak kırılacak gibi sesi oysa
üzerime gelenlerden kalmadı gidecek yön
daralttılar ölümleri bile
anne, yakınmaya gelmedim
biraz daha sessiz bak yeter, yorgunluğum kendimden ağır
ve ağırlığınca batıyor uykular damarıma

bir kurşun dirilişi gözleriniz,
saplantılı sonsuzluk hevesiniz ve siz
yok yardıma gelemez artık yağmurlar

sisli bir perde önümüzde serili, koyu duman
şişelere yazıp koydum aklımı, hangi kıyıya vurur düşüncem
soğuyacak yeri yok ellerimizin, alnımız üşüyen bahçe
kırılmaya duruyor önümüzde sular

yurdum, meskenim, yekparesi zamanın
durduğumuz bu yer, daha yüksek değil korkumuzdan
yan yana koyup aynaları, kendimizden önce
birbirimize bakalım
gök nerede duruyorsa orasıdır bekleme yerimiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/962275/aynaya-soylenip-silinen-sessizlik.html>

oluruna

maksadını aşıyor gülüşün
dibi görünmüyor kelimelerin
sen bir rüzgar evi, ben uyku penceresi
kendimi beklemeye gidiyorum sana
gecikme

ağzında küfürden koparılmış bir parça
bu yüzler hangi savaş kaçkını
yeter mi sanıyorsun sarılmamız
ısıtmak için bunca adamı
balından kan damlarken zamanın
ışığımdan az evvel bi gökyüzü geçmişken
yorduşu kadar yorulmuşken dünya

rüzgarı üfleyerek geçiyor perde gecemize
içimiz diken bahçeleri ,
oturduğumuz sular bulandı çoktan, ekmeğimiz kavgaya doğrandı
sen yine de yaz duvarını kendi renginle, benimkini oluruna bırak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/963391/oluruna.html>

Yenilmek için yenilenmek

ayaklarım camdan,
yürüyordum değmeden et ve kemik yığını arasında
yüzyıl sürüyor çığıımız, çözüldü bağlandığı yerden bulut
sürülmüştü terin, saçlarıma
bir yerden koyu bir uçurum misali düştüm

koskoca bir gel'dim,
sen zavallı bir "git"
içimi isledim
içinin duvarlarına
görmedin
yandım, yarım dım
söndüm çok sonra

ellerinin buzul çağı
eriyen ve düşen rüzgarında
gökyüzünü koklayarak öldüm
ve yine zamandı sürünüp duran bileklerime
gidip gözlerinin üstünü örttüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/965237/yenilmek-icin-yenilenmek.html>

Yağmur ırmakları

tortusu bulaşıyor elime
aklımda unuttuğın yüzün
ağlıyorum seni
çok uzun ve kalabalık masalarda
yapayalnız bi beklemeden
az evvel döndüm
gece esniyor yüzüme uykusunu
omuz başlarımdan düşüyor kara gölgesi
yüzümdeki tuzlu suyun

nehirin salınımları
bu etimde yürüyen acı,
ve ellerimizin iki bayrak olup
tırmanması özgürlük yokuşlarına
zamanın makasına uzattım boynumu
göğsünün beyaz altınına kalbimi batırdım

ya sen, ne bıraktın ardında
kumlu gülüşlerinde çocukluğunun
bir çığığın boyunu uzatmaktan başka ne işe yaradı
deniz araladı maviliğini,
artık hangi masal kabul eder hikayemizi
hangi savaş barışımıza mecbur

bir yerden itilmiş ya da fırlatılmış
veya kendi takılıp düşmüş bir taş olabilirim şimdi
şimdi büyüüp ufalan aynasında akşamın
kendi adresinin ezberinden yorgun
hep aynı ışığa dönenen ,
dönüşen ve dövüşen iki zayıf yumruk
yürüyoruz yeniden yağmur ırmaklarına

kanlı mürekkebi yazarken duvarına adımızı
sessizce durmayı seçiyorduk
durmak ne zor bir yürüyüştü, aklımız o uzun yolculuk
ayazı yalayarak soğutuyorum lavımı

desem ki;

hüzün süpürüyorlardı bahçe avlularında
karıncalar öyle yorgun,
ağaç gölgesinde unutulmuş işçi uykuları gibi
geçiyordu zaman
kasa kasa portakal kokusu
inerdi Akdeniz sabahlarına
inanır mıydınız
çok yüklenmekten aksıyordu artık
dünyanın bacağı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/965389/yagmur-irmaklari.html>

Ağır ağrı

adını yutkunurum üç kere
dolanmışken kara bahçesine kirpiğinin
gel ve bütün rüzgarları dene,
ve bütün yağmurları üzerimde
deneye yanıla buluruz ya yönümüzü

adının geçtiğı tüm dualara amin
nasıl da maviydik ,bulanmadan o sulara
göğsünden ak kanatlarla geçtim
eksik , tam, ne varsa

yağdı yağdı dindi mi peki
o dağın başı hep dumanlı kaldı
çoğaltarak geldiğı yerleri, sürerek önümüze
boşalttık içimizi, bir nehir yürüdü gitti

baltanem, uyuyan masalları sür yüzüne
yüzünün esmer mermeri için
öylece seril kal yağmurunla
ben üşürüm seni kendime

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/967034/agir-agri.html>

Söz kırılrsa ses içinde kalır

kısacık bir söz
kısacık lafı dilimin
bundan başka sözüm yok akıtacak
özleyeceğim o dağı çok
içimde yarıla dağıla ufalanan
yok olmaya çoğalan o koca dağı
ipeklenen yerlerime sürmek için
bir söz
çıplak, solgun, dağınık
kurumaya yüz tutmuş bulut ağızlı
bir ağlamak geçiyor işte yine
beğendin mi yaptığını

kayar gibi aklımın köşesi
tutup oturtacağım karşıma
bana sıcak çay getirdiğin o güzel sabahları
şimdi bildiğim her şeyi unutacağım
şurasında dikilip dünyanın
dil çıkaracağım zamanın aynasına

bir ufacık söz
sonrası boşluk
geldiğim yerlerim acıyor çok
ve bir ses yeterli kırmak için camlarımı
öncesi yokluk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/967624/soz-kirilsa-ses-icinde-kalir.html>

uzun

yüklerini boşan yoluma,
maviyi ikiye böl ve koy ortaya
belki bir şey değişir

şimdi su sesi getirsem avuçlarına
kana kana içsen
bir ah çeksen, karşı ki dağ kıpırdamasa

demedim mi, hiçbir gülüş mermiye denk değil
ve serin taş basılan göğüsler
ne çok

dost evlerinde uzun oturmalara benzer
bazı gülüşler
öyleyse doğrulttum köprüyü yönüne
al sana en uzun cümlem

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/970705/uzun.html>

Ziyade

.
üzümdür, salkımı ile iner içime gözlerin
sevgilim; bileklerimi kaç defa gözlerinle kestim
zerrinleri aklıyor yine kışın ayazı
üşümek için binlerce düşünüyorum
o sobanın yanında ayaklarımı altına alıp
ruhunu örtündüğümü

bir masalın sırtından geçindi niceleri
ben beyaz gerdanlı bir sabah için
uyku dikerken ikimize
Akdeniz'i kıyılarından vurdular, ağladım
sen çok yaşa için.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/975718/ziyade.html>

Biri birine

.
bir bıçakla bölüşür kinini insan
romatizmasını yağmura ovdurur
en sevdiğini doğrar, aynasından korkar
işlemeden paslanmaya durur

kaldırım telaşında anahtarını düşürmüş biri
biri gitmiş o kapıyı açmış, rüyasına sızmış uyumuş
biri dal budaklı meşe ağacı koymuş yatağına
caddeler sermiş yalnızlığının üzerine
biri bir elmaya bütün kabuklarını soymuş

bombalar bölüşüyor insan
çiçeklerin üstünde
yutkunuyor ve kendini yutuyor dünya
yaram tuttu beni bu defa ölmedim

yine de elmas gülüşlüdür sevgili
değerini yitirir
çizilmeye görsün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/975869/biri-birine.html>

On iki'yi geçince

.
o ardaklı ardaksız bahçeler, hurmalıklar, zeytin ve nar
toprağa emanet bırakılan her ne varsa senindir artık
eteklerimde ağrıyor ve yanıp sönüyor
gittiği her yerde ince bir sızı bırakıyor gece
bütün maviler tehlikede

asma yaprakları, göğsünde dönüp dolanan rüzgar ve bal
beklemeye ayarlı bütün zamanlar senindir artık
gölgesinden vurulunca ağaç, ne çok kan tuttu bizi
unuttun mu
sözler toplayamıyor kendini, doğranıp önüne atılan

kara incir, saman balyaları ve buğday
diline tutunamadığın her çığlık sesindir artık
on ikiyi geçince huzursuzlanan yatak
kara bir buluta diz çöküp ağlamaktır

bir dağın ağrısını taşırsın böyle zamanlarda
ve berekettir gözyaşı eşmesinde uzuncana yıkanmak
nilüfer göğsünü gerer miydi hiç, nehrin ortasına
kendi okunu kendi yayından çeker miydi hiç

sabahın usturası ilk iş doğrar hayalini
sen yine kendini en olmazından seç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/977466/on-iki-yi-gecince.html>

korkunun kor sesi

.
kanın izini sürdü gece
patlayıp çoğaldı ölüm
duvarlarımız ağırdı
çocuklar; mermi uykusuna daldı
ağaç yolunu değiştirdi bizi görünce
kırk kıyametten döndü dünya
dilimiz o yağlı urgan
sözünü tutamadı

şimdi karanfil koyuyoruz
soğuk kaldırım alınına
mum yakıyoruz daha iyi görmek için
bir böceğin ezilme korkusu bu mağaralarda uyuyan
ve yine bir anne yağmur topluyor saçlarından

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/980306/korkunun-kor-sesi.html>

Gitme

.
Yolunu vururlar düşersin
gitme
canevin bin parçaya bölünür
gül boynunu eğendir önüne
ardında diken sinsice durur
gitme
dağlık arazi, sarı kum fırtına yolun
ekmeğine kan değer, eline ölüm
bin adımda geçtiğin denizler
seni bir yudumda içen olur
gitme
yıkılıp serilirim önüne
zehir içer bal damlarım
kuş danesine aç, ben bir zeytine doyarım
gitme
yeşilim, beyazım, kara ormanım
katran bulanır suyuna
arı ve pür ve o dirlikli sabahlar gibi
bulanmadan akamazsın
gitme
nar olur patlarım, güneşin ağzında
bir sana sakınırım
bulut ipliği dökülür başına
ben usul usul içime yağarım
.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/983950/gitme.html>

Kaç gökyüzü kaldı ardımızda

.
yakıyorum kelimeleri bir bir
ormanlar ısınmıyor içimde
nasıl bir şey senin yoksulluğun
beklemelerin nasıl, ya gitmelerin
kiraz çiçeklerini öpmek gibi eğilip
kanatmadan dudaklarını

bir damla suymuşum da yangının ortasında unutulmuş
içine bütün denizleri yutmuş
karaymışım da, önce ellerim uyanmış duaya
sonra gözlerimi bulmuşum

geceyi çatlatıyor bu siyah,
dokunuyorum aramızdaki sessizliğe
sanki yüzyıllardır uykusuzum

kilitliyorum kapımı, sokağa uzun bir yalnızlık koyup
düş defterim cam kenarı süsü
seni de düşündürmüyor mu bazen
kaçmak buralardan, kuşları çocuklara bırakıp

nasıl bi şey, varıp varıp oraya çok gerisinde kalmak kendinin
senin içinden geçmek dokunmadan, yağmuruna ıslanmadan
öpüşmeden sevişmek gibi
kaç gökyüzü kaldı ardımızda
kaç katlanabiliyor en fazla insan acıdan
dağları bi paçavra ediyorsa rüzgar
ben ne diye dik tutarım boynumu

senindir sevgilim; evim, ülkem bildiğim ve bütün sessizliğim
neşem, üzümü çok sevmem de senin
yaza çıplak ayaklarımı soktuğum o su sesleri
mavinin tüm tonları senin, kulağımdan hiç gitmeyen
annemin sabah türküleri, ardında bakakaldığım tüm gidenler
senindir bundan böyle ne varsa benim olarak bildiğim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/984474/kac-gokyuzu-kaldi-ardimizda.html>

Razı

.
karanlığa pay ediyorum gözlerimi
sesimi atıp kaçarken kuyuya
bin kere amin; her adın geçtiğinde aklımdan

her şey eskiyor evet
gencecik güneş tepede, billur bardaklarda çay
babamın sesi telefonda
zaman beklememeyi öğretiyor insana

bir karanfil kıpırtısı içimiz
sen çocuk, hayatın sağ tarafından başla her gün uyanmaya
bundanmış meğer lavanta keseleri çekmecelerde
teslimiyetmiş annemin beyaz yemenisi
bilemedim
dosdoğru geçmeyi aranızdan

aynı özü bağardı kabahat, su aynı kanı kustu
şarap yıkadı günahlarımızın kirini
öyle güzelsin ki bunca telaşın içinde
bir lokmayaymış açlığım, susuzluğum bir damlaya
sen sağ ol içinmiş ölmelerim
ölmelerim en kolay

razıyım evet
göğsünün tuzuna bulanıp
bir ormana gönüllü yağmaya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/986734/razi.html>

Azar azar içiyorum susuzluğum seni

.
bir bulut düşer içine şimdi salına salına
aynı şarkıyı ağlarsın
aynı yol düşer kapına
aynı adrestesindir de bi türlü bulunamazsın

bir rüzgar seç boynuna
ben her sabah öyle yapıyorum
kalbimin güney kapısı
tüm düzlüklere yokuş konduruyor kalbim
tuz kanıyor, can eğiliyor toprağa hey
çelik bükülüyor acıdan

duyuyor musun sesini başım omzuna düşerken
ve ellerimin kaynayan gürültüsü avuçlarında
kuşları ağızlarından öpmeye benziyor hayat

bir şarkının eğimi yüzümüze düşen
kaldırıp serçe parmağını şuraya konman mesela
bir yol seç kendine
ben her sabah öyle yapıyorum
darmadağın ve unutulmuş bir anıyı
aynı yerinden kaldırıyorum

gözlerimin dizinde dursaydı o aynı karanlık
ışıldayarak
kendimi söndürseydim nefesinle
içimi bir aşk üfleseydi ve yansaydım yine
çok ağır bir yaralanma halinden hafifçe geçip
tanıdık bir intihara dursaydım aynı köprüde
.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/988293/azar-azar-iciyorum-susuzlugum-seni.html>

Tuz, su, yara

.
maviyim sanarak yürüdüm onca yol
ayaklarım zehirli baldırandı
suydu özlediğim ilkin
aklım çöl,
özendiğim dağdı
adım kendini kurtarıp karasından
apaçık bir göğün yüzüne yazdı

sen oyalanıyordun, kafeslerinde tutsak zamanın
sarı sandıklarda sıra bekliyordu
gelin kızın yazması, acıydı ağzı yaranın
tuz; suya varana kadardı

bundan sonra senindi yol
tırmanıp düştüğün o uçurumun koynu senin
katlayıp koyduğun gün ışıkları
sancısıydın bundan böyle bütün doğumların

her acı onu çoğaltandan büyüdü
sağaltılan ve seyreltilen bütün acılar gibi
bazen ölmeye ne çok ihtiyacımız vardı
.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/989224/tuz-su-yara.html>

Dönüş yolu

.
bir yorgun kuş çiz omzuma
uyusun
arada kanatlasın beni, kaldırsın
bazen ben ona gökyüzü
denizi buruşturup atalım kimi
çöl upuzun uzansın bazı
bir çiçeği ağlayayım uzun, dağınık ve evsiz
o an için bir tek ,çok yol geleyim

içimden kazınan o körpe karanlık
ve dili mahrem bir yalnızlık yeri
o kuşun sırtına yüklenip kendimi
geçivereyim şu kalabalık kafes üzerinden
dudağında gül kanayan kadınları görüp
sileyim bulut pamuklarıyla.
seni hemencecik bileyim
Mart buzundan yükselen uçurum
ve Ağustos gölgelerini tırmanan güneş yakınımda
bu bir armağan.

ağlamak; gül bebeklere
ölü babalarının başında taşın ağırlığınca duran

bir yorgun kuş çiz omzuma
gözleri bir çiçek sessizliği
rüzgar yalayan atlar ve kımıldanan yeşil çimenlerin diyarından
alıp getirsin senden beni

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/991017/donus-yolu.html>

Bir bulut makası

.
bir bulut makası kesti güzel saçlarımı
ıslık geçirdi boynuma canı sıkılan zaman
çaldı sözümü sazımı
karanfil kuytusunda uyku perisi
gözden geçirirken kalbimi o kutsal güneş
yanmaya vakit yok, yakmaya ateş

bayım, sol yanınıza alır mısınız beni
buğday tanesidir ellerim, en beyaz
çöl kumu ağzımın içi, öpsen öyle sıcak
sol omzuna yasla susku ve güzellik içinde

hala ruhunu traşlıyor bazı ölümlüler
ve gözleri alınının ortasında iki bıçak
çarpıp dağılıyor bulut, göğsünde kadının
sırılsıklam iniyor gece

tanıdım; dilime kement atan o yürekli sözcüğü
aşk, yavaşla üzerimden çekerken ayıbını
eğil kulağına bir şey söyleyeyim
bir bulut makası kesti saçlarımı, çok acıdı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/992483/bir-bulut-makasi.html>

Zaman oyuğu

.
su verilmemiş gözlerindeki bıçağa
ay ışığı o ipek karanlık, dökülen ve susayan kendi çölüne
okyanusun karnını okşayan aynı mavi

bu boşluk içimde çok yer kaplıyor
kızgınlığı gecenin, göğün özünden damlayan ağzımızın toprağına

evrenin çanağı çatlayan ve dağılan, kendi kanına düşman yürüyen
düşü gerçeğe çatan çocuklar.

bir halkın susuşu bu dağlarda, kıyamet kokusu elleri
devrilen gölgeler içinde
yanan ve yaşamaktan korkan.

bir yorgan, ağırlığınca atlas
gümüş kaplı sözcük pası, dilimizin ovasında
kullanılmayan merhamet yorgunu hayatlar

bu kalın kin duvarını, ağır mı ağır koyu bir yalnızlıkla
sokaklara dayadım acı bir soğuk için
ısıtıyorum adınla kanımı

[italik] kimin ellerinden döndü uzaklığın
kırıldı güneşin kemiği, içimde battı [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/994488/zaman-oyugu.html>

Kuşatma

.
kabına sığmadı kırçıl mavi, nehri yutkundu durdu
Süphan'ın karlı saçlarından süzöldü gün
tüm zehrini yüzüme vurdu
mavi; ne yumuşak, sıcak ne aydınlık
sesi dağıldı aynada, ayna kendini gördü

ey can;
içimde kıpırdayan bu kuyu
özünü akıttı geldi

dağılan ellerin saçlarımda,
öyle gerçek
çivit mavi, ipek mavi, göğünü sırtında taşıdı geldi

tozunu döktüğü yerden kaldırdı zaman
ayak izini alnımızın bahçesine bıraktı
tanıdık çok sonra, kendimizi rast geldiğimiz
ney'ine dokundu üstat, bir nefeste geçti evreni

ey yar;
yarım kalmış ne varsa ekle kendini
sevgili kalbini ,
kar yeryüzü toprağına
sefası olsun ölümün

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/999561/kusatma.html>

İs

.
akıp geçiyorum içinden
değmeden toprağına
ters çeviriyorum göğü,
geçirip sırtına bir mavi hırka

bırakmadım kalemi, ağaca inat
ve sözcükleri
aklımdan deniz tuttum, bilemedin

yorgun sesi gecenin inleyen avuçlarımda
şehirden bir yalnızlık geçti
balkonumda o sıcak yaz akşamı dinlenirken

bir çay içimi kadar onca dostluk
bir yatağı eşitçe paylaşarak belki
bir aşkı üleştik

güzel kadınlar güzel severmiş,
çirkin adamlar daha güzel
ve tüm ayrılıklar bir siyah dantel

örtündüm çıplağımı sevgilim
önce gülüşümü
görmesinler, sen de bilme
yanarak ölmek gibi sevdiğimi seni

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1000697/is.html>

Gökyüzü elinden alınmış uçurtma yalnızlığı

.
her şey senin ağzına bakıyordu
gecenin yıldız tozu ve bir mağara örtüsü sarıyordu omuzlarımı
ağrısı çok bir gül, dökülmeden az evveldi, durmuş ağzına bakıyordu
yapayalnız bir uyku dikilmişti karşıma, üşümeyişim upuzun
toprağın kızgın kumu gibi, oturmuş ayaklarımı ovuyordu taşlar
dibe batarken son nefeste uzanıp ağzını yakaladım, bir nefes
öpmek kusursuz bir düzende işledi nakışını

her şey senin ağzına bakıyordu
uyuşmuştu dünya ağzının kenarında
kırılmış bir suya gölge bırakıyordu avuçlarım
korku; kumral kedi, kıvrılmış çaresizliğini
şehir bir kibritin ucunda sallanıyordu

bu dönüşümsüz yara,
kesip atabilsem kangren aklımı
oturup ağzını izlemesem hani

kasığımda ince bir tül yırtılmıştı
ve hala aynı yarayı kanıyordum
sen aynı şehirden bir yabancı gibi geçerken
yüzün herhangi biriydi, duruyordu akşam boyu
ama ağzın tam da bildiğim gibi mor sümbül keşiği
gözlerimin önünde çığlık çığlık yanıyordu

duvarlardı sırtıma yaslanan
ve hayat hala büyükleniyordu.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1002528/gokyuzu-elinden-alinmis-ucurtma-yalnizligi.html>

Söz yağmura yağdı

.
sırtımdaymış, okşayınca bildim kanatlarım
özgürlüğüm bir kuş, vurulmuş ağzından
annemi alıp hızlandırmış zaman

gel de bilme kaç yaşındaydın doğduğunda
gökyüzünce ağlamış yüzünün ovasına bulutlar
sus,
kelimelerin altında bir büyük yorgunluk

biraz burada bekleyelim sessiz
çekip ağzımızın ipliğini bir küflü uykudan

zamana ağır geldi insan eti
kaldıramadı
yükü yüklenmeden omuzlarına
düştü yazı
söz yağmura yağdı

altımdan dünyayı aldılar
kağıttan korkuları bindirip denizlere
bir buzlu şarkı şakağımı yaktı

ellerinmiş, bildim dokununca
yalnızlığımı
.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1019224/soz-yagmura-yagdi.html>

Türküler içinde acı mavi

.
sen, kanımın geçtiği yer
bul en çıplığını sözlerimin
düş kurmaya gitmiş çocuklar salıncak ülkesine
yerini kimseye deme
bu yeşil su gözlerimi acıtan,
ve kardeşliği gece ile sessizliğin
kanlı kaktüs uçuşmuş pencerenize
uyurken en fenasını dünya denkleminin

ipek rüzgar sürülmüş alınına
ellerin, kalbimin kıyıları sevgilim
bir bulutu tamire çıkmış işsizin biri
kaldırım kuşları uyku topluyor cadde boyu
yaslandıkça yorgunluğu düşüyor ömrümün
omuzlarına
uçurum açmışlar koynuna ölümün
düşmeyelim

bu yazgı, bu ağıt, bu dağların ateşli haykırışı
başımıza yaslanan bu ağırlı bekleyiş
gökte yer aç gülümsemene

inıyor türküler içinde acı mavi
yine şen olasın Halep !
avluda çıplak ayaklı çocuk sesi
gitmiyor ne yaptılarsa
karanlık gelip örtene dek üstlerini

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1021093/turkuler-icinde-aci-mavi.html>

Ey dost

.
cümlemi sar dilediğin kelama dost,
sırtlan ömrümü ömrüne
yer su, gök bulut, geçiyoruz ıslık bitimince
kanatlarımız vurup birbirine rüzgar eder beraber
incinmesin ellerin; avuçlarımda misafir, ey dost

yağmuruma vur kendini, göğüm göğündür
özlemin kav'ında yanan kavrulan, dökülüp dağılan
nar ki nar'ı canımı dağlar uzaksan
üzüm gibi üzülüp şarap ettim ruhumu, darsan,
dargınsan
iki dağın arası bir ince yol, giderim
ardımdaysan

dost,
gecenin kumu iner, bu bendeki çöl isyanı
sesin derim; bir uçurum boyu, söylenmeye
suya vurup başımı, düşerim

ey güzel yaram sen söyle
nasıl da güzel dost eliyle sarınmak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1023422/ey-dost.html>

nefs-i müdafaa

.
aklım bir koyu orman
orada her şey seni düşünmeye kesilir
ipek bir yağmur kırışır yüzünde sanki şehrin

kapının biri, soğuk duvarın ardında, açıp ağzını bekler
ayaklarım değer, Çınarcık'ta sahil kasabasında suya

böyle kaç telaşın ipini çektim ağır ağır
topladım ne çok, dağıtmadan kendi yükümden
bi yerden beni seslendiler, duymadım
bi yerde unuttular
kaldırıp parmağımı kendimden söz aldım

neden aynı yerinden katlanırmış acılar
ve ruhlar, ütü sü bozulmadan taşıdığımız
bin uykuya okuyorum duamı

sevgilim; üflesem dağılmıyor
aramızdaki bu çok konuşan kalabalık,
yalnızlığın çığırtnkan sesi
ah annem; beyaz sabun kokusu
kimin atlası bu sırtımda,
kimin kuyusu ,bağırđığım karanlığına

hangi kente gitsem sevgilim
yorgun bir savaş sesi iniyor geceleri
yavrusuz analar kıvrılıyor uykuma
avuçlarımı sıkıyor ölü bir çocuğun bilyesi
ve en çok böyle zamanlarda utanıyorum birini özlemekten
ve söylemek;
ve koca bir çığlık olmak geçiyor içimden
sallayıp, dağıtmak evlerinizi

dünya ağır bir uykuya
yaşamak; nefs-i müdafaa
beni neyin kavgasında düşürdün anne
hala acıyor kalbim, elimi uzattığım bulutlar darmadağın
yağıyorum; saydam, ince bir akşama

.
Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1025440/nefs-i-mudafaa.html>

üşümeye duran

.
öyle ki seninle arama sessizlik bile girmesin
kes zamanın kanatlarını, düşür avuçlarıma
talan sözün tarlası
bir silah sesi şakağımızda, tetiği çeker gibi hep aynı acı

hangi saçak saklayabilir bundan böyle
ıslanan onurumuzu, ne kadar sokulsak birbirimize
hiçbir karanlık susturamadı dağılmış ağzımızı
kaldık öylece
gömleğimizde yarım kalmış sigara tadı

yüzün sevgilim yüzün
yeşil bir elma büyür gibi orada
gökyüzünü inerken dudakların
bir buluta kesilir,
hep aynı karanlığı uğurlarım

ve koca dünyayı tek başına uyandırırım her sabah
gözlerine bakarak
kasığımda kırmızı lale titremesi, yanarım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1027386/usumeye-duran.html>

gecip giderken selam olsun

.
gökkalemi ile çizildi zaman
bir mavi kucakta,
bir düşevinde
ardımıza anılar bırakarak

kaç kuşa özgürlük taktılar, unuttu uçmayı
aramıza çok şehirler girdi, çok caddeler
içinin karanlığını sokağa kusan evler
kalındı dünyanın kitabı, oysa okumanız vardı

camdan bir laleydi zaman
büyükler öyle söyler
yerle gök arası
meltem dokundu ona yağmur elleriyle
ne kolaydı kırılması

bir tatlı muhabbet ağzımızın içi
bu varsıl düzende
geciktin ,o çok planlı rastlantıya
burası ne böldü bizi ne tamamladı

ve usta cerrah dokundu sol yanımıza
ne kederli bi geçiştii
bir zerreydi yolculuğun başı

bu uçmak, bu konmak
bu çarpışmadan vurulmak ölüme
ah ki susmak en acısı
bin katmerli yeryüzü beşiği, serilmişiz, uyanık gibi uyuruz yüzyıllar
bak bütün bahçeler örtmüş kapısını
dili kilit, gülsuyu dağıtılan avuçlar
kış düşmüş damın birinden
uzağımıza durmuş
süt buğusu kazıdığımız , dokuz taş oynadığımız
ceviz taşıdığımız birbirimize dallarından
göğüne yüzümüzü gömdüğümüz yazlar

alnımda o çok sevdiğim yara
gezdirdi beni
taşıyamadım,
bıraktığı dal çok ağırdı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1028553/gecip-giderken-selam-olsun.html>

gidenler çok kıymetli yalnızlıklar bırakır

.
ağrır ağzımın içinde avazım
kenti bombalamaya iner insan sesi gece yarısı
uzun bir türküyü ter içinde geçerim, acı bitmez
*yurdum ne kadar benzedin giderek büyüyen yaraya
göğü indirdim içime de mavi yetmez

gece: kanayıp, köpüren deniz
ve önceden öpülen yerlerimiz
şimdi tuz içinde sessiz
bir uykuyu yırtıp koymuşlar başucuna
zaman içinden geçmez

oğlum, kaldır yoldan çocukluğunu
elma ağacının gölgesi düşmüyor yüzümüze artık

avucuma bıraktığın gül, kum gibi sızlar
kapıların önünde delik deşik sohbetler
kaldırıp başımı göğe baksam bir kuş düşecek sanırım

*Hilmi Yavuz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1037839/gidenler-cok-kiymetli-yalnizliklar-birakir.html>

deyip geçelim

.
kuş topluyor dudaklarım
ölüm, kuyusunu kazarken içimize
bir mavi yolculuk
bir tılsımlı geçiş
dinlediğin bir başkası,
söz; kendi kuyusunda boğulan
su önce kendini yıkadı.
savaşçıdır hayat, durmaya tövbelidir
her yanı bela, destursuz gece
ağzının kemiğinde, dilin ladesdir
her şey aklında, kalbin uçurum kenarı
ekmeğin tuza sevdalı, çoğalttıkların bir bir eksiktir
bir sarı keder düşer gibi yere
ağrıyor ayak parmaklarım
sızısı güneşin yüzünde, kırılan dalı bir ormanın
batıyor içime

kadife sesli yağmurlarda bin ağıt
kanadıkça yeşerdi ülkemin toprağı
kıyılarımızdan başladılar vurmaya
derinlerimiz maviydi
gidenler, gelenlere yer açtı
kerpeten açarken karanlığın gözünü
görmek körlere kaldı
sanki bilinse çözülecekti dünyanın tüm derdi
şu annemin kızlık soyadı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1044807/deyip-gecelim.html>

demir sızısı

.
dal kırıldı, koptu can
bir orman, yeşili yıkadı attı suya
kendimi bulup getirdim ki gökyüzüm dağlanmıştı defalarca
sonsuzumu şuraya koydum, öncemi şuraya
tasımı tarağımı, yolumu yatağımı
derdimin yanına uzandım kaldım

yine yağmur kuşları yine sonbahar
hay dilimin köprüsü kırıl orta yerinden
sözü ateşe verdim.

kim dinler bundan sonra zamanın dilini
çözdüm, yeniden bağla ellerimi
boynunun rüzgarına
ah üşümek ne iyi gelir orada, ölmek ne iyi

cam vurdu taşını başa
tuz buz zaman, kanım zehir
yutağımda bir demir sızılıyor yağmurda

takıldım ama düşmedim henüz
yorganımı çekip aldı gece
çıplaktı uyku, uykusuzluk diri
öptüm alnındaki gülleri

uyu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1045643/demir-sizisi.html>

Maviyi intihara sürüklüyor

.
adım üşür başka dudaklarda,
sesim düşer parçalanır, intiharım yetişmesin
içindeki uçurumu daha yükseğe kaldır.

kabımın içinde aynı yağmur
aynı bulut dövünür avuçlarımda
suçsuz bir geceyi alnından öpüp uykuya yatmak gibi
uyanmak bazen ne ağır

kırmızı kocaman bir gülümseyiş koydun aklıma
bir sıcak çay buğusu, bir zarfın yalnızlığa açılan sesi
içimi köpürüp çoğaltan bir rüzgar koydun hep dağıma
dağım; adım adım ufalandı
zaman bir şeyler bıraktı belki yerine, çalarken hayatını

sevgili! ekmeği bile öptün ya koymadan alnına
gecikmiş kahvaltılar kadar keyfi yerinde o el değmemiş gülüşün
bir jilet kesimi olup yırtıldı ya yüzünde
üzümler bile yetiyor artık döndürmek için başımı

maviyi intihara sürüklüyor gözlerin.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1047349/maviyi-intihara-surukluyor.html>

Sırra kadem

.
ormanı çiğneyip tükürmüşler kenara
kenara; bağındaki yangınları döküp gitmişler
gitmişler hiç bulunmayacak gibi
buzu susturup, tuzu kurutup
ateşi üfleyip korkunun dağlarına
gözlerinde ölü menekşelerle gitmişler

dünyanın yaramadım işine
dedi sustu çocuk, diz kıvırdı kapı eşiğine
oyuncağını uzattı gölgesinden
kapılar yapmışlar beklemeye, dönmemeye, gitmeye

nasıl uykusuzdu pencereler günün koynunda
ağrılı sabahlara uzun uzun esnemişler
yalnızlık kibrit alevinde büyümüş büyümüş
avuçları hep okyanus serinliği
dilini döndürüp sokmuş geriye
söz ; yutkunmuş kendini, sessizliği öğürmüş

masalları yaz yeniden hadi
gök; duvarından sızdı girdi içine
dünya; dar, uzun, bazen gri
sen kalbince genişle

yoruldum taşımaktan çocukluğumu yanımda
ve annemin gözlerini
ıslığı dudaklarımda
aşkını evimin kalbinde
göğü elinde gezmekten ağrıyor dizlerim
beni biraz tutar mısın hemen dönerim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1050342/sirra-kadem.html>

Mavi pantolonlu bulut

.
kapa beni yaralarının üzerine
ömrünün en incinen yerlerine
dudağım dokunsun aklının odalarına
makas getir, kes saçlarımı ucundan
annem görmesin.

korkar mısın beni kendine
çığığımdan tutunup genişlersin belki
ağızına doğru dünyanın
görürsün kaç kulaçtı denizin aslında
tırmanamadığın o boşluğun boyunu
şaşarsın , susarsın, büyürsün belki çocukluğunda
deneyelim mi

kulaklarımıza kiraz takıp fotoğraf çektirelim
hep o uzağa bakan yüzler gibi
olmayalım unutululardan
belki biri yeniden sever bizi

ağızımın aralık kapısından kaçiveren ismin
ismin; ölçümsüz çiçekler gibi
açılıyor göğsümün mevsisine
bi hayat daha çek şurdan, şansına ne çıkarsa
mavi pantolonlu bi bulut çocukluğum, gelsin geri.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1062106/mavi-pantolonlu-bulut.html>

Çölümün kızıl kumu

.
içimin acı suyu
derinimde inleyen , daralan kuyu
kimselerde bıraktığım iğne oyalı zaman
geri saydım kendimden beri
yine sana geldim.

boynumun hamallığı gözlerinin ağırlığı
içimi yere koydum , kaçtım
bundandı arkaya bakma telaşı
biliyorum hiçbir yaz koyamaz yerine aynı güneşi
aynı yağmurlar inemez alnıma
unuttuklarım, hatırlatamaz bana kendimi
şimdi nereye yazsam duyulmaz sesim
zamanın kestiği yerler acımaz
ölüm sanki yalnız başkasına
çöl kumundan dağ yapılmaz.

öğrendim; denizin yalnızlığını
mavinin dağılan mürekkebinin
uçucu, parlak ve saydam
konan ve havalanan zaman
ve başkasının sırtında özgürlediğim kanatlar
koyu bir yakuttu, içtim suyu
ateşi koydum ellerinin yerine
uzağında ısındım, üşüdüm
paslı bir geceye değdi dilim
kaç zehirli kelime yutkundum.

her şey nasılda düzenli, kesintisiz
yeniden gündüz, yeniden gece
yine kaldırım yolcuları azalan ve çoğalan sessizliği ile şehir
penceremin dibinde

al bu dudağımın mührüdür ,
öpülecek mektuplar kalmadı çünkü
eskimeyen bir şey kalmadı
kımıldamadan duruyor rüzgara
çölümün kızıl kumu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1063211/columun-kizil-kumi.html>

Kan ve yalan

.
senin yorgun parmaklarından geçtim,
sesinin yalnızlığından,
esmer sakallarının diken bahçesinden geçtim, tüm güller kanadı
zamanın korku tüneli
çılgılığım capcanlı avuçlarımda
geri koyun boğazıma, sesim büyük korkum benim.

şimdi oradan bir koyu bulut koy göğe
ben sana buradan bir adım yol
sağanak ellerin, hissediyorum
ceplerine sığmaması ondan

kıvranan bir yaz gecesi gibi
koynumda bıraktığın
bu taş
bu ses
bu sus
çok ağır
kan ve yalan
şarabın bardakta boğulma telaşı
çatalın ucunda uzanan o son,
o en tatlı, en vazgeçilmez parça
yüzüme aniden vuran,
nereden geldiğini kestiremediğim güneş parçası
cebimi nereye saklasam bulan ellerim ey!

dilimin asma kilidi düşer bazen
yıldırım vurur alınımın ovasına
omuzumu ovan eller ararım.

o çok güzel kadınların çok güzel evleri gibi
yalan bir gülümseme ile boyalı bi caddeden, geçen şehre bakarım

bir şey, ne olduğunu bilmediğim bir şey
unuttuğum ardımda
içimde ağırlaşan bu boşluk
tenimi inciten karanlığı gecenin

yine bahardan kesin ellerimi
kaldırın, göğsüme oturmuş yağmuru
suskunun kemendini çözün
saçlarım bir avuç özlem çiçeği

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1070608/kan-ve-yalan.html>

Tin

.
cam'dan bir gül doğranır
gecenin sessizliğine
çocukluğum her dem anne karşılaşması

yüzünü buluyorum dil yordamı
kimse daha yakın değilken
içindeki yalnızlık kadar kendine
ay kurşun
ay zulüm
gecenin aynası
arkamda kalanların.

ölüm; unutulmanın kutsal evi
sende büyür sonsuzluğun saçları
ilahi iktidar
nurlarına örtü, sırlarına kapı
sarındığım efsunlu şifadır

can'dan bir gül doğranır
gecenin sessizliğine
tin
ah o perde aralanınca,
koyu damga alınımızdan vuran
ve yazın serin şerbeti yudumlanan
sonlanır.

.
Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1084471/tin.html>

Dişil Ayna

.
gibi geçiyor boğazımızdan hayat denilen hava
görüyorum, karnı aç ekmek fırınları
yüzü asık lunapark çocukları
üstü başı düzenli, içi darmadağınık
insan kırıntıları
toplayıp yerden kimse almıyor sizi

gibi esiyor iki taraflı her yanım cereyan
bomboş ve üst üste üşüme konakları
sıramı devralan yalnızlık, kimden satın aldın
kime sattın
kuş tüyü uykularını

dağını mühürleyen rüzgar
beklemediğin anda getirir yakınına
uzağına sürülenleri
gibi solursun gökyüzünden payına düşen
her neyse
hayat; bir resme uzun süre bakma serüveni

kelimenin kuyusunu kazanlar denizleriniz bir rahat mavi,
diliniz kemirgen
sıtma kuşları hem bu başınıza üşüşen
yeriniz iyi

gibi geçiyordum uğradım yokluğunuza
kırılğanlığı kalmadı, kırıldı dişil ayna
.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1090765/disil-ayna.html>

yağmurun belleği

.
kendine çevir kelimelerin okunu
önce kendini yarala, kendini vur
kendi zamanını taşı
kendi kuyunda soluklan
bembeyaz üşür ,tırmanmaya başladıkça
içindeki sur
yakutunu ver can pahasına
üzümünü ezdir kalbinden evvel
önce kirpiğini kanat ağlamak için
biliyorum canın çok acıyacak
ölümü en çok bu durduracak.
yaklaştıkça çarpışan kentin evleri
nefesimizdeki beton
ısıtmıyor ötekini
şehrin ağrısında payın var
çiçeğin boyun büküşünde
avuçlarımızda daralan koridor
böyle yaşanmıyor
su, ilmeğini geçirmiş boynumuza
her şey git gide çöle dönerken
uykunun yapayalnız gürültüsü uyutmuyor
taşların dilinden öğrendim sessizliği
kapıları kendime çevirdim
üşüdükçe değişmedim hiçbir şeye
sıcacığın emniyetini
o görüyor, duyuyor, izliyor
caddeler boyu
hiçbir şey silemiyor
yağmurun belleğini
.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1097941/yagmurun-bellegi.html>

Zamanın değdiği yerlerden

.
sözümü al suya ser artık, öyle yorgunum
iç çekişlerinden kiminin
ve çekmece gürültüsünden
doğduğumdan daha yaşıyım ve doğduğum şehirden
gücümü al ver rüzgarın eline
öyle yorgunum sallanmadan devrilmekten.

yine de konuşalım aramızdaki uçurumu,
ellerin hüznünü
zamanın imkansızlığını, bir oda uzağımken

kaç resme daha gülerek bakarız kim bilir
kaç an daha sığar çerçeveye
güneşı sırtlanıp yürürüz güne

yaramı al tuza ser şimdi
kalbimin gülü düştü, öyle yorgunum
annem hala beni yollar çocukluk düşlerime erkenden

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1116610/zamanin-degdigi-yerlerden.html>

Saygımdan

.
gökyüzü yazıyorum durup dinlenmeden kendime
belki yaralardır iyi eden insanı
anladım avuçlayınca kalbini toprağın

kaç dilsiz benim şu suskunluğum,
yağmursuzluğum
düşünür müydün küçükken sen de
büyüyünce unutacağını ellerinin yerini

konarız, geçeriz
çoğalırız ve nihayet bir yalnız yolculuk
nehri kalbinde açan nilüfer ise göğsün
değince dağın ayakları halkalanan suya
büyüyüp döner içine hayat
dinmez sızın
içindeki uçurumları bir bir başkasına açarak

kanını basınca tuzuna teninin
etin ağrır, özlersin
bir yorgun kavga gülüşün dudaklarında
kılıfımı bedenimden çıkarın
bir nefesin sonunda, dağılırsın
aynasında suretimin
ben ki gökyüzüne saygımdan
yağmurda önümü iliklerim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1123095/saygimdan.html>

Kimsenin kırmızı yağmuru yok diye

.
kimsenin kırmızı yağmuru yok
göğsümü kanadından tutmayın, kırılır
yağmur suyu ile tarardı annem saçlarımı
bundan bulut kokar ağzım
kimsenin geçmişi yok gününe dokunmayan
uzaklara deniz çizdim derin
alıp kendi koyuluğumdan.

bekledim, bekliyorum suya değsin ayaklarım
mevsimleri açtım ortasından
kimsenin kırmızı yağmuru yok diye
gül kestim bahçenize
solmadan

kalmış babamın bıyıklarında gördüm
edilmemiş tebessümler
gibi gelirdi annem mutfaktan
iyi ki uzanamaz çocukluğun raflarına
büyükler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1126315/kimsenin-kirmizi-yagmuru-yok-diye.html>

Zor ki zor

.
bir denizi başlatmalı şimdi
uzak cennet hikayelerinden
dudağımdayken mührü zamanın,
güneşi söndürmüşler yüzümde
masamda biri dirseğini unutmuş
ağlarsa, dili tutulur dünyanın
yazısı ortasından sökülmüş kadın.

kalbimin uçurtması, göğünüze takılmış beyim
şu dağı biraz yana kaydırsanız
olacak aslında her şey tastamam
sandalyeye çıkıp şu bulutları da ayarlasanız
ellerim size küçük gelir beyim
öfkeli sözcüklerinizi söndürecek başka yer lazım
kendi ederimi bulmak için ne çok şey harcadım
anladım ki gerçek; yalanın yanına yakışan bir süs bitkisi olarak ölecek

o kurşuna bir savaş başlatmalı
çocuklara büyük gelen acılar,
büyüklere masal
burası tahmininizden zor beyim
zorlamayın
.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1130450/zor-ki-zor.html>

Yarama iyi bak

.
ne تنها yer burası
kaya ile denizin birbirine yapışıp durmaktan sıkıldığı
sesi, etimizi kemiren
ardıç kokuları, bal ve akik
hala bilmediği şeyler var
upuzun yalnızlığında insanın
kar serçeleri de öldüler
soba üstü kestaneler, dantel örtüler
sokağın topaç sesi çoktan gittiler
ne yorgun yer burası

otların üstünde biriken billur damlalar
toplayıp durur her sabah sözü, sesi, ayazı
hepimizin sırtında karınca telaşı
turnalar bizi vurdu, masalar bizi kurdu
suların en berrağından bizden önce geçti zaman
aksöğütlerin hani yüzünü pür sulara koyduğu

bu sonsuz unutuş, bu kayıtsız ve derin uyku
varlığın ispatına uydurulmuş bi tantana ki
kendi kuyunu sevdiklerine kazdıran
ne zalim yer burası

yanmış kuru ot kokusu, göğün aralanan kapısı, begonviller
kendin dediğin bir başkasında açılan yara
yarama iyi bak, kabuğundan ayırma
bu yağmur sessiz,
benden akanları yıkamaya yetmiyor
bir başka yere taşıyor içimde nehirler
ne uğultulu yer burası

bir türkünün dizine çökmüş ağlama sesi
insan; kendini neyle değiştirebilir bundan sonra
nasıl temize çekebilir, göğün, yerin, toprağın
yüz çevirdiği suretini
ne fani yer burası

yokluk, bu korku ne
hiçten geldiğini unutup
sığındığın gökevi, ayağına değen örtü
üstünü örtecek gün gelip zaman
sayılı yer burası

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1142544/yarama-iyi-bak.html>

artı eksi

.
gülü emziriyorum düşümde
göğsümün sonsuz bahçesinde
seni kaybetmişim de biri bulup getirmiş gibi
mutlu bir ağızım var
iki yana açılmış
kapanmıyor ağızımın kapısı

beni kanatanları bir bir bulup
sarmışım yaralarını
öpmüşüm topuklarından yolumda yürüyenlerin
dikenlerini sayıyorum kalbime batanların
kekemeymiş sözüm,
sesim konuşkan
dağları ayağımin altındaymış dünyanın
dünya; bastığın toprak kadar
ah dilimin kilidi
pas tutmuş, söylemeden

düşümde de kırıldı bahçeler,
dağıldı gökevi
eliniz ne uzun
ne güçlü nefesiniz, yıldızlar söndü
yeryüzü uyudu.
.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1146006/arti-eksi.html>

gölün acısı

.
nasıl iyi edeyim başkasının yarasını ,bu kadar kanarken
kalbimden gül düştü duyurmadan kırıldığını
sağ salim geçerken ezberlenmiş yollardan
büyümek başa bela, ne kadar da öğrensen
gül, ah sızlayan gül başka avuçlarda
söyle yumuşaklığını kim aldı
ve soylu ve mağrur, gururlu
bir veda sesiydi yağmur aslında göğün mırıldandığı

parlayan ,sönen o kırırtılı dansı yıldızların
ki gözlerinin karanlık bahçesinde gezinen uyku zamanları
söylenmeden yutulmuş onca heba sözcüktür
yakılan her ağıt
saçlarımdan başlayın beni öldürmeye
duyduğum acı yırtıyor kulaklarımı

adımların ,uzaklaşan gecemden
dönüş yolunu bulamaz artık ne kadar iz sürsen
gül, ah yağmalanmış gül
söyle kimdir dikeninin acısına ortak
ortada kalan kanının tortusu
silinmiyor ellerimden

yanabildiğin kadar ateşsin aslında
akabildiğin kadar su
gidebildiğin kadar yolsun
kalabildiğin kadar yaşam
söyledikçe söz olur ağzın
ağzın ; havalanan kuş olsun dallarıma
kimıldamam.
bin adım gitsem, dursam yüz bin yıl
geçerken alsam pencerenizden acısını özlemin
büyümek toplamış bütün şekerleri
hala çocuğuyum kendimin.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1148401/gulun-acisi.html>

Bu yalnızlık tek kişinin işi değil

.
seni sevmek adlı bir ülkeden geliyorum sevgilim
orada cam kırıklarından kalp yapıyorlar ve suluyorlar rüzgar sesi ile
kuş diyorlar omuzlarına kadınların,
ve adamların yalnız bakan gözlerine
bir şeyi unutmaya gidiyorum
dönüyorum sonra hatırlayıp her şeyi
bunca ıslık diyorum, harcanmaz sadece ıssız bir yol için
bu yalnızlık tek kişinin işi değil.
bir çiçeğe açıyorum yüzünü,
sokak satıcılarının dilinden istiyorum bazen
beni hiç anlamasınlar için
yaslandığı duvarları taşır sonradan insan
bundan yavaşlar, bundan aksar
sözün emniyeti düşer dudaktan
gülümseyişini giyince yüzün
çok uzak dediğimiz şey
avucumuzda ışıldayan ayna
sırrı kalmaz içine tuttukça
bundan ötesini var sen düşün var sen anla
.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1166195/bu-yalnizlik-tek-kisinin-isi-degil.html>

Direnç

.
içimin kapıları uzağa açılıyor
evlerin kirli yalnızlığından
daha uzağa çoğalıyor sesler
kimse kimsenin gömüsüne kürek sallamadan
başını bekliyor toprağının

bir yakamoza deniz olup seriliyorum
ömrümün kitabını açıp gitmişim gibi önüne
yaşım yarım kalmış

ağzımın uyuşan dili, gecenin zehri
ki gece; ağırlaşan hayvan uykusu
başı hep omzumda
dirimin çürüyen eti
direnemiyor sıcaklığınıza

bir yabancı olup kıyısına sığındığım
bu ak güvercin gök,
başımı dayayıp sessizliğini dinlediğim yakut toprak,
yalnızlığımı oyalayan aşk
yetmediniz yetmediniz
sıfırlandım çoğaldım sanarak

özendiğim dağın ve suyun nefsi
ışığın göz çırpımınca geçişi
ah ki dili engerek zaman
soktu en erken yerimden

şimdi bir tek susuzluğumu bırakabilirim sana
kanatlayamadığım uzağı
avuçlarımda kanayan sıcaklığını bir de

nerden istersen oradan başla unutmaya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1167372/direnc.html>

Ölümün unutkan çocuğu

.
uykularımdan yeni bir rüya kur kendine
dumanını hüzne eşit dağıt
dünya soğuk
ağrımı al, sıcakında tut

adını deniz koydum,
gülüşün maviydi
içimize uçurumdan inilen o ülke
kimsenin suçu değil

kaç çocuk geçti işleyen elinden zamanın
kaç ormanın karanlığı sindi üstümüze
sen güvercine gecikmiş buğday pişmanlığı
hangi açlığa tamam diyebilir karnın
şimdi ya tekrarla yaşamı ya başla ölmeye
.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1169017/olumun-unutkan-cocugu.html>